

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.46

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.46

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.46

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.46

1. 6. 46

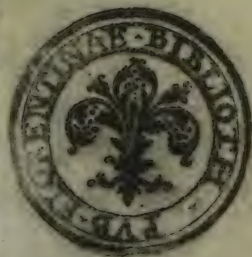
ΔΟΓΓΟΥ
ΡΟΙΜΕΝΙΚΩΝ,

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΔΑΦΝΙΝ ΚΑΙ ΧΛΟΗΝ
ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΤΤΑΡΑ.

Longi Pastoralium, de Daphnide & Chloë.

LIBRI QVATVOR.

Ex Bibliotheca Aloisij Alamannij.

Florentiæ, Apud Philippum Iunctam.

M D I C.

SVPERIORVM PERMISSV.

ALLOY

FORMENIKON

TRINITY APOSTOLICAL

TRINITY APOSTOLICAL

Longi Taborum, de Daphne & Clites

LIBRI QVATOR

Ex Bibliotheca edijci edijci

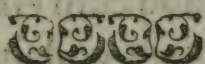
Florentia, Apud Philippum Jungam

M D C

SABINORVM TERRARVM

CLARISSIMO VIRO
BACCIO VALORIO I. C.

EQVITI, AC SENAT.
FLORENTINO.

Raphaël Columbanus S. P. D.

CCEPI nuper ex
Bibliotheca orna-
tissimi viri, Græca-
rumq; literarū peri-
tissimi, Aloisij Ala-
mannij, inspicien-
da Longi Pœmeni-
ca. Quæ cum dili-
genter legissem, & cum doctis sanè viris le-
ctionem illam communicassem, ita nobis
arridere cœpit hic Auctor, tum ob sermo-
nis puritatem atq; elegatiam, tum ob ma-

2

teriz

terie festiuitatem, vt propè facinus nos ad-
missuros fuisse duxerimus, si (quantum in
nobis esset) huiusmodi opus diutius in te-
nebris delitesceret: præsertim cum scirem
illud à studiosis vehementer desiderari. Ve-
rum enim uero duo me scrupuli malè habe-
bant. Alter, quòd cum Alamannij codex
solerter à quopiam collatus antea fuisset
cum alio exemplari, nonnullèq; variæ in
eius margine lectiones appositæ essent, nò
valdè mihi perspicuum atq; compertum
erat, num esset quandoq; à contextu rece-
dendum, illis in eius locum receptis, quæ in
margine legerentur. Qua in re operam mi-
hi suam non ingratham illam quidem na-
tuarunt viri omnium literatissimi atq; offi-
ciosissimi, Herricus Cussius Anglus, ac
Marcellus Adrianus Florentinus. Horum
etenim perspicaci iudicio meum reddidi
exemplar quàm fieri potuit maxime expur-
gatum. Alter scrupulus erat, locos aliquot,
qui manci esse videbantur, siqua ratione
possem, ope alicuius fidelioris exemplaris
restituere,

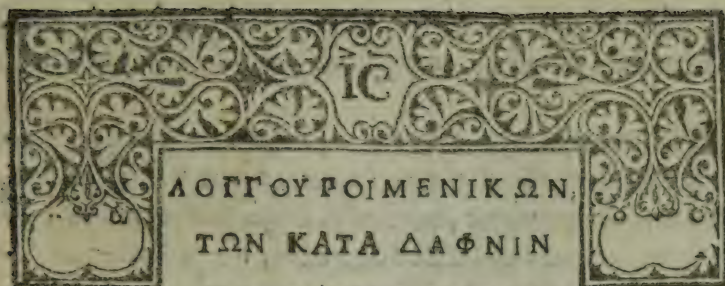
restituere, ac vulnera; quæ iucundissimo
scriptori inflicta forent, penitus sanare. Cui
perfectò rei, vir doctissimus, literisq; hu-
manioribus restituendis natus, Fulvius Vr-
sinus magno quidem auxilio fuit; quippe
qui nostrum codicem cum tribus suis mss.
Romæ contulit, lectionumq; diuersitates
ad nos transferendas amantissimè curauit:
totum tamen ex animo meo scrupulum
euellere nequiuit. Siqua igitur loca mutila
adhuc restant, alius quispiam codices na-
ctus fideiiores, ijs medicinam afferet, suūq;
nitorem ac dignitatem pulcherrimo Au-
ctori aliquando restituet. Ego quod potui,
id alacriter, seduloq; prestiti. Ad calcem ve-
rò operis, scripturæ varietates tum nostri
codicis, tum Vrsinianorum attexui, quò le-
ctori, eius, quam vellet, lectionis sequende
optio daretur; Quibus nonnulla etiam, te
præcipuè iubente, inserui, paucula meher-
cule ac tenuia, quæ, dum liber excuderetur,
in rudiorum gratiam obiter adnotanda suc-
currerunt. Tibi autem, vir Clarissime, po-
litissimum,

litissimum hunc scriptorem lubens eò po-
tissimum nuncupavi; quia, vt olim de
Æsopo dixit Philostratus. φοιτῶσιν οἱ μῦθοι πα-
ρὰ τῶν Αἰσωπῶν, ἀλλὰ πάντες αὐτῷ, ὅτι αὐτῷ ἐπιμελεῖται.
ita quoq; elegantiores ipsæ Musæ sponte
sua ad te accedere mihi videntur, & siquid
talium elegantiarum est, in aram tuam de-
ponere, proptereaquòd & ipsas, & earum
studiosos singulari quodam amore prose-
queris, ijsq; gratissimum te præstas. Quod
quidem ego præ cæteris optimè expertus
sum; innumeris enim me beneficijs tua so-
lùm bonitate ductus semper ornasti, ac co-
tidie ornas: pro quibus (vt vires ingenij
mei imbecillæ natura sunt, fortuna etiam
imbecilliores) parem gratiam tibi nunquā
me non dicam relaturum, sed ne acturum
quidem spero. Verùm instituti mei non
est hæc modò commemorare: illud certè
nunquam silebo; te omnium, qui studijs
honestarum artium dediti sunt, politio-
resq; Musas colunt, esse tanquam Mæce-
natem alterum, talemq; ab optimis qui-
busq;

busq; haberi, laudibusq; hoc etiam nomi-
 ne in cœlum ferri . Tuæ igitur humanita-
 tis erit, quicquid hoc munusculi est, hilari
 vultu accipere, animumq; non rem estima-
 re. De me autem ea tibi omnia polliceri ve-
 lim , quæ à tui obseruantissimo expectari
 possunt. Vale . Florent. Kal. August.
 MDLXXXVIII.

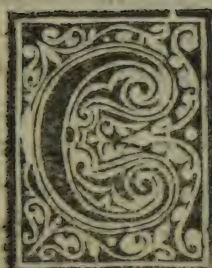
MDLXXXVIII
Hortus Vale. Hortus Kal. Augusti
lim. que a tan obsequio nuncio expeditur
te. De momento ca. ab omnibus. Hortus
valem accipere, nuncius non est sicut
is est. quod hoc nuncius est. Hortus
ne in Hortus. Hortus Hortus
Hortus Hortus Hortus Hortus Hortus

κν
μ
τ
κ
ε
λ
π
ι
ι
μ
π
τ
δ

ΛΟΓΓΟΥ ΡΟΙΜΕΝΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΔΑΦΝΙΝ
ΚΑΙ ΧΛΟΗΝ ΛΟΓΟΣ

ΠΡΩΤΟΣ.

Ν Λέσβω θηρῶν, ἐν ἄλσει νυμφῶν, Δίαμα ^{ὑπὸ θεοῖς}
εἶδον καὶ χλίσον ὧν εἶδον. εἰκόνος γραφήν, ^{τῆς περυ}
ἱστορίαν ἔρωτος. καλὸν μὲν καὶ τὸ ἄλσος, ^{ματείας.}
πολύδενδρον, ἀνθηρόν, κατὰ ἄρτυν. μία
πηγὴ πάντα ἔτρεφε, καὶ τὰ αὔρη καὶ τὰ
δένδρα: ἀλλ' ἡ γραφὴ περνωτέρα, καὶ
τύχην ἔχουσα περιττήν, καὶ τέχνην ἔρωπι-
κὴν: ὥς ποιοι τῶν ξένων κατὰ φήμην ἦσαν, τῶν μὲν
νυμφῶν ἰκέται, τῆς δὲ εἰκόνος θεαταί. Γυναῖκες ἐπ' αὐτῆς
τίκτουσιν, καὶ ἄλλαι ἀπαργαῖοις κοσμοῦσαι παιδία ἐκ-
κείμενα: ποίμνια τρέφοντα: ποιμένες ἀναιρούμενοι: νέοι
συντίθεμενοι: λησῶν κατὰ δρομὴν πολεμίαν ἐμβολή: πολ-
λὰ ἄλλα καὶ πάντα ἐρωτικὰ ἰδόντά με καὶ θαυμάσαντα,
πόθος ἔαεν ἀντιγράψαι τῇ γραφῇ. καὶ ἀναζητησάμενος
ἐξηγητὴν τῆς εἰκόνος, τέτταρας βίβλους ὕπερονησάμην, ἀνέ-
θημα μὲν ἔρωτι, καὶ νύμφαις, καὶ Πανί: κτῆμα δὲ περνωτὸν
πᾶσιν ἀνθρώποις. ὃ καὶ νοσοῦνται ἰάσασθαι. καὶ λυπούμενον
παράμυθίσασθαι. τὸν ἔρα δέντα ἀναμνήσει. τὸν οὐκ ἔρα-
δέντα παιδεύσει. πάντως γὰρ οὐδεὶς ἔρωτα ἔφυγεν, ἢ

τί τὸ τέ-
λος τῆς
συγγρα-
φῆς.

Long. Pastor.

A

φύξεταί, μέχρις αὐτοῦ καὶ ἄλλος ἦ, καὶ ὁφθαλμοὶ βλέψουσιν.
Ἡμῖν δὲ θεὸς παρὰ τοῖς σφραγίσιν ταῖς ἄλλων γράφειν.

Διήγησις. **Π**ΟΛΙΣ ἐστὶ Λέσβος, ΜΙΤΥΛΗΝΗ, μεγάλη καὶ καλὴ. διέ-
λθεται γὰρ οὐρίπλους ὑπερρεούσης τῆς θαλάττης,
καὶ κεκόςμηνται γαφύραις ξητοῦ καὶ λυσιπύλου. νομίσεις οὐ
πόλιν ὄραν ἄλλαν ἢ τὴν. ἀλλὰ ἐκ ταύτης τῆς πόλεως τῆς μι-
τυλήνης ὅσον ἀπὸ σταδίων ἔκκειν, ἀγρός τε ἀνδρὸς οὐδαί-
μονος· κτήμα καὶ κλισίον· ὄρη θηροτρόφα· πεδία πυροφόρα·
γίλοφοι κλημάτων νομαὶ ποιμνίαν· καὶ ἡ θάλασσα προς-
έκλυεν αὐτῷ ἡόνι, ἐκτεταμένης ψυχῆς ἀγαθῆς. καὶ
τῷ δὲ θεῷ ἀγῶνέμων ἀπὸ λυσιπύλου παιδίον δι-
δρυν· ἀπὸ αἰγὸς τρεφόμενον. δρυμός τε καὶ λόχη κατὰ τὰ βέλ-
των, καὶ κτήνη ἐπιπλανάμενος, καὶ πόα μαλθακὴ, καὶ θῆ-
ρες ἐκείτω· παιδίον. Ἐνταῦθα ἡ αἰξὶ θεοῦ συνεχὴς, ἀφανὴς
ἐγένετο πολλάκις. καὶ τὸν ἔριπον ἀπολιπῶσα, τῷ βρέφει πα-
ρέμενε. φυλάττει τοὺς διαδρομαὶς ὁ δάμων, οἰκτερὴς ἀ-
μελούμενον τὸν ἔριπον. καὶ μεσημβρίας ἀκμαζόντος κατὰ
ἔχνος ἐλθὼν, ὁρᾷ τὴν μὲν αἶγα πεφυλαγμένην περιβεβηκυ-
σαν, μὴ ταῖς χηλαῖς βλάπτει πατοῦσα, τὸ δὲ ὥσπερ ἐκ μη-
τρώας θηλῆς τῇ ἀπὸ τοῦ ἑλκὸς τοῦ γάλακτος, καὶ θαυμά-
σιος ὥσπερ εἰκὸς τῷ, πρόσκεινεν ἐγγύς, καὶ οὐρίσκει παιδίον
ἀερεν μέγα καὶ καλόν, καὶ τῆς κατὰ τῇ ἐκθεσιν τύχης αὐ-
τοῦ ἀργαίοις κρείττοις. χαμύδιόν τε γὰρ τῷ ἀλουργεῖς, καὶ
πόρπη χρυτῇ καὶ ξιφίδιον ἐλεφαντόκωπον. τῷ οὖν πρῶ-
τον ἐβηλίστατο μόνον τὰ νωρίσματα βασιάσας, ἀμελῆσας
τοῦ βρέφους, ἔπειτα αἰδεσθεῖς, εἴ μιν αἰγὸς φιλανθρω-
πίαν μίμνεσθαι, νύκτα φυλάξας, καμῖναι πάντα πρὸς τῇ
γυναικὶ μυρτάλῃ, καὶ τὰ νωρίσματα, καὶ τὸ παιδίον, καὶ
τῇ αἶγᾳ αὐτῇ. τῆς δὲ ἐκπλαγείσης, εἰ παιδίον τίκτουσιν
αἶγας.

αἰγας, ὁ δὲ πάντα αὐτῇ διηγέσθαι. πῶς οὖρεν ἐκκείμηνον·
 πῶς οὖρεν τρεφόμενον· πῶς ἠδέσθῃ καὶ ταλιπῆν ἀποθανέ-
 μινον. δόξαν δὲ καὶ κείνη, τὰ μὲν συνεκτεθέντα κρυπτοῖσι,
 τὸ δὲ παιδίον αὐτῶν ἐπὶ νεμαῖουσι, τῇ δὲ αἰγῇ πλὴν τροφῆν ἐ-
 πιτρέπουσιν. ὥς δ' αὖ καὶ τὸ ὄνομα τῆς παιδὸς ποιμνικὸν
 δοκοῖν, Δάφνιν αὐτὴν ἐγνωσαν καλεῖν. Ἡ δὲ διέτους χρόνῳ
 διοικημένου, πιμνὴν ἐξ αἰγῶν ὁμοῦν νέμων, Δρύας τὸ ὄνο-
 μα, καὶ αὐτὸς ὁμοίοις ἐπιτυγχάνει καὶ οὐρίμασι καὶ θείμασι.
 Κυμφῶν αἰτῶν ὡς, πέτρα μεγάλη, τὰ ἐνδοθεν κοίλῃ, ἐξωθεν
 περιφερῇ, τὰ ἀγάλματα τῶν κυμφῶν αὐτὸ λίθοις ἐπεποιήτο.
 πέδες αὐτῶν ποταμοὶ χεῖρες εἰς ὤμους γυμναὶ, κομὴ μέχρι τῆς
 αὐχένων λευμένη. ἰώμα ποδὶ πλὴν ἱεὺν· μεδίαμα ποδὶ
 πλὴν ὀφρύων· τὸ πᾶν χῆμα, χορεῖα ἢ οἰχομένων· ἢ ὡς τῷ
 αὐτρου, τῆς μεγάλης πέτρας ὡς τὸ μεσείτατον· ἐκ τῆς
 ποτῆς ὕδωρ ἀναβλύζον, εἰθρον ἐποῖει χεόμενον, ὥς καὶ
 λειμῶν πάνυ γλαφυρὸς ἐκτετατό περὶ τῷ ἀντρε, πολλῆς καὶ
 μαλακῆς πάσας ἀπὸ τῆς νοτίδος τρεφόμενης. ἀνέκειτο δὲ καὶ
 ταυλοί, καὶ αὐλοὶ πλάγιοι, καὶ σφριγγες, καὶ κάλαμοι, πρε-
 σβυτέρων ποιμένων ἀναθήματα. εἰς πύτον τὸν κυμφῶν ὅς
 ἀρπτικός συχνὰ φοιτῶν, δόξαν πολλάκις ἀπωλείας πα-
 ρεῖχε. κολλάται δὲ βουλόμενος αὐτῷ, καὶ εἰς πλὴν πρετέραν
 σύννομίαν κατὰσῆσαι, δεσμὸν ἐάβδχ χλαυρῶς λυγίως ὁμοίου
 βρόχῳ, τῇ πέτρᾳ πρὸς ἡλθον ὡς ἐκείλῃ ὁμῶς αὐτῷ. ἐπι-
 τὰς δὲ, ἐδέν ἐδέν ὡς ἡλθον· ἀλλὰ τὸ μὲν, διδύκον πάνυ
 αἰθρῶπινος τῇ θηλὴν εἰς ἀφθονον τῇ γάλακτος ὀλκῇ· τὸ δὲ
 παιδίον ἀκλαγγί λάβρως εἰς ἀμφοτέρας τὰς θηλὰς με-
 ταφύρον τῷ στῆμα, καὶ θάρρον καὶ φαίδρον, οἷα τῆς οἷος τῇ
 γλώτῃ τὸ πρόσσπον ἀπολιχμαμένη· μετὰ τὸν κῆρον τῆς
 τροφῆς. Θῆλυ ὡς τὸ τὸ παιδίον. καὶ παρὲς αὐτὸ καὶ τούτῳ
 ἀργαλὰ ἰνωρίσματα, μίτρα διαχρυσός· ἀναθήματα

ἐπὶ χρυσῇ καὶ περισκελίδες χρυσῇ. Ὅϊον δὲ τι νομίσας
 τὸ σῆμα, καὶ διδασκόμενος παρὰ τῆς οἷος ἐλείντε τὸ
 παιδίον καὶ φιλεῖν, αἰσχεῖται μὴ τὸ βρέφος ἐπ' ἀγκῶνος·
 ἀποτίθειται δὲ τὰ γωρίσματα κατὰ τῆς πόλεως. ὕχεται
 δὲ ταῖς νύμφαις ἐπὶ τύχῃ χρηστῇ θείῃαι τῷ ἱκέτῳ αὐτῷ.
 καὶ ἐπεὶ καιρὸς ἰὼ ἀπελαύνειν τὸν ποιμνιν, ἐλθὼν εἰς τὴν ἐ-
 πανλιν, τῇ γυναικὶ διηγείται τὰ ὁφθέντα· δείκνυσσι τὰ δι-
 ρηθέντα· παρακελεύεται θυγάτριον νομίσαν λαμβάνεσθαι ὡς
 ἴδιον τρέφειν. ἢ μὴ δὴ Νάαη (τὸ γὰρ ἐκαλεῖτο) μήτηρ δὲ θύς
 ἰὼ, καὶ ἐφίλη τὸ παιδίον, ὥς ἐπὶ τῆς οἷος παρυσδοκιμηθῆ-
 ναι δεδιχῆα. καὶ τίθειται καὶ αὐτὴ ποιμενικὴν ὄνομα πρὸς τῷ-
 σιν αὐτῶν, κλόην. ταῦτα τὰ παιδία ταχὺ μάλα ὑψέησε, καὶ
 καλῶς αὐτοῖς ἐφαίνετο κρεῖττον ἀχροικίας. ἦ δὲ ὅ μιν, πέν-
 τε καὶ δέκα ἐτῶν ἀπὸ γενέας· ἠδὲ, πούτοιον, δύον ἀποδεύ-
 τοιον. καὶ ὁ Δρύας καὶ ὁ Λάμων ἐπὶ μιᾷς νύκτες ὀρεῶσιν ὄναρ
 τοῖον δέ τι. εἶναι τὰς νύμφας ἐδεκνυν ἐκείνας τὰς ἐπὶ αὐτῶν
 ἐπὶ ᾧ ἡ πόνη ἐπὶ τῷ παιδίον σῆμα ὁ Δρύας, Λάφιν, καὶ τῷ
 κλόην παραδιδόναι παιδίον μάλα σοβαρῶ καὶ καλῶ, πλεονέ-
 κει τῇ ὥμων φέροντι· βέλη σμικρὰ ἅμα ποσειδῶ φέροντι.
 τὸ δὲ ἐφαψάμενον ἀμφοτέρων ἐνὶ θέλῃ, κελύσαι λοιπὴν
 ποιμενίαν, τὸν μὲν, τὸ αἰπύλιον, τῷ δὲ, τὸ ποίμνιον. Τούτῳ γὰρ
 ὄναρ ἰδόντες, ἦχοντο μὴ οἱ ποιμένες, εἰ ἔσοιντο καὶ ἰσως
 εἴ τι αἰπύλοι, τὴν ἐκ αὐτῶν ἀργάνων ἐπαγγελλόμενοι κρεῖτ-
 τονα δι' ἡν αὐτοὺς καὶ τροφῶς ἀβροτέρας ἔτρεφον, καὶ
 γράμματα ἐπαίδευον, καὶ πάντα ὅσα καλὰ ἰὼ ἐπ' ἀχροι-
 κία. ἔδωκε δὲ πείθεσθαι θεοῖς πᾶσι τῶν σωθέντων περὶ οἷα
 διῶν. καὶ κοινάσαντες ἀλλήλοις τὸ ὄναρ, καὶ θύσαντες τῷ τὰ
 πλεονέκων παιδίῳ παρὰ ταῖς νύμφαις (τὸ γὰρ ὄνομα λέ-
 γοντο ἔχον) ὡς ποιμένας ἐκπέμπουσιν αὐτοὺς ἅμα ταῖς
 ἀγέλαις, ἐκδιδάξαντες ἐκείνους. πᾶσι δὲ ἐκείνῳ πρὸς μεση-
 βρίας

ερίας· πῶς δ' εὐνέμεν καπνίζοντες τῷ καύματι· τί π' ἀγν
 ἢ πόρον· ποτε ἀπαγεῖν ἢ κοῖτ'· ἢ πότε καλὰ ὑπὸ πικρῆς
 τίσι μὲν φανῇ· οἱ δὲ, μάλα χαίροντες, ἄς ἀρχὴν μεγάλην
 παρελάβαν, καὶ ἐφίλυν τὰς αἰγὰς καὶ τὰ πρόβατα μάλ'
 ἢ ποιμένιν ἐδος· ἢ μὲν ἐς ποίμνιον ἄγουσιν τῆς σωτηρίας τῷ
 αἰτίαν· ὁ δὲ, μεμνημένος ὡς ἐκ κείνου αὐτὸν αἰζάνεθρεψεν.
 Ἡρὸς ὡς ἀρχή, καὶ πάντα ἡκμαζεν ἀνθῆ, τὰ ἐν δρυμοῖς, τὰ
 ἐν λημῶσι, καὶ ὅθ' ὄρεα· βόμβος ὡς ἦδ' ἡ μελιτῆρ' ἡχος ὀρνί-
 θων μουσικῶν· σκιρτήματα ποιμνίων ἀρχιγυνῆτων· ἄρνες
 ἐσκιρτῶν ἐν τοῖς ὄρεσιν· ἐβόμβεν ἐν τοῖς λημῶσιν αἱ μελιτ-
 ται· τὰς λόχμας κατὰ δὸν ὀρνίθες· τοσαύτης δὲ πάντα κα-
 τεχούσης οὐδ' ἴ', οἱ παλαιοὶ καὶ νέοι, μιμηταὶ τ' ἀκρομενῶν
 ἐγίνοντο καὶ βλεπομένων· ἀκρονοῦντες μὲν ὀρνίθων ὀδύντων,
 ἦδ' ὁν· βλέποντες ὁ σκιρτῶντας τὰ ἄρνας, ἢ λλοντο κούφα·
 καὶ τὰς μελιτῆρας ὁ μιμούμενοι, τὰ αἰθῆ συνέλεγον· καὶ τὰ
 μὲν ἐς τὸν κύλῳ ἐβαλλόν· τὰ ὁ σφαιρίσκους πλέκοντες,
 ταῖς νύμφαις ἐφερον· ἐπράττον ὁ κοινῇ πάντα πωλοῖον ἀλ-
 λήλων νέμοντες· καὶ πολλάκις μὲν ὁ Δάφνις τῶν προβάτων
 τὰ ἀποπλανάμενα συνέσελλε· πολλάκις δὲ ἡ χλόη τὰς
 θρασυτέρας τῶν αἰγῶν ἀπὸ τῆς κρημνῶν κατὰ λανθάνει· ἢ δὲ
 τις καὶ τὰς ἀγέλας ἀμφοτέρας ἐφρενῆσε, θατέρω πρὸς λιπα-
 ρήσαντος ἀθύρματι· ἀθύρματα δὲ ὡς αὐτοῖς ποιμενικὰ
 καὶ παιδικὰ· ἢ μὲν αἰθερίσκους ἀνέλομεν περὶν ὕψελθοῖσιν
 ἀκροδοθῆσαν ἀνέπλεκε· καὶ πῶς πῦτο πονομένη, τῶν ποι-
 μνίων ἡμέλῃσιν· ὁ δὲ, καὶ λάμους ἐκτεμῶν λεπτούς, καὶ τή-
 στας τὰς τῶν γυναικῶν διαφυὰς, ἀλλήλους τε κηρῶ μαλθακῶ
 συναρτήσας, μέλινυκτὸς σιγῆς ἐμελέτα· καὶ πτεροῖ-
 κοινῶνον γάλακτος καὶ οἴνου· καὶ τροφὰς, ἄς οἴκοθεν ἐφε-
 ρον, εἰς κοινὴν ἐφερον· θάπρον ἄν τις εἶδε τὰ ποίμνια καὶ τὰς
 ἀγέλας ἀπὸ ἀλλήλων μεμερισμένας, ἢ χλόην καὶ Δάφνιν·

Ἡρὸς πρὸς
 γραφή·

Τοιαῦτα δὲ αὐτῇ παύοντων, τοιάνδε παυδὴν ἔρως ἀνέ-
 παλασε. Λύκαινα τρέφουσα σκύμνους νέους ἐκ τῇ πλε-
 σιον ἀγρῶν ὅβ' ἄλλων ποιμνίων πολλαίς ἤρπαξε, πολλῆς
 τροφῆς ἐς ἀνατροφὴν τῶν σκύμνων δεομένη. συνελθόντες δὲ
 Σόφισμα οἱ κωμῆται νύκτωρ, σιρῶν οὐτόπουσι τὸ δῦρος οὐ γυῖν
 πρὸς αὐ- τὸ βάθος πεσσάων. τὸ μὲν δὲ χάμα τὸ πολὺ, ἀείρουσι κο-
 γραν λυ- μίσαντες μακρὰν. ζύλα δὲ ξηρὰ μακρὰ τείναντες ὑπὸ τῇ
 κούρῃ, τὸ περιτόν τοῦ χάματος κατέπασαν τῆς πρότερον
 γῆς εἰκόνα. ὥστε καὶ λαγῶς ἐπιδράμει, κατὰ κλῆ τὰ ζύλα
 κάρφων ἀδενέστερα ὄντα. καὶ τίτε παρέχει μαθεῖν ὅτι γῆ
 οὐκ ἔστι, ἀλλὰ μεμίμηται γῆν. Τοιαῦτα πολλὰ δρύγματα καὶ
 πῶς ὄρεσι καὶ τοῖς πεδίοις δρύξαντες, πῶν μὲν Λύκαιναν ἐκ
 οὐτύχῃσιν λαβεῖν, αἰσθάνεσθαι γὰρ καὶ γῆς σεσοφισμένης.
 πολλὰς δ' αἰγὰς καὶ ποίμνια διέφθιραν, καὶ Δάφνιν παρ'
 ὀλίγον ᾤδε.

Τράγοι παροξυνθέντες εἰς μάχην συνέπεσον. ᾧ δὲ ἐπὶ-
 ρω τὸ ἑτέρον κέρας, βιασιότερας γυνόμενης συμβολῆς, θραύ-
 ετο. καὶ ἀλγίστας, φριμαξάμηνος ἐς φυγὴν ἐπάπετο. ὁ δὲ
 νικῶν κατ' ἴχνος ἐπομείας, ἀπαυσὸν ἐποίησε τῇ φυγῇ. ἀλ-
 γὲ Δάφνις πᾶσι τῷ κέρατι, καὶ τῇ θρασυτητι ἀχθεθεῖς,
 ξύλον καὶ πῶν καλαύροπα λαβὼν, ἐδίωκε τὸν διώκοντα.
 Οἷα δὲ τῇ ὑπεκφυγόντος, τῇ δὲ ὀργῇ διώκοντος, ἐκ ἀντιβῆς
 τῇ ἐν ποσὶν ἢ πρόστοψις ὡς: ἀλλὰ καὶ χάσματος ἀμφω πί-
 πλουσιν. ὁ τράγος πρότερος ὁ Δάφνις δ' ὀπίτερος. πῦτο καὶ
 ἐσωσε Δάφνιν χρῆσθαι κατὰ φροῦς ὀχλήματι τῷ τράγῳ.
 ὁ δὲ, τὸν αἰμῶνος ὀμῶν εἰς πείρα γένοιτο, θακρύναν αἰμῶν.
 ἡ δὲ κλῶν θαλασσιμένη τὸ συμβᾶν, δρόμῳ παρὰ γίγεται εἰς τὴν
 σιρῶν. καὶ μαθοῦσα ὅτι τῇ, καλεῖ βουκόλον ἐκ τῇ ἀγρῶν
 τῇ πλησίον πρὸς ἐπικουρίαν, ὁ δὲ ἔλθων, χοῖνον ἐβήτει μα-
 κρὰν, ἥς ἐχόμενος, αἰμῶνός ἐκβήσετο. καὶ χοῖνος β' ἐκ ὡς.
 ἡ δὲ

ἡ δὲ χλόη λυσαμένη ταυρίαν, δίδωσι καὶ βαιατῶ βυβλάω.
 καὶ οὕτως οἱ ῥαυτοὶ ἐπὶ τῇ χεῖρι ἐξωπτεῖται· ἔλκον, ὃ δὲ ἀνέβη ταῖς
 τῆς ὀλκῆς ἰσχυρίαις ταῖς χερσὶν ἀκολοιθῶν. Ἀνμύθιντες
 δὲ καὶ τὸν ἄθλιον τράγον (ὡς τεθραυσμένον ἄμφω τὰ κέρα-
 τα, (τοσοῦτον ἄρα ἡ δίκη μετῆλθε τοῦ νικηθέντος τράγου)
 πύπνυν δὲ τὴν θυσιόμενοι χαρίζοντο, σώζον τῶ βουκόλῳ.
 καὶ ἐμελὸν ψύδεσθαι πρὸς τοὺς οἴκοι, λυκῶν ἐπιδρομῶν, εἰ
 πὺς αὐτὸν ἐπόθησεν. Αὐτοὶ δὲ ἐπαγελθόντες, ἐπεσκοπέν-
 το τῶν ποίμνιν καὶ τῶν αἰπόλιν· καὶ ἐπεὶ κατέμαθον ἐν κό-
 σμῳ νομῆς καὶ ταῖς αἰσῶν καὶ τοῖς πρόβατα, καὶ διέκρινον ἐπὶ τε-
 λέχει δρυὸς, ἐσκοποῦν μή τι μέρος τοῦ σώματος ὁ Δάφνις
 ἤματι κατέπεσεν. Τετρωτο μὲν οὖν ἔδει, ἔδει ἡμακτοῦ
 δὲν· χάματι δὲ καὶ πάλιν πέπασα, καὶ ταῖς κόμαις καὶ τῷ
 ἄλλῳ σώματι. ἔδδει δὲ λαλῆσαι πρὶν αἰσθῆσιν γνέσθαι πῶς
 συμβάντος δάμωνι καὶ μυρταίῳ. καὶ ἐλθὼν ἅμα τῇ χλόῃ
 πρὸς τὸ αὐτὸν τῶν νυμφῶν, τῇ μὲν ἔδωκε καὶ τὴν χιτῶνα,
 καὶ τὴν πήραν. ἐγένετο· τοιαῦτα πρὸς αὐτὸν ἀπε-
 λήρει· τίποτε με χλόης ἐργάσεται φίλημα· χαίλη μὲν ἔ-
 δων ἀπαλαίτερα, καὶ σόμα κηρίαν γλυκύτερον. τὸ φίλημα,
 κεντρου μελίτης πιυρότερον. πολλάκις ἐφίληθε ἐρίφους·
 πολλάκις ἐφίληθε σκύλακας ἀρτιγυνήτους, καὶ τὸ μόχον, ὃν
 ὁ Δόρυκων ἐχαρίζετο. ἀλλὰ τὸ φίλημα καινὸν· ἐκπῆδ' ἄμα
 τὸ πῶνόςμα, ὅθεν αἰετὶ καὶ καρδία, τῇ κεφαλῇ καὶ ψυχῇ, καὶ ὅμως
 πάλιν φιλεῖσαι θέλω. ὡνίκης κακῆς· ὡνόςου καινῆς, ἥς ἔδει
 εἰπεῖν οἶδα τὸ ὄνομα. ἄρα φάρμακων ἐγούσιντο χλόη μέλ-
 λουσα με φιλεῖν· πῶς ἔν' ἐκ ἀπέθανεν· οἷον ἄδυσιν· αἰ ἀη-
 δόνες, ἡ δὲ ἐμὴ σύριγξ σιωπῶ· οἷον σκιρτῶσιν οἱ ἐρίφοι, καὶ
 γὰρ καὶ θῆμαι· οἷον ἀκμάζοντα ἀνθὴ καὶ γὰρ σεφάνους καὶ πλε-
 κωὶ ἀλλὰ τὰ μὲν καὶ δ' ἀκινθος ἀνθεῖ, Δάφνις ὅμως ἀνέλκει.
 ἀεράμεν καὶ Δόρυκων σὺ μορφοτέρος ὀφθῆσθαι, τοιαῦτα ὁ βέλ-

τισος Δάφνις ἔπαχε καὶ ἔλεγε, οἷα πρῶτον ἰδὺς ὁ μὲν τῇ
 ἔρωτος ἔργων κηλίδων. ὁ δὲ Δόρκων ὁ βυκόλος ὁ τῆς χλόης
 ἱρακῆς, φυλάξας τὸ Δρύαντα φυτὸν καὶ πρὸς τὸν πλοῖον
 κλήματος, πρόσκειναι αὐτῷ μετὰ τυρῶν καὶ σιρίγγων τινῶν γὰρ
 μικρῶν· καὶ τὸ μὲν τυρὸς δῶρ ἔσθαι διδῶσι, πολλὰ φίλος ὦν ἡνί
 κα αὐτὸς ἐκέλευε. Εὐτεῦθεν δὲ ἄρξά μιν ἀνέβαλε λόγῳ.
 πῶς τῆς χλόης γάμου· καὶ ἐλαμβάνοι γυναῖκα, δῶρα
 πολλὰ καὶ μεγάλα ὡς βυκόλος ἀπὸ γένετο· (σὺ γὰρ βοῶν
 ἁροτήρων σμήνη τέτταρα μελιτῶν· φυτὰ μνηστῶν πενήκοντα
 ταῖς δὲ ρμα ταύρας τε μὲν παρδύματα· μόχθον, ἀνὰ πᾶν ἔτις μὴ
 κίττι γάλακτος δεόμενον· ὥστε μικροῦ δὲ ὅν Δρύας δελ-
 χεῖς τοῖς δώροις, ἐπένδυσε τὸ γάμον· ἐκκοίνας δὲ ὡς κρείτ-
 τονος ἢ παρθένος ἀξία νυμφίῳ, καὶ δείξας μὴ φεραβέας πο-
 τε, κακοῖς ἀνήμετοις παρὰ πέσοι· τὸν τε γάμον αὐτὸς αὖτε, καὶ
 συγγνώμην ἔχειν ἢ τίθετο, καὶ τὰ ὀνόματα ἐκείνα δῶρα πα-
 ρητήθετο. Δουτέρας δὲ διαμαρτυρῶν ὁ Δόρκων ἐλπίδος, καὶ
 μάτην τυρὸς ἀλῆθους ἀπολέσας, ἔγνω δὲ χειρῶν ἐπιθέσθαι
 τῇ χλόῃ μόνῃ γυνομένη· καὶ παραφραζέας ὅτι παντὶ ἡμέραν
 ἐπὶ τῶν ποτῶν αἰῶσι τὰς ἀχίλας, ποτὲ μὲν ὁ Δάφνις, ποτὲ
 δὲ ἡ παῖς, ἐπιτεχνῶται τέχνην ποιμνὶ πρέπουσαν. Λύκου
 μεγάλου δὲ ρμα λαβὼν, ὃν ταύρος ποτε πρὸ τῆς βοῶν μα-
 χόμενος τοῖς κέρασι διέφθειρε, περιέτανε τῷ σώματι πολ-
 δῆρες κατανώπιτά μιν· ὡς τὰς τ' ἐμπροσθίους πόδας ἐ-
 φηπλῶσαι ταῖς χερσὶ, καὶ τοὺς κατόπιν τοῖς σκέλεσιν ἄχρι
 πτέρης, καὶ τοῦ σώματος ῥαχίσμα, σκέπειν τὴν καφαλήν,
 ὡς περ αὐτὸς ὀπλίτου κρένος· ἐκδηριώσας ἢ αὐτὸν ὡς
 ἐνι μέλισσαι, παραγίνεσθαι πρὸς τὴν πηγήν, ἥς ἐπὶ νουαῖ αἰγῆς
 καὶ τὰ πρόβατα μετὰ τὴν νομὴν· ἐκκοίλη δὲ πάντῃ γὰρ ἡ πη-
 γή, καὶ πᾶσι αὐτὴν πᾶσι ὁ τόπος ἀκαίθαις, καὶ βέταις, καὶ
 ἀρκυδῶνται πεινῇ, καὶ σκολιμοῖς ἡγρίωτο· ξαδίας αὖτε ἐκεῖ
 καὶ

καὶ λύκος ἀληθινὸς ἔλαβε λόχον. εἰταὐτὰ κρύψας ἐαυ-
τὸν, ἐπετήρει τοῦ ποτοῦ τὴν ὥραν ὁ δόρκων, καὶ πολλὴν εἶ-
χεν ἐλπίδα, τῷ χύματι φοβήσας, λαβεῖν ταῖς χερσὶ
τὴν χλόην. χρόνος ὀλίγος διαγίνεται, καὶ χλόη κατὰ
λαοὺς τὰς ἀγέλας εἰς τὴν πηγὴν καταλιπούσῃ τὸν Δάφ-
νιν φυλλιάδα χλαῖραν κέπλοντα τοῖς ἐρίφοις τροφὴν μετὰ
τὴν νόμην· καὶ οἱ κύνες οἱ τῇ προβάτων ἐπιφύλακες, καὶ
τῇ αἰγῶν ἐπόμχοι, οἳ δὴ κυνῶν ἐν εἰρηλασίᾳ περιεργίᾳ
κινούμενοι ὑλακτίζοντες, ἄρμηνον ὡς ἐπὶ λύκον· καὶ
παύσαντες πρὶν ὅπως αἰσθῆναι δι' ἐκπληξιν, ἔδρακνον με-
τὰ κράτος. τίως μὲν οὖν τὸν ἐλεγχον αἰδοῦ μῆκος, καὶ τὸ
τοῦ δέρματος ἐπισκέποντος φρουροῦ μῆκος, ἐκεῖτο σω-
πῶν ἐν τῇ λόγμῃ· ἐπεὶ δὲ ἡ τε χλόη πρὸς τὴν πρώτην θέαν
διαταραχθεῖσα, τὸν Δάφνιν ἐκάλει βοηθόν, οἱ τε κύνες πε-
ρισσῶντες τὸ δέσμα, τοῦ σώματος ἤπλοντο αὐτοῦ, μέγα
οἰμῶξας, ἰκέτο δὲ βοηθεῖν τὴν κέρην καὶ τὸν Δάφνιν ἡδὲ
παρόντα. τοὺς μὲν κύνας δὴ ἀνακλήσει (αὐθιχὲς ταχέως ἡ-
μέρωθεν, τὸν δὲ δόρκωνα κατὰ τε μηρῶν καὶ ὤμων δεσ-
δηγμένον, ἀταγόντες ἐπὶ τὴν πηγὴν, ἀπένιψαν τὰ δῆγμα-
τα, ἵνα ἦεν τῇ ὀδόντων αἰέμβολαι, καὶ διαμασση-
σάμενοι φλοῖον γλαρὸν πτελέας, ἐπέπαθον· ὑπὸ τε αἰσθη-
σίᾳ ἐρωτικῶν τολμημάτων ποιμνικῶν παιδιῶν νομί-
ζοντες, τὴν ἐπιβολὴν τῷ δέρματος, ἔδεν ὀργισθέντες, ἀλ-
λὰ καὶ παρὰ μυσσησάμενοι, καὶ μέχρι πινὸς χείραγω-
γῶντες, ἀπέπεμψαν. καὶ ὁ μὲν κινδύνου παρὰ τοσού-
τον ἐλθὼν, καὶ σωθεὶς ἐκ κυνῆς φασιν οὐ λύκου σόμα-
τος, ἐθεράπευε τὸ σῶμα. ὁ δὲ Δάφνις καὶ ἡ χλόη καμα-
τόν πολλὸν ἔχον μέχρι νυκτὸς τὰς αἰγας καὶ τὰς οἰς συλ-
λέγοντες· ὑπὸ γὰρ τοῦ δέρματος πονθεῖσαι, καὶ ὑπὸ
τῇ κυνῶν ὑλακτισάντων ταραχθεῖσαι, αἱ μὲν εἰς πέ-

B

φας αἰέθραμον, αἱ δὲ μέχρι τῆς θαλάττης αὐτῆς κατέ-
 δραμον. καὶ τοῖσι γὰρ ἐπεπαίδοντο καὶ φωνῇ πεῖθεσθαι, καὶ
 σύριγγι θέλειεσθαι, καὶ χαιρὸς παταγῇ συλλέγεσθαι·
 ἀλλὰ τότε πάντων αὐταῖς ὁ φόβος λήθην ἐνέβαλε, καὶ
 μόλις, ὡς οὐ λαγῶς ἐκ τῶν ἰχθύων οὐρίσκοντες, εἰς ἐπαύ-
 λεις ἤγαγον. Εκείνης μὲν τῆς νυκτὸς ἐκρημίσθησαν βα-
 θυὺν ὕπνον, καὶ τῆς ἐρωτικῆς λύπης φάρμακον τὸν καί-
 ματον ἔχον. Αὐτῆς δὲ ἡμέρας ἐπελθούσης, πάλιν ἐπείσ-
 χον παραπλήσια· ἔχωρον ἰδόντες· ἐλυποῦντο ἀπαλλα-
 γήν· ἡλγυν ἐθέλοντι· ἠγνούον δὲ, πθέλουσι. τοῦτο μό-
 νον ἠδέσαν, ἀπὸν μὲν, φίλημα, τὴν δὲ, λουβρόν ἀπώλεσαν·
 ὕβρις δὲ αὐτοὺς καὶ ἡ ὥρα τῆς ἔτης. Ἡρὸς οὖν ἡ δὴ τέλη,
 καὶ θέροις ἀρχή, καὶ πάντα ἐν ἀκμῇ. δειδρα ἐν καρ-
 ποῖς· πεδία ἐν λήϊοις· ἡ δὲ αἰμὴν τεττίγων ἡχὴ· γλυκεῖα
 καὶ ἡ τῆς ὁπώρας ὁδὸς· τερπνὴ δὲ ποιμνίαν βληχῇ. εἰ-
 κασιν αὖτις καὶ τοὺς ποταμούς ἀδεῖν, ἠρέμα ῥέοντες· καὶ
 τοὺς αἰέμονες συρίττην ταῖς πίτυσιν ἐμπνέοντας· καὶ τὰς
 μῆλα ἐξάντα πίπην χαίμας· καὶ τὸν ἥλιον φιλόχλον
 ὄντα, πάντας ἀποδύει. Ὁ μὲν οὖν Δάφνις θαλπόμηνος
 τούτοις ἀπασιν, εἰς τοὺς ποταμούς ἐνέβαινε· καὶ ποτὶ
 μὲν ἐλοίετο, ποτὶ δὲ καὶ τῶν ἰχθύων τοὺς ἐνδιγύοντας
 εἰδύρα· πολλάκις δὲ καὶ ἔπινε, ὡς τὸ εἶδέν καὶ μα σφεί-
 σων. Ἡ δὲ κλόν μετὰ τὸ ἀμέλξαι ταῖς οἷς καὶ τῶν αἰ-
 γῶν ταῖς πολλὰς, ἐπὶ πολὺν μὲν χρόνον εἶχε πηγνύει τὸ
 γάλα· δειναὶ γὰρ αἱ μῦαι λυπῆσαι καὶ δοκεῖν, εἰ διὰ
 κοιντο. τὸ δὲ εἶτ' οὕθου, ἀπολασμένη τὸ πρῶτον, πί-
 τυος ἐξεφανόυτο κλάδοις, καὶ τῇ νεβρίδι ἐξάννυτο, καὶ
 τὸν γαυλὸν ἀναπλήσασα οἴνου καὶ γάλακτος, κοινὸν με-
 τὰ τοῦ Δάφνιδος ποτὶν εἶχε. Τῆς δὲ μεσημβρίας ἐπελ-
 θούσης, ἐγένετο ἡ δὴ τῶν ὀφθαλμῶν ἄλωσις αὐτοῖς· ἡ μὲν

γὰρ γυμνὸν ὁρῶν τὴν Δάφνιν, ἐπαίνθουν ἐνέπιπτε τῷ
 καλλῷ, καὶ ἐτίκτετο μὲν αὐτοῦ μέλας μέμφαται δυ-
 ναμένη· ὁ δὲ, ἰδὼν ἐν νεβρίδι καὶ σεφάνῳ πτύος ὀρέγν-
 θεν τὸν καυλόν, μίαν ᾤετο τῇ ἐπ' αὐτῷ νυμφῶν ὀρέγ-
 ῃ· μὲν οὖν τὴν πτύν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἀρπάξων, αὐτὸς
 ἐσεφάνετο, πρότερον φιλήσας τὸν σεφάνον· ἡ δὲ, πλὴν ἐ-
 δὴ τὰς αὐτοῦ λουρμῶν καὶ γυμνωθέντος ἐνέδνετο, πρό-
 τερον καὶ αὐτὴν φιλήσασα· ἡ δὲ ποτὲ καὶ μήλῳις ἀλ-
 λήλους ἐβάλλον, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀλλήλων ἐκίσμηκεν,
 διακρίναντες τὰς κῆμας, καὶ ἡ μὲν εἰσέκεν αὐτοῦ πλὴν κῆ-
 μιν ὅτι μέλαινα, μύρτοις· ὁ δὲ, μήλω τῷ πρόσωπον αὐτῆς,
 ὅπλῳ καὶ ἐνδρυσθῆς ἦν· ἐδίδασκεν αὐτὴν καὶ συ-
 ρίψεν· καὶ ἀρξάμενος ἐμπνέειν, ἀρπάξων τὴν σύριγγα
 τοῖς χεῖλεσιν αὐτῷ τοὺς καλάμους ἐπέτεχεν· καὶ ἐδο-
 κει μὲν ἀμαρτάνουσαν διδάσκειν, οὐ περὶ τῶς δὲ διὰ τῆς
 σύριγγος πλὴν κλόνῃ ἐφίλει· Συρίποντος δὲ κατὰ τῷ
 μεσημβρινόν, καὶ τὴν ποιμνίαν σκιαζομένων, ἔλαθεν ἡ
 κλόνῃ κατανυτῶσα· φανέσας τοῦτο ὁ Δάφνις, καὶ κα-
 ταθέμενος τὴν σύριγγα, πᾶσιν αὐτὴν ἐβλεπεν ἀπλῆσως,
 οἷα μηδὲν αἰδούμενος, καὶ ἅμα καὶ αὐτὴν ἡρέμα ὑπεφθέγγε-
 το· οἷοι καθεύδου πνέοντες ὀφθαλμοί· οἷον δὲ ἀποπνέει τὸ σό-
 μα· οὐδὲ τὰ μήλα τοῖσιν, οὐδὲ αἱ λόχραι· ἀλλὰ φιλεῖν
 μὲν δέδοικα· δάκνει τὸ φίλημα τὴν καρδίαν, καὶ ἄσπορ
 τὸ νέον μέλι, μαίνεσθαι ποιεῖ· οὐκ ἔστι μὴ καὶ φιλήσας αὐ-
 τὴν ἀφυσπνίσω· ὧς λέγων τετίγων, οὐκ ἔα τοῦσιν αὐτὴν
 καθεύδειν μέγα ἡχοῦντες· ἀλλὰ καὶ οἱ τράγοι τοῖς κέ-
 ρασιν παῖονι μαχομένοι· ὧς λύκων ἀλωπέμων δειλοτέ-
 ρων, οἱ τούτους οὐχ ἥρπαζον· ἐν τούτοις ὄντος αὐτοῦ
 λόγοις, τέπιε φύσιν καλιδὼνα θηράσαι θέλουσιν, κατέ-
 πεσε εἰς τὸν κῆλον κλόνῃ· καὶ ἡ καλιδὼν ἐπομένη, τὸν

B 2

καὶ οὐκ ἔδυνάμην λαβεῖν, ταῖς δὲ πτέρυξιν ἐγγύς διὰ τὴν
 δῖωξιν ῥηγομένη· τὴν παρειῶν αὐτῆς ἤψατο. ἡ δὲ οὐκ εἶ-
 δὺν ὅτι προήεν, μέγα βοήσασα τῶν ὑπῶν ὀβέσθουσαν.
 ἰδοῦσα δὲ καὶ τὴν χελιδόνα ἐπὶ πλησίον πετομένην καὶ τὸν
 Δάφνιν ἐπὶ τῷ δέει χελώντα, τοῦ φόβου μὲν ἐπαύσατο·
 τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς ἀπέμαρψεν ἐπὶ κατὰ σῶμα θελόν-
 τας, καὶ ὁ τέτιξεν ἐκ τῆς κελύων ἐπήχισεν ὁμοιονίκην
 τῇ χάριν ὁμολογῶντι τῆς σωτηρίας. πάλιν οὖν ἡ κλόν
 μέγα ἀνέβόησεν, ὃ δὲ Δάφνις ἐγέλασεν. καὶ προφάσεως
 λαβόμενος, κατὰ ἡμέραν αὐτῆς εἰς τὰ σπέρνα τὰς χεῖρας,
 καὶ ἔλαττον βέλτερον τέτιξεν μηδὲ ἐπὶ τῇ δεξιᾷ σπαρ-
 πα. ἡ δὲ ἤδετο ἰδοῦσα, καὶ ἐφίλησε καὶ λαβούσα, καὶ
 αὐτῆς ἐνέβαλλε τῷ κελύων λαλοῦντα. Ἐτόρψεν αὐ-
 τοὺς ποτε φάσμα βουληκὴν ἐκ τῆς ὕλης φθεγγαμένη. τῆς
 χλόης. ῥητούσης μαθεῖν ὅ, τι λέγει, διδάσκει αὐτὴν ὁ
 Δάφνις μυθολογεῖν τὰ βουληκόμενα. Ἦν παρθένος παρ-
 θένε αὐτῶν καλῇ, καὶ ἐνέμε βοῦς πολλὰς αὐτῶς ἐν ἡλικίᾳ.
 καὶ ἄρα καὶ ὠδὴν, καὶ ἐτάρποντο αἱ βοῦς αὐτῆς τῇ μουσικῇ,
 καὶ ἐνέμεν αὐτὴ καὶ λαύρατος πληγῇ, ὅτε καὶ τὰς περσβο-
 λῇ· ἀλλὰ καὶ θίγασα ἐπὶ πίτυν, καὶ σεφανώσμεν πί-
 τυν, ἡ δὲ βᾶνα καὶ τὴν πίτυν. καὶ αἱ βοῦς τῇ φωνῇ παρέμε-
 νον. παῖς οὐ μακρὰν νέμων βοῦς καὶ αὐτὸς καλός, ὠδί-
 κός ὡς ἡ παρθένος, φιλονεικίᾳ πρὸς τὴν μελωδίαν μεί-
 ξων ὡς ἀνὴρ, ἡ δὲ ὡς παῖς φωνῇν, αἰτεπεδείξατο. καὶ
 τῶν βοῶν ὁκτώ τας ἀρίστες ἐς τὴν ἰδίαν ἀγάλλῃ θέλξας,
 ἀπεβόκησεν· ἀχθεῖσα ἡ παρθένος τῇ ἐλάβῃ τῆς αἰ-
 λῆς, τῇ ἡτῇ τῆς ὠδῆς· καὶ ὅλκῃ πῶς θεοῖς ὄρνις [κεῖσθαι,
 πρὶν οἱ καὶ ἀφικέσθαι. πείθοντο οἱ θεοὶ, καὶ ποιοῦσι τὴν
 δε τὴν ὄρνιν, ὄρειον ὡς παρθένον, μουσικὴν ὡς ἐκείνην.
 καὶ ἐπὶ τὴν ἄδουσα μνήει τὴν συμφορὰν, ὅτι βοῦς ῥητεῖ πε-
 πλά-

Μῦθος πε-
 ρὶ τῆς
 φάπης.

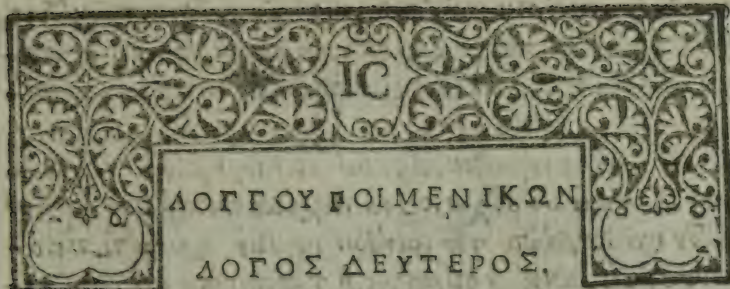
πλανήμεναι. τοιαύτῃς δὲ πέρφεϊς αὐτοῖς τὸ θέρος παρ' εἶχε.
 Μετοπώρου δὲ ἀκμαῖοιτες καὶ τῶ βοῦς, τῶ βοῦς, τῶ βοῦς
 καὶ κληνέχοντες ἡμιολίαν ὡς ἴσως μὴ δοκῶσι βαρβαροί,
 προσέχον τοῖς ἀγροῖς· καὶ ἐκβαίντες τῶ μαχαίρῃς καὶ
 ἡμιθαλακίοις κατέσυσρον πάντα τὰ εἰς χεῖρας ἐλθόντα.
 οἶνον αἰθερμίαν· πυρὸν ἄφθονον· μέλι δὲ κηρίοις ἡλαθὺν
 τινὰς καὶ βοῖς ἐκ τῆς Δόρκωνος ἀγέλης. λαμβάνουσι
 καὶ Δάφνιν ποδὶ τῶ βάλαπταν ἀλύοντα· ἡ γὰρ χλόη
 βραδυτέρον ὡς κέρηται πρόσταται ὑπὲρ τοῦ δρύαιτος,
 φόβῳ τῇ ἀγροῦχων ποιμνίαν. ἰδόντες δὲ μενέαιον μέ-
 γα καὶ κλόν, κρεττόν τῆς ὑπὲρ αἰχρῶν ἀρπαγῆς, μηκέτι
 μηδὲν εἰς τὰς αἰγὰς μηδὲ εἰς τὴν ἀλλὰς ἀχρῶν πορρίδι-
 γαζόμενοι, κατέπρον αὐτῶν εἰς τὴν ναῦν κλαίοντα καὶ ἡπο-
 ρημένον, καὶ μέγα χλόην καλέντα. καὶ οἱ μὲν, τὸ πᾶσιν
 ἀρπὶ ἀπολύσαντες, καὶ τὰς κόπας ταῖς χερσὶν ἐμπα-
 λόντες, ἀπέπλεον εἰς τὸ πέλαγος. χλόη δὲ κατήλαυνε τὸ
 ποίμνιον, σύριγγα καὶ τῶ Δάφνιδι δῶρον κομίζουσα.
 ἰδούσα δὲ τὰς αἰγὰς πεταραγμένας, καὶ ἀκοίχεται τοῦ
 Δάφνιδος αἰὲν μείζον αὐτῇ βοῶντος, πρόστατων μὲν ἀμελῆ,
 καὶ τῶ σύριγγα εἰπεί· δρόμῳ ὃ πρὸς τὸν Δόρκωνα παυ-
 ραγίνεσθαι δεησμένη βοηθεῖν. ὁ δὲ ἐκεῖτο πληγαῖς νεανικαῖς
 συγκεκομμένος ἵππῳ τῇ λησῶν, καὶ ολίγην ἐμπνέων
 αἵματος πολλοῦ φθορομένου. ἰδὼν δὲ καὶ τὴν χλόην καὶ
 ολίγον ἐκ τῶ πρόστατον ἔρωτις ἐμπύρην λαβαῖν, Ἐγὼ
 μὲν, εἶπε, χλόη πεδνήσομαι μετ' ολίγην· οἱ γὰρ με αἰσι-
 βᾶς λησάει τῇ βοῶν μαχόμενον, κατέκοψαν ὡς βέν.
 σὺ δέ μοι καὶ Δάφνιν σῶσον, καὶ μοι τιμώρησον, καὶ κείνους
 ἀπόλεσον. ἐπαυδεύει τὰς εὐοὺς ἡχώ σύριγγος ἀκόλου-
 θῆν, καὶ δάκνει τὸ μέλος αὐτῆς καὶ γνέμονται μοι μακρὰν.
 ἴθι δὲ λαβοῦσα τὴν σύριγγα ταύτην, ἐμπνέουσον αὐτῇ μέ-

20 λος ἐκείνο, ὃ Δάφνιν ἐγώ ποτε ἐδίδαξα μὴν, σέ δὲ Δάφνις.
 21 Ἦ δ' ἐντεῦθεν τῇ σურίγῃ μελίσει, καὶ τῇ βοῶν τοῖς ἐκεί.
 22 χαρίζομαι ὃ καὶ τῇ σურίγῃ αὐτῷ, ἢ πολλοὺς θύειν καὶ
 23 βυβλάς ἐν κήτρῳ αὐτοῦ πόλιν. σὺ δὲ αἰτὶ τῶν ζώντων, καὶ ζώντων
 24 ἐπιφίλησον, καὶ ἀποθανόντων κλυῖσον. καὶ ἴδης ἄλλον νέ-
 25 μοντα τοὺς βοῦς, ἐμοῦ μνημόνυσσον. Δόρυκων μὲν περὶ τοῦ
 εἰπῶν καὶ φίλημα φιλήσας ὕστατον, ἀφῆκεν ἄρα καὶ τῷ φι-
 λήματι καὶ τῇ φωνῇ πλὴν ψυχῇ. ἢ δὲ κλόν λαμβέει πλὴν
 σύριγγα, καὶ ἐνθάδε τοῖς χεῖλεσιν, ἐσύριξε μέγιστον ὡς ἐδύ-
 νατο· καὶ αἱ βοῦς ἀκούουσι, καὶ τὸ μέλος κινεῖται, καὶ
 ὄρμη μιᾷ μνησάμενα, πηδῶσιν εἰς πλὴν θάλατταν. διαίου δ'
 πηδήματος εἰς ἕνα τοῖχον τῆς νεῶς κρημνίσας, καὶ ἐκ τῆς
 ἐμπλώσεως τῇ βοῶν κοίλῃ τῆς θαλάττης διασάπης, σχε-
 φεται μὲν ἡ νεῦς, καὶ τὸ κλύδωνος (ωιόντος, ἀπόκλυσις).
 οἱ δὲ, ἐκ πείρουσιν οὐχ ὁμοίαν ἔχοντες ἐλπίδα σωτηρίας.
 οἱ μὲν γὰρ λησάει τοὺς μαχητάς παρήρηνητο, καὶ τὰ ἡ-
 μιβαράκια λεπτὰ δὴ τὰ ἐνεδέδυντο, καὶ κνημίδας εἰς μέσῳ
 κνήμην ὑπεδέδυντο. ὃ δὲ Δάφνις, αἰυπόδητος ὡς ἐν πεδίῳ
 νέμων, καὶ ἡμίγυμνος ὡς ἐπὶ τῆς ὥρας ἔσσης καύματος. ἐκεί-
 νος μὲν οἶον ἐπ' ὀλίγον νηξαμένος τὰ ὅπλα καὶ ἰήνεγκεν εἰς
 βυθόν· ὃ δὲ Δάφνις τὸ μὲν ἐδίητα ῥαδίως ἀπεδέυετο, πῶδ' ἔ-
 δε πλὴν νῆξιν ἔκαμνε, οἷα πρότερον νηχόμενος ἐν ποταμοῖς
 μόνοις, ὅσον δὲ παρὰ τῆς αἰάγκης τὸ πρᾶκτίον διδραχ-
 θῆς, εἰς μέγας ὥρμησε τὰς βύς· καὶ δύο βοῶν δύο κλάτων
 τοῖς δύο χερσὶ λαβόμενος, ἐκομίζετο μέσος ἀλύπτως καὶ
 ἐπύωνος, ὡς πρὸς ἐλαύνων ἀμαξῶν· νῆχεται δὲ ἄρα ἔδω
 ὅσον οὐδὲ αἰθρωπος· μόνον λείπειται τῇ ἐνύδρων ὀρνί-
 θων, καὶ αὐτῇ ἰχθύων. ὅδ' αὖ ἀπὸ λοιποῦ ἔδω νηχόμενος,
 εἰ μὴ τὸ χηλῶν οἰόνυχες παρὰ πένθοισιν διάβροχοι γινόμε-
 νοι. μαρτυροῦσι τῷ λόγῳ μέχρι νῦν πολλοὶ τέποι τῆς θα-
 λάσσης

λαίσαντες βοὸς πόροι λεγόμενοι. ἐκαστὸς μὲν δὴ τὸ τοιοῦτον
 τὸ πινόμενον Δάφνης, δύο κινδύνους παρ' ἐλπίδα παρὰ δια-
 φυγὰν, ληστῆρας καὶ ναυαγίου. ὁ δὲ καὶ τὴν χλόην τῆς
 γῆς γαλαῖαν ἅμα καὶ δακρυόεντα ὕδρα, ἐμπιπεί τε
 αὐτὴς τοῖς κήλποις, καὶ ἐπυνθάνετο, τί βελόμην συρίσκειν.
 ἡ δὲ αὐτὴ διηγείται πάντα τὴν δρόμον τὴν τὴν Δόρκωνα· ὅτι
 παῖδ' ὅμα, τὴν βοῶν· πᾶς κελύδ' εἰσιρίσκει· καὶ ὅτι
 πέθνηκε Δόρκων, μόνον αὖτε δ' εἶπε τὸ φίλημα τοῦ ἐπεν.
 ἔδοξε δὴ τμήσαι τὴν σύλ' ἑαυτῶν· καὶ ἐλθόντες μετὰ τῇ
 περὶ σκηνῶν, Δίρκωνα θάπνουσι τὴν ἄσλιν· γῆν μὲν δὲ
 πολλὴν ἐπέθεον, φυτὰ δὲ ἡμέρα πολλὰ ἐφύτλυνον, καὶ
 ὁρμήθησαν αὐτῇ τῇ ἐργῶν ἀπαρχὴν. ἀλλὰ καὶ γαῖα κα-
 πτωεῖσαν, καὶ βόρυσ κατέθλιψαν, καὶ σύριγας πολ-
 λὰς κατέκλυσαν. ἡκούσθη καὶ τῶν βοῶν ἐλεεινὰ μυκήματα
 ταῖς δρόμοι πινὲς ὠφθῆσαν ἅμα τοῖς μυκήμασιν ἄτακτοι,
 καὶ ὥς εἰ ποιμέσιν εἰκάζετο καὶ αἰπόλοις, ταῦτα θρήνης
 ὡς τῶν βοῶν ὡς βοὴ κόλῳ τελευτηκότι. μετὰ τὴν τὴν Δόρ-
 κωνος τάφον, λαίει τὸν Δάφνην καὶ χλόην πρὸς τὰς νύμφας
 ἀγαγὺς, εἰς τὸ αὐτὸν εἶγα γινῶν. καὶ αὐτὴ τίτε πρῶτον
 Δάφνης ὁρῶντος, ἐλαίσατο τὸ σῶμα, λυκὸν καὶ κα-
 θαρὸν ὑπὸ καλῶν, καὶ οἱ δὲ λετῶν ἐς καλὸς δέομενοι·
 καὶ αὐτὴ τὴν συλλέξαντες ὅτε αὐτὴ τῆς ὥρας ἐκείνης, ἐσε-
 φάνωσαν τὰ ἀγάλματα, καὶ τὴν τὴν Δόρκωνος σύριγαν,
 τῆς πέτεσσ' ὁρμήθησαν ἀνὰ θυμῶν. καὶ μετὰ τοῦτο ἐλθόν-
 τες ἐπεσκόουν τὰς αἰγὰς καὶ τὰ πρόβατα. τὰ δὲ πάν-
 τα, κατέκειτο μήτε νεμόμενα μήτε βληχόμενα, ἀλλ' οἱ μὲν
 τὸν Δάφνην καὶ τὴν χλόην ἀφανεῖς ὄντας ποθοῦντα. ἐπεὶ
 δὴ γούν' ὀφθέντες καὶ ἐβόησαν τὸ σύνηδες καὶ ἐσύριξαν, τὰ
 μὲν αὐτὰς ἀνταγόμετο, αἱ δὲ αἰγὲς ἐσκήρτων φριμασσόμε-
 να καὶ ἀπὸ ἡδόμενα σωτηρίᾳ συνήθεις αἰπόλου. οὐ μὲν

ὁ δ' ἄφνης χαίρειν ἔπειθε πλὴν ψυχὴν ἰδὼν τ' ἔχλόν τ' ἱμνῶν
καὶ τὸ πρότερον λαμβάνον καὶ λῆος, ἐκ κεκαλυμμένον, ἢ λ-
γει πλὴν καρδίαν ὡς ἐδιομένην ὑπὸ φαρμάκων. καὶ αὐτὸ
τὸ πνέοντα ποτὲ μὴ λάβρον ὕζει πνέει, καὶ θάσσῃ πνέος διῶ-
κοντος αὐτὸν, ποτὲ δ' ἐπέλιπε καὶ θάσσῃ ἐκδοῦσα πα-
νιδεῖα ἐν ταῖς προτέροις ἐπιδρομαῖς. ἐδόκει
τὸ λυτὸν εἶναι τῆς θαλάσσης φοβητῶ-
τον. ἐνόμιζε τ' ἑλκὸν ἐπὶ παρὰ
τοῖς λησαῖς μένειν, οἷα νέος
ἄγροικος καὶ ἐπὶ αἰ-
νοῶν τὸ ἔρωτος
λησῆται.

τέλος τ' α.

Η δὲ τῆς ὁπώρας ἀκμαΐσεως, καὶ ἐπει-
 γντος τῆς τυμῆς, πᾶς ὡς καὶ τοὺς ἀ-
 γροὺς ἐν ἑρῶϊ ὁ μὲν, ληνοὺς ἐπεσκιά-
 ρεν· ὁ δὲ, πῖθας ἔβη καὶ θάλασσαν· ὁ δὲ, ἀρ-
 ρίχας, ἐπελέκισεν· ἐμελέτην δὲ πταίνης
 μικρᾶς ἐς βοτρυόεντος τομῆν· καὶ ἐτέρω, λί-
 θου, θλίψαι τὰ εἶοινα τῇ βοτρυόεντι δυνάμεναι· καὶ ἄνω,
 λυγρῆς πλῆγαις κατεξασμένης, ὡς αἰὲν ἐπὶ φωτὶ νύ-
 κτω· τὸ γὰρ οὗτος φέροιτο· ἀμελήσαντες οὖν καὶ ὁ Δάφνης
 καὶ ἡ κλόν· τῇ προβάτων καὶ τῇ αἰγῶν, χειρὸς ἀφέ-
 λειαν ἀλλήλοισι μετεδίδοσαν· ὁ μὲν ἐβάστασεν ἐν ἀρρίχοις
 ἑότους, καὶ ἐπάτει ταῖς ληνοῖς ἐμβάλλων, καὶ εἰς τοὺς πεί-
 θους ἐφόρετον οἶνον· ἡ δὲ, τροφήν παρεσκιάζετο τοῖς βου-
 σι, καὶ ἐνέχει πότον αὐτοῖς πρεσβύτερον οἶνον, καὶ τῇ αἰ-
 πέλων τὰς ταπεινότητας ἀπετύχα· πᾶσι γὰρ καὶ τῇ
 Δέσπονι ὡς ἀμπελος ταπεινῇ, οὐ μετέωρος, εἰδὲ ἀναδεδίαις·
 ἐλάττω καὶ τὰ κλήματα ἀποτείνουσα, καὶ ὡς οὐρανὸς
 νεμομένη· καὶ παῖς αὐτῇ ἀφίκοιτο βοτρυός, ἅρπι τὰς χεῖρας
 ἐκ ἀσπεράνων λελυμένος· οἶνον οὖν εἰκὸς ἐν ἑρῶϊ Διονύσου,
 καὶ οἶνου γένεσι, αἰμὴν γυναικὲς ἐκ τῇ πλησίον ἀγρῶν εἰς
 ἐπικερῖαν κεκλημέναι, τῇ Δάφνιδι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπέ-
 βαλλον, καὶ ἐπίνον ὡς ὁμοιοῦν τῷ Διονύσῳ τὸν καὶ ἄλλος· καὶ

Αγροί-
 καν ἐργα-
 περὶ ὅπω-
 ραν.

Long.Pastor.

C

τις τῇ θρασύτερον καὶ ἐφίλησε, καὶ τῷ Δάφνιν παρώξυνε,
 πῶς ὁ χλόην ἐλύπησεν. οἱ δ' ἐν ταῖς ληνοῖς, ποικίλας φω-
 νὰς ἐρρίπον· ἢ πῶς χλόην, καὶ ὥσπερ ἐπὶ πινὰ βάκχην σά-
 τυροι μακρώτερον ἐπῆδον, καὶ ἤρχοντο γῆ ἐδαι ποίμνια,
 καὶ ὑπ' ἐκείνης νέμεδαν. ὥς τε αὖ πάλιν, ἢ μὴν ἤδετο, Δά-
 φνις ὃ ἐλυπῆτο· δὴ χοντο δὴ ταχέως παύσθαι τ' ἐπυ-
 μῶν καὶ λαβέσθαι τῇ (ωνῶν χωρίων, καὶ αὐτὴ τῆς α-
 μούσης βοῆς, ἀκούειν σύριγγος, ἢ τ' ποίμνια αὐτῇ βλη-
 χωμένων. καὶ ἐπεὶ διαχλαμείων ὀλίγων ἡμερῶν, αἱ μὴν
 ἀμπελοὶ τετυμῆντο, πῆθοι δὲ ῥ' γλαυκὸς εἶχον, εἶδει δὲ αἰ-
 κέτι οὐδὲν πολυχειρίας, κατ' ἡλαννον τὰς ἀγέλας εἰς τὸ
 πεδίον· καὶ μάλα χαίροντες, τὰς νύμφας προσεκύνουν,
 βότρυς αὐταῖς κομίζαντες τὰ κλημάτων, ἀπαρχὰς τ' ἐπυ-
 μῶν. δὲ τ' πρότερον χρόνον ἀμελῶς ποτε παρῆλθον, ἀλλ'
 αἰετὶ ἀρχόμενοι νομῆς, προσήδον, καὶ ἐκ νομῆς αἰόοντο
 τες, προσεκύνουν· καὶ πάντας τὰς ἀπέφορον, ἢ αἶθος, ἢ ὀ-
 τώραν, ἢ φυλλάδα χλωρὰν, ἢ γάλακτος ἀπονῆν. καὶ
 τοῦτου μὴν ὕστερον ἀμοιβὰς ἐκομίσαντο παρὰ τῇ θεῶν.
 τότε δὲ κύεσ, φασιν, ἐκ δεσμῶν λυθέντες ἐσκήρτων· ἐσύριγγον
 τὸν ἢ δὲ τοῖς τράγοις, καὶ τοῖς προβάτοισιν ἐπὶ πάλαιον.
 τὸν πομμένους δὲ αὐτοῖς, ἐφίστατο πρὸς βύτης, σισύρας ἐν-
 δεδυμένος, καὶ βατῆρας ὑποδεδμενός, πῆραν ὕμνησμε-
 νος, καὶ πῶς πῆραν παλαιὰ. ὅτος πλησίον καθίσας αὐτῶν,
 ὧδε εἶπε· Φιληταῖς, ὦ παῖδες, ὁ πρὸς βύτης ἐγὼ· ὅς πολ-
 λὰ μὴν ταῖςδε ταῖς νύμφαις ἦτο, πολλὰ δὲ ὧς βανὶ ἐκείνῃ
 ἐσύριξα. βοῶν δὲ πολλὰς ἀγέλας ἢ ἡμισάμην μόνῃ μεσικῇ,
 ἢ καὶ δὲ ὑμῖν ὅσα εἶδον, μὲνύσων ὅσα ἢ κῆσα, ἀπαρχαλῶν.
 καὶ πῶς ἐσί μοι τῇ ἐμῶν χειρῶν· ὅν, ὅς οὐ νέμειν δὴ γῆρας
 ἐπαυσάμην, ὅς ἐπονῆσά μιν· ὅσα ὦρα φέρουσι, πάντα ἐ-
 χων ἐν αὐτῷ καὶ ὥραν ἐκείνην. ἦρος, ῥόδου, κρίνα, καὶ
 ὑάκινθος,

ὑάκινθος, καὶ ἴα ἀμφότερα· θέρους, μήκωνες, καὶ ἀχρά-
 δες, καὶ μήλα πάντα· νῦν, ἀμπέλοι, καὶ συκαί, καὶ ῥοιαί, καὶ
 μύρτα χαλάραι· εἰς τὸν τῶν κῆπον ὀρνίθων ἀγέλαι (ἀνέρι)
 χοντὴν ῥέωθινόν· τῇ μὲν, εἰς τριφὴν, τῇ δ' εἰς ὠδὴν· (αὐ-
 ρεφίς ἦ καὶ κατὰ σκιος, καὶ πηγαῖς ῥοαὶ κατὰ ῥυτὸς· αἱ
 πορτεῖλαι πρὶν αἰμασιαὶ, ἄλλος ὁρᾷ οἰήσεται· εἰτε λθόντι
 δέ μοι τῇ μὲν ἀμφὶ μέσσην ἡμέραν, ἢ παρὰ ταῖς ῥοαῖς καὶ ταῖς
 μυρτίαις, βλέπειν παῖς μύρτα καὶ ῥοαῖς ἔχων, λουκός
 ὡς ὁ γάλα· καὶ ξανθός ὡς πῦρ· σιλωνός ὡς ἄρπι λελου-
 μέος· θυμνός ὡς· μένος ὡς· ἐπαίειν ὡς ἰδιον κῆπον ῥυγῶν.
 ἐγὼ μὲν ἐν ὥρμηθι ἐπ' αὐτῶν ὡς συληψόμενος, δείξας μὴ
 ὑπὸ ἀμερωχίας ταῖς μυρτίαις καὶ ταῖς ῥοαῖς κατὰ κλάσιν·
 ὁδὲ με κοῦφως καὶ ῥαδίως ὑπέφουγε· ποτὲ μὲν ταῖς ῥο-
 δῶν αἰς ὑποτέχων, ποτὲ δὲ ταῖς μήκωσιν ὑποκυψόμε-
 νος, ὡς ὁ πέρδικος νεοτῆς· καὶ τοὶ πολλάκις ἔπραγμα
 ἔχων ἐρίφους χαλαθνοὺς διώκων· πολλάκις δὲ ἔκκεμον
 μετὰ θεῶν μύχους ἄρπιγενήτους· ἀλλὰ τὸ ποικίλον π
 χρήμα ὡς καὶ ἀθήρατον· καμὼν ἐν αἰσέων, καὶ ἐπορετα-
 μῆτος τῇ βασιλείᾳ, καὶ ἅμα φυλάττων μὴ φύγη, ἐπυθανό-
 μιν, πίνος ἐστὶ τῇ γήτῳ, καὶ τὴν βουλόμηνος ἀλλότριον κῆ-
 πον ῥυγῶν· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο μὲν ἔδεν, ἵα δ' ἵα πλῆστον ἐγέλα
 πάντῃ ἀπαλόν, καὶ ἐβαλλέ με τοῖς μύρτοις, καὶ οὐκ ὀδ' ὡ-
 πως ἐθέλη με κέτι θυμοῦ δαί· ἐδεόμην ἐν εἰς χεῖρας ἐλθεῖν
 μὴ δὲ φοβέμενον ἐπὶ, καὶ ὡμνὸν κατὰ τῇ μύρτων ἀφῆ-
 σειν, ἐπιδούς μήλων καὶ ῥοιῶν, παρὲξ ἔφην τὴν ῥυγῶν τὰ
 φυτὰ καὶ δρέπειν τὰ αἶθι, τυχὼν παρὰ αὐτῇ φιλήματος
 ἐνός· ἐν ταῦθα πάντῃ κατὰ πρὸν γέλασας, ἀφῆσι φονὴν ὅταν
 οὔτε χελιδῶν, οὔτε ἀνδῶν, οὔτε κύκνος ὁμοῖος ἐμοὶ γέγων
 γινόμενος· ἐμοὶ μὲν, ὡς φιλήτῃ, φιλήσας σε πόνος ἔδεις·
 βούλομαι ἦ φιλεῖται μάλλον, ἢ σὺ γινέσθαι νέος· ὅρα δ',

Ερώτος
 περιγρ-
 φῶν

Ερώτος
 φωνῶν

εἶσι καὶ ἡλικίαν τὸ δῶρον· οὐδὲν γὰρ σε ὠφελήσει τὸ γῆ-
 ρας πρὸς τὸ μὴ διώκην ἐμὲ μετὰ τὸς φίλημα· δυσθέραις
 ἐγὼ καὶ ἱέρακι καὶ αἰετῷ, καὶ εἴ τις ἄλλος τοῦτων ὠκύτερος ὄρ-
 νις· οὗτοι παῖς ἐγώ, καὶ εἰ δοκῶ παῖς, ἀλλὰ ἔκρονου πρε-
 σβύτερος, καὶ αὐτὸς ἔκρονος χρόνου· καὶ σε οἶδα νέμοντα
 προθύβην ἐν ἐκείνῳ ᾧ ἔλει τὸ πλατὺ βουκόλιον· καὶ πα-
 ρήμην σοι συρίπλοντι πρὸς ταῖς φηγαῖς ἐκείναις ἡνίκα ἦρασ
 Ἀμαρυλλίδους· ἀλλὰ με οὐχ ἑώρας, καὶ τοὶ πλοσίον μάλα
 τῇ κορῇ παρέρωται· τοὶ μὲ οὖν ἐκείνῳ ἔδωκα· καὶ ἦδη σοι
 παῖδες ἀγαθοὶ βουκόλοι καὶ γεωργοί· νῦν δὲ Δάφνιν ποι-
 μαίνω καὶ χλόην, καὶ ἡνίκα αὖ αὐτοῖς εἰς ἐὶ συνάγω τὸ ἑώδι-
 νόν, εἰς τὸν σὸν ἔρχομαι καὶ πόν, καὶ τὸ πομαὶ τοῖς ἀθροῖς καὶ
 τοῖς φυτοῖς, καὶ ταῖς πηγαῖς ταύταις λούσμαι· διὰ τὸ
 καλὰ καὶ τὰ ἀθή καὶ τὰ φυτὰ, τοῖς ἐμοῖς λουτροῖς ἀρδύ-
 μενα· ὅρα δὲ μή τι σοι τῇ φυτῇ κατακτελέσται, μή τις
 ὁπώρα πετρυγῇ, μή τις αἰθρὸς ῥίξα πεπατήηται, μή τις
 πηγή πετάρησται· καὶ χαίρει μόνος αἰθρῶπων ἐν γῆρα
 ἔτο τὸ παιδίον· ταῦτα εἰπὼν, αἰνῶντι καὶ δάσσοι ἀνδ-
 ρος νεοπὸς ὑπὸ τὰς μυρρίνας, καὶ κλάδον ἀμείβων ἐκ κλα-
 δου, διὰ τῇ φύλλων ἀνείρσεν εἰς αἶθρον· εἶδον αὐτὸ καὶ πῆ-
 ρυγας ἐκ τῇ ὥμων καὶ τοξάρια μετὰ ξυπέρυγων καὶ τῇ
 ὥμων, καὶ οὐκέτι εἶδον οὔτε ταῦτα, ὅτε αὐτόν· εἶδε μὴ μά-
 πην ταύτας τὰς πολλὰς ἔφυσσε, μηδὲ γηράσας ματα-
 τέραις τὰς φρένας ἐκτρησάμεν, ἔρω πᾶσι παῖδες καὶ πᾶσι
 δε, καὶ ἔρω πᾶσι μὲν καὶ Πάινυ ἐτοξόφθικον ἄσπετον μῦθον,
 ὁ λόγον, ἀκούοις, καὶ ἐπιθυνοῦντο τι εἰς ποτε ἄερας
 πότμα, παῖς, ἡ ἔρως· καὶ τὸ δύνανται· πάλιν οὖν ὁ Φίλη-
 τας ἔφη· θεός ἐστιν, ὡ παῖδες, ὁ ἔρως· νῦν, καὶ καλός· καὶ
 περὶ ὁμοῖος· διὰ τὸ καὶ νεότητι χαίρει, καὶ ἄλλος διάκη, καὶ τὸς
 ψυχῆς αἰατῆροί· οὐκ ἔστι γὰρ τοσούτον ὅσον οὐδὲ ὁ ζεύς·
 κρατῆ

Ερως πᾶσι
 ἐν ἑαυτῷ
 τῷ.

Ερως τοῖς
 ἑαυτῷ
 ἰσχυρὸς.

κράτῃ μὴ σοιχεῖαν· κράτῃ δὲ ἄσρων· κράτῃ δὲ τῇ ἐ-
 20 μείων θεῶν· οἱ δὲ ὑμεῖς τοσούτον τῇ αἰγῇ καὶ τῇ προβά-
 20 ταν· τὰ αἰδη πάντα, ἔρωτες ἔργα· τὰ φυτὰ ταῦτα τέ-
 20 του ποίματα· δὲ ἔτεν καὶ ποταμοὶ ἔξοισι, καὶ αἰμοὶ πνέ-
 20 ουσι· ἔργων δὲ ἐγὰ καὶ ταύρον ἔραδόν τε καὶ ἄς οἷσιν
 20 πληγὴς ἐμυκάτω· καὶ τῶν φιλήσονται αἶγα, καὶ ἡ κολού-
 20 θει πάντα χοῦ· αὐτὸς μὴ γὰρ ἡμῶν νέος καὶ ἔραδον ἡμα-
 20 ρυλῇ ἴδους· καὶ οἱ τε τριφῆς ἐμμενῆ μιν, οἱ τε πύρρον προσφε-
 20 ρόμεν, οἱ τε ὑπνον ἡροίμην· ἡλθον τῷ φυγῇ· τῷ κατ-
 20 θίσαν ἐπαλλόμην· ὅσῳ μα ἐψυχόμην· ἐβόων ἄς αἰόμε-
 20 γος· ἐσῶ πάν ἄς νεκρῆ μένος· εἰς ποταμούς ἐνέβαινον ἄς
 20 κατόμην· ἐκάλουν τὸν ἑῶνα βοηθὲν, ἄς καὶ αὐτὸν τῆς
 20 πύττος ἐραδόν τε· ἐπὶ νουν τῷ ἡχώ, ὅ Ἀμαρυλλίδος ὅ
 20 νομα μετ' ἐμὲ καλοῖσιν· κατέκλων τὰς σφύγγας ὅτι μοι
 20 τὰς ῥέουσ ἐβέλθον, Ἀμαρυλλίδα ὅ οὐκ ἔγ· ἔρωτες γὰρ οἱ-
 20 δὲν φάρμακον, οὐ πινέμεν· ἐν ἐκείνοις· ἐν ἐκείνῳ
 20 λαλούμενοι· ὅτι μὴ, φίλημα, καὶ περιβολή, καὶ συλίσ-
 20 τακλίδῃαι γυμνοῖς σώμασι· Φιλητῆς μέντοι ταῦτα πᾶν-
 20 δόθῃς αὐτῆς, ἀπαλλάττειται, τυροῖς τινος παρ' αὐτῇ
 20 καὶ ἐρίφον ἡδὴ κεράτιον λαβών· οἱ δὲ μένοι καταλειφθέν-
 20 τες, καὶ τότε πρῶτον ἀκοῖσαντες ὃ ἔρωτες ὄνομα, πᾶς τε
 20 ψυχῆς σνι ἐσάλησαν ὑπὸ λυτῆς, καὶ ἐπαγελθόντες νύκ-
 20 τας εἰς τὰς ἐπ' αὐλεις, παρ' ἐβόλλον οἷς ἡκοῖσιν τὰ αὐτ.
 20 Ἀλγῶσιν οἱ ἔραντες· καὶ ἡμεῖς· ἀμελοῖσιν ἴσας· καὶ ἡμεῖς
 20 ἡμελῆκα μὴ· καὶ θύδεν δ' δύνανται· ἔτε μὴ καὶ νῦν πᾶ-
 20 χομεῖ ἡμεῖς· καὶ ἐκ αἰδοῦσι· καὶ παρ' ἡμῖν ὃ πῶρ· ἐπι-
 20 θυμοῖσιν ἀλλήλους ἔρα· δὲ ἔτε θάπρον ἀνχόμεθα γυνεῶν
 20 τῷ ἡμέραν· καὶ δὲν ἔτε ἔστιν ὅ ἔρας· καὶ ἔρω μὴ ἀλλήλους
 20 οἱ κ' εἰδότες· εἰ ἔτε μὲν ὅ ἔρας, ἐγὼ δ' ὅ ἔρω μένος, πᾶ-
 20 ἔν ταῦτα ἀλγοῖ μιν, τί δ' ἀλλήλους ἡτῶ μιν, ἀληθῆ πάν-

Οἷος δ
 ἔραν.

Εἰς τὴν
 φάρμακον.

Εἰς τὴν
 πᾶν.

τα εἶπεν ὁ φιλητάς. ὅ ἐκ τοῦ κήπου παυδίον ὄφθην καὶ τοὺς
 πατράσιν ἡμῶν ὄναρ ἐκείνο, καὶ νέμειν ἡμᾶς τὰς ἀγέλας
 ἐκέλευσε. πῶς αὖτις αὐτὸ λάβοι; μικρὸν ὅτι καὶ φούζετο.
 καὶ πῶς αὖτις αὐτὸ φύγοι; πλεῖρά ἐχθρὸν καὶ καταλήψεται.
 ὡπταῖς νύμφας δὲ βοηθοὺς καταφυγεῖν; ἀλλ' οἱ δὲ φιλη-
 τῶν ὁ βαὺν ὠφέλησεν ἀμαρυλλίδος ἐρῶντα. ὅτε εἶπεν ἄρα
 φάρμακον, ταῦτα ζητήτῃα: φίλημα, καὶ περιπλοκὴν, καὶ
 κείσθαι γυμνοὺς χαμαὶ. κρύος μὲν, ἀλλὰ μαρτυρήσομαι
 δούτορον μετὰ φιλητῶν. τοῦτο αὐτοῖς γίνετο νυκτερινόν
 παυδούτηριον: καὶ ἀγαγόντες τῆς ἐπουσίας ἡμέρας τὰς
 ἀγέλας εἰς νομὴν, ἐφίλησαν ἀλλήλους, ἰδόντες δὲ μή ποτε
 πρότορον ἐποίησαν, καὶ παρτίβαλλον τὰς χεῖρας ἐπαλ-
 λάξαντες. ὅ δὲ τρίτον ὥκρουν φάρμακον, ἀποδυθέντες
 κατακλιθῆναι: θρασύτορον γὰρ οὐ μόνον παρθέναν, ἀλ-
 λά καὶ γέων ἀπόλων. πάλιν οὖν ἀγρυπνίαν ἔχουσα καὶ
 εἴνοικον τῇ γεγενῆσιν, κατὰ μεμψὶς τῇ παρταλελειμ-
 μέσιν. καὶ ἐφίλησαν μὲν, καὶ οὐδὲν ὄφελος παρτίβαλλον, καὶ
 οἱ δὲν πλεῖον χεδόν γὰρ ἐν κατακλιθῆναι, μόνον φάρμακον ἐρω-
 τος· πειρατέον καὶ τῶν: πάντως ἐν αὐτῷ περὶ τῆς ἐσθῆ-
 φιλήματος. ἐπὶ τῶν τοῖς λογισμοῖς οἷον εἰκὸς καὶ ὀνείρατα
 ἐώρων ἐρωτικά. τὰ φιλήματα τὰς παρτίβολας· καὶ ὅτε
 ἐμὲ ἡμέραν οὐκ ἐπείρασαν, ταῦτα ὄναρ ἐπείρασαν: γυμνοὶ
 μετ' ἀλλήλων ἐκέντο. ἐνθεώτεροι δὲ κατὰ τὴν ἐπιούσαν
 ἡμέραν αἰέτησαν, καὶ ῥοίω τὰς ἀγέλας κατήλαυνον ἐπειγό-
 μενοι κατὰ τὰ φιλήματα: καὶ ἰδόντες ἀλλήλους, ἅμα με-
 διάματι κατέδραμον. τὰ μὲν ἐν φιλήματα ἐγένετο, καὶ ἡ
 παρτίβολὴ τῇ χεῖρῶν ἠκολούθησε: ὅ δὲ τρίτον φάρμακον
 ἐβράδυνε, μήτε τοῦ δάφνιδος πολμῶντος ἐπείγῃ, μήτε τῆς
 κλόνος βουλόμενης κατάρχεσθαι, ἐς τε τύχη καὶ ἔτιτο ἐπεί-
 ραν. Καθέζοντο .. σελέχους δρυὸς, πλησίον ἀλλήλων:

καὶ

καὶ γυνάμνοι τῆς ἐπιφιλίᾳ τῶν ψευδῶν, ἀπαλίσας ἐν-
 φοροῦντο τῆς ἡδονῆς. ἦσαν δὲ καὶ χειρῶν πομπολαί, θλίψιν
 τῆς σῆμασι παρέχουσαι. καὶ τῶν τῶν χειρῶν πομπολῶν
 βίαιότερον δὲ τὸ Δάφνιδος ἐπισπασμαίον, κλίνεται πῶς
 ὡς πλυστὴν ἢ χλόη, καὶ κείνος ὁ συγκατακλίνεται τῷ φι-
 λήματι ἀκολυβθῶν· καὶ γνωρίζοντες τῶν ὀνείρων τῶν ἐκείνων,
 κατέκλιντο πολὺν χρόνον ὥσπερ (ὡς) δεδεμένοι. ἰδόντες ὅτι
 εἰτεῦσθαι οὐδὲν, καὶ νομίζοντες ὅτι εἶναι πέρας ἀπὸ λαύσεως
 ἐρωτικῆς, μάτην ὅρῳ πλείστον τῆς ἡμέρας διαπανήσαντες,
 διελύθησαν, καὶ ταῖς ἀρχαῖς ἀντιπλάουον, τῶν νύκτα μι-
 σούντες. ἴσως δὲ καὶ τῶν ἀληθῶν πέπραξαν, εἰμὴ θόρυβος
 τοῖςδε πάσαν τὴν ἀχροικίαν ἐκείνῳ κατέλαβε. Νέοι Μη-
 θυμιαῖοι πλοῖσοι διαβέβαιον τὴν ἄννην ἐν ἐκείνῃ τῶν ψευ-
 θελήσαντες, ναῦν μικρὰν κατέλακυσαντες καὶ οἰκέτας προ-
 σκώπεις καὶ δίσαντες, τοὺς Μιτυληναίων ἀγροῦς πομπῶν
 πλεον, ὅσοι θαλασσοῦς πληροῖον. οὐλίμενός τε γὰρ ἡ παρὰ
 λία, καὶ οἰκίσουσιν ἡσυχίαν πολυτελεῖς καὶ λουφά (ὡς) χῆ,
 παρὰ δὲ τοῖς τε καὶ ἀλλοῖς· τὰ μὲν φύσεως ἔργα, τὰ δὲ ἀν-
 θρώπων τέχνη· πάντα ἐνοικῆσαι καὶ λα. καὶ ταπλῆοι, τες
 δὲ καὶ ἐν ἐρμίστοις, καὶ κὼν μὲν ἐποιοῦν οὐδὲν· τῶν ψευδῶν δὲ
 ποικίλας ἐτέρποιτο· ποτὲ μὲν ἀγκίστροις καὶ λάμψαν ἀπὸ
 τῶν ἐκείνων ἐκ λίνου λεπτοῦ, περὶ αἰσιν ἰχθῦς ἀλιεῖται· τες ἐκ
 πᾶν τῶν ἀλιεναῖς· ποτὲ δὲ κυσὶ καὶ δικτύοις λαγαῶς φθί-
 γοι, τας τὸν ἐν ταῖς ἀμπελοῖς θόρυβον, λαμβάνοντες. ἦδη ὁ
 καὶ ὀρνίθων ἀγρῶν ἐμέλησεν αὐτοῖς, καὶ ἐλαβον βροχίους
 χῆνας ἀγρίους καὶ νύκτας καὶ ὠπιδίους· ὥστε καὶ τῶν ψευδῶν αὐτοῖς
 καὶ τὰ πᾶσι ὡφέλειαν παρέειχεν. εἶδε πῶς προσέδει,
 παρὰ τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐλάμβανον, πομπιότερους τῆς
 ἀγρίας οὐβολοῖς καὶ ταβάλλοντες. εἶδε δὲ μόνον ἄρτου, καὶ
 οἶνον, καὶ σέχης οὐ γὰρ ἀσφαλὲς ἐδόκει, μετὰ πωρινῆς ὥρας

ἐσώσης, ἀνθαλαπῆδον : ὥστε καὶ τῶν ναῦν αἰετοὶ αἰκον ὡς πῶ
 γῆν, νύκτα χερμέριον δεδοικότες : τῶν δὲ πῶ ἀγροίκων, ἐς
 αἰολκὴν λίθου θλίβοντος τὰ πατηθέντα βοτάνη διαχρή-
 ζοντος χοίνου, τῆς πρότερον ἐαγείσης, κρύφα ὡς πῶ θά-
 λαπῆαν ἐλθὼν, ἀφρουρήτω τῇ νηὶ προσελθὼν, ὅττι πῶ μα-
 ἐκλύσας, οἴκαδε κομίσας, ἐς ὃ, τι ἐχρήζεν, ἐχρήσατο. ἔαθεν
 ὅτι οἱ μνησμεναῖοι νεανίσκοι ζήτησιν ἐποιούνη τὸ πείσματος,
 καὶ ὡμολόγη ὅττι οὐδεὶς τὸ κλοπῆν, ὀλίγα μεμψόμενοι τὰς
 ξενοδόκους, παρέπλεον : καὶ σὰδ ἰα τριάκοντα παρελά-
 ζοντες, προσπορίζοντες τοῖς ἀγροῖς, ἐν οἷς ἄκον ἢ κλόν καὶ
 ὁ Δάφνης : ἐδόκη ὅττι αὐτοῖς χαλὸν εἶναι τὸ πεδίον ἐς θήραν
 λαγωῶν. χοῖνον δὲ ἐν οὐκ εἶχον ὥστε ἐκδύσθαι πῶσμα :
 λύγον ὃ χλωρὸν μακρὰν σρεψαντες ὡς χοῖνον, ταύτην τὴν
 ναῦν ἐκ τῆς πρύμνης ἀκρας εἰς τὴν γῆν ἐδήσαν. ἐπειτα τοὺς
 κύνας ἀφέντες ἐνηλατῆν ἐν ταῖς οὐκ αἰροῖς φαινομεν αἰς τὴν
 ἑσπέρην ἐλινοςτάπον. οἱ μὲν δὲ κύνες ἀμαύλακῃ διαθέντες,
 ἐφόβησαν τὰς αἰγας. αἱ δὲ τὰς ὀρεῖν ἀκοταλιπῶσαι, μάλ-
 λον πῶ πρὸς τὴν θάλασσαν ὤρμησαν. ἐχουσιν δὲ οὐδὲν ἐν
 ψάμω τριέξιμον, ἐλθοῦσαι πρὸς τὴν ναῦν αἰ θρασύτεραι
 αὐτῶν, τὴν λύγον τὴν χλωρὰν, ἣ δέδετο ἡ ναῦς, ἀπέφαγον.
 ὡς δὲ πῶ καὶ κλυδώνιον ἐν τῇ θαλάττῃ κινήθηντος ἀπὸ τῆς
 ὀρεῶν πονόματος : ταχὺ δὲ μάλα λυθεῖσαν αὐτῶν, ὑπὲρ
 νεῖκεν ἡ παλίσροια τὸ κύματος, καὶ ἐς τὸ πέλαγος μετέω-
 ρον ἔφερεν. αἰσθήσεως δὲ τοῖς μνησμεναῖοις γινόμενης, οἱ δὲ
 ὡς θάλατταν ἔθεον, οἱ δὲ, τοὺς κύνας (ὡς λέγον. ἐθόων ὃ
 πάντες, ὡς πάντας τοὺς ἐκ τῆς πωλητῆς ἀγρῶν ἀκρίβην-
 τας (ὡς λέγειν. ἀλλ' ὡς ὁδὸν ὀφελος : τοῦ γὰρ πονόματος
 ἀκμάζοντες, ἀχέτω τάχῃ κατὰ ῥοὴν ἡ ναῦς ἐφέρετο. οἱ
 δ' οὖν οὐκ ὀλίγων κτημάτων μνησμεναῖοι σπρόμενοι, ἐξή-
 του τὸν γέμοντα τὰς αἰγας : καὶ οὐρόντες τὸν Δάφνην
 ἐπαυον.

ἔπειθ' ἅπασαν τὴν οὐρανὸν εἰς δέ τις καὶ κυνόδεσμον ἀξάμενος πε-
 ριήκεται χεῖρας, ὡς δὴ σῶν. ὁ δὲ, ἐβόα τε παύμενος, καὶ
 ἰκέτευε τοὺς ἀγροίκους, καὶ πρώτους τὸν Λάμανα καὶ τὸν
 Δρύαντα, βοήθους ἐπέκλειτο. οἱ δὲ αὐτὸν εἶχοντο σκιρτοῦν
 γέροντες καὶ χεῖρας ἐκ γεωργικῶν ἔργων ἰσχυρὰς ἔχοντες·
 καὶ ἡξίαν δικαιοδοσίαν παρὰ τὴν γαλήνην. ταῦτα
 δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀξιούντων, διέκρινε καὶ θύρουσι Φιλη-
 τῶν τὸν βαῖον ὅλον· πρεσβυτάτης τε ἡλικίας τῶν παρόντων,
 καὶ κλέος ἔχον· οἱ τοῖς καμῆταις δικαιοσύνης πόριπτος.
 πρώτοι δὲ κατηγόρουσι οἱ μνηθυμνοὶ σαφῆ καὶ αὐτομα-
 20 θουκόλον ἔχοντες δικαστῆν. Ἠλδομεν εἰς τὸν τοῦτον ἀ-
 γρῶν θηρίασι διέλοντες. τί μὴ σὺν αὐτῶν λυγρὰ χλωρὰ
 22 δύνανται πρὸς τῆς ἀκτῆς κατελίπομεν; αὐτοὶ δὲ τῶν κυνῶν
 24 ῥήτησιν ἐποιούμεθα θηρίων, ἐν τούτῳ πρὸς τὴν θάλασσαν
 26 αἰαῖας τούτου κατελθοῦσαι, τὴν τε λυγρὴν κατεδίδοι καὶ
 28 τὴν κύναν ἀπολύουσιν. εἶδες αὐτῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ φερο-
 30 μένην, πρὸς ὧν οἱ αἰαῖαι ἀγαθῶν οἶα ἔσθ' οὐδὲν ἀπολαύου-
 32 σιός δὲ κῆσμος κυνῶν· ὅσον δὲ ἀργύριον· τοὺς ἀγροῖς αὖτις
 34 τούτων ἐκείνα ἔχων ὤνθετο. αὐτῶν ἀξίαν αἰεὶν τὸν
 36 πονηρὸν ὄντα ἀπόλον, ὅς μιν τῆς θαλάσσης νέμειται αἰαῖας
 38 ὡς καύτης. τοιαῦτα οἱ μνηθυμνοὶ κατηγόρουσιν. ὁ δὲ Δάφ-
 φνης διέκειτο μὴ κακῶς εἶπεν τῶν πληγῶν, χλόην δὲ ὁρῶν
 παρούσαν, πάντων κατεφρόνη. καὶ ὡς εἶπεν. Εγὼ νέμω
 τὰς αἰαῖας καὶ λῶς. οὐδέποτε ἡπάσθητο καμῆτης οὐδέ τις,
 ὡς ἡ κύνων αἰεὶ μὴ κατεβοσκίσατο, ἢ ἀμπελον βλαστάνου-
 42 σαν κατέκλασεν. οὗτοι δὲ εἰσι κυνηγεῖται πονηροὶ καὶ
 κύνες ἔχουσι κακῶς πεπαιδευμένους· οἵτινες τρέχοντες
 πολλὰ, καὶ ὑλακτοῦντες σκληρὰ, κατεδίωξαν αὐτὰς ἐκ
 τῆς ὁρῆς καὶ τῆς πεδίου καὶ τὴν θάλασσαν ὡς ἀνελύκοι.
 ἀλλὰ ἀπέφαγον τὴν λυγρὴν· οὐ γὰρ εἶχον ἐν τῷ αἵματι πῶς

Long. Pastor.

D

ἢ κόμαρον ἢ δῦμον· ἀλλὰ ἀπώλετο ἡ ναὺς ἑσθ' ἢ πονδύ-
 ματος καὶ τῆς θαλάσσης· ταῦτα χειμῶνος οὐκ αἰγῶν ἐστὶν
 ἔργα· ἀλλὰ ἐδὴς ἐνέλειτο καὶ ἄργυρος· καὶ τίς πισύσει
 νοῦν ἔχων, ὅτι ποσὰ τα φέρεται· πείσμαι ἔχει λυγόν·
 τοῦτο ἐπεδὲκρυσεν ὁ Δάφνις καὶ εἰς οἶκτον ὑπηγάγετο
 τὸς ἀγροίκους πολὺν· ὥς δ' ἀφιλητὰς ὁ δῖος ἦς ὤμνυε βα-
 ρα καὶ νύμφας, μηδὲν ἀδικεῖν Δάφνιν, ἀλλὰ μηδὲ ταῖς αἰ-
 γαῖς· πῶ δὲ θαλασσοῦ καὶ τὸν ἀνεμόν, ὧν ἄλλους εἶναι
 δικαστὰς· οὐκ ἔπειθε ταῦτα φιλητὰς Μηθυμναίοις λέγων·
 ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς ὀρμήσαντες, ἦ ῥον τὸν Δάφνιν πάλιν, καὶ (ω-
 δὲν ἠθέλον· ἐν ταῦτα οἱ καμῆσαι ταραχθέντες, ἐπιπτε-
 δῶσιν αὐτοῖς ὥς εἰ ψάρες, ἢ κολοιοί· καὶ ταχὺ μὲν ἀφαι-
 ροῦνται τὸν Δάφνιν ἥδη καὶ αὐτὸν μαχόμενον· ταχὺ ὅξυν-
 τοις παῖοντες ἐκείνοισι εἰς φυγὴν ἐτρέφαν· ἀπέστησαν δὲ οὐ
 πρότερον ἔς τε τὴν ὄρω αὐτοῦς, ὥς ἡλασθὲν ἐς ἄλλας ἀγρὰς·
 διωκόντων δὲ τὸς Μηθυμναίους ἐκείνων, ἡ χλὴν καὶ τὰ πολ-
 λὴν ἠσυχίαν ἄβει πρὸς ταῖς νύμφας τὸν Δάφνιν, καὶ ὑπὸν-
 πῆτε τὸ πρόσωπον ἢ μαγμενον ἔκ τ' εἰνῶν ἐφαισῶν ἑσθ'
 πληγῆς πινος, καὶ τῆς πύρας προκομίσασα (υμητοῦ μέρος καὶ
 τυρὸς τμημάτι, δίδωσι φαλεῖν· τότε μάλιστα ἀνακλίσθαι μένη
 αὐτὸν, φίλημα ἐφίλησε μελιτῶδες ἀπαλοῖς τοῖς χείλεσι·
 τότε μὲν δὲ παρὰ τοσούτον Δάφνις ἦλθε κακοῦ· τὸ δὲ
 πρῶγμα οὐ ταύτη πέπαυτο, ἀλλ' ἐλθόντες οἱ Μηθυμ-
 νναῖοι μόλις εἰς πῶν ἐαυτῶν, ὅσοι περὶ μὲν αὐτὴν ναυτῆν,
 τρυματῆα δὲ αὐτῆς, ὑφ' ἄντων ἐκκλησίαν τε συνέλαγον τὴν
 πολιτῆν, καὶ ἐκε πύρας θέντες, ἐκέλευον τιμωρίας ἀξια-
 σθῆναι· τὴν μὲν ἀλθῶν λεγόντες οὐδὲ εἶ, μὴ καὶ προσκα-
 τας ἑλαιοειχνοῖν τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα παθόντες ἑσθ'
 πομπῶν· καὶ τηγοροῦντες οἱ Μηθυμναίων ὥς πῶν καὶ αὐτῶν
 φιλομεινῶν καὶ τὰ χεῖματ' ἀρπάσαντων πολέμους νόμους·
 οἱ δὲ

οὐδὲ πειθύνοντες· δὲ τὰ τρώματά, καὶ νεανίσκοις τὴν πρῶ-
των οἰκιῶν παρ' αὐτοῖς τιμωρῆσαι δίκαιον νομίζοντες,
μιτυληναίοις μὲν πόλεμον ἀκηρυκτὸν ἐκφύοντο· τὸν δὲ
στρατηγὴν ἐκέλευσαν δεῖν καὶ ναῦς καὶ τελευτᾶν ταῖς κορυ-
φαῖν αὐτῶν τῆν παρὰ λίαν. πλησίον γὰρ χειμῶνος ὄντος,
οὐκ ἀσφαλὲς μέγιστον φόβον πρὸς θάλασσαν, ὃ δὲ
θύβης τῆς ἐπιούσης ἀναγόμενος ἀπὲρ ἐταῖς στρατιώταις,
ἐπέπλησε τοῖς παρὰ θάλατταν τοῖς τῶν μιτυληναίων ἀγροῖς.
καὶ πολλὰ μὲν ἤρπαξε ποίμνια, πολὺν δὲ σῖτον, καὶ οἶνον
ἄρτι περὶ πανμείου· τὴν φυγὴν, καὶ ἀνθρώπους οὐκ ὀλίγους,
οἷοι τῶν ἐργαζομένων ἐπέπλησε καὶ τοῖς τῆς κλῆσης ἀγροῖς
καὶ τῇ Δάφνιδος· καὶ ἀπόβασιν ὀρεῖαν θέμενος, λείαν ἤλαυνε
τὰ ἐν ποσίν· οὐ μὲν Δάφνις οὐκ ἐνέμεταις αἰγὰς, ἀλλὰ ἐς
τὴν ὕλην ἀνελθὼν, φυλάσσει χλωρὰν ἐκ πέντε ἄς ἔχει τὴν
τὴν χειμῶνος παρέχειν τοῖς ἐρίφοις τροφὴν· ὥστε αἰώθεν θε-
αζόμενος τὴν κορυφὴν, ἐκέρυττει ἐαυτὸν σελέχει ξύ-
λων ξηρὰς ὀξύς· ἡ δὲ κλῆς παρῆνται αἰγῶναι· καὶ διῶν
κομὴν φύγει πρὸς τὰς νύμφας ἱκέτις, καὶ εἰς τὸ φέρε-
σθαι καὶ ἂν ἐνέμε, καὶ αὐτῆς δὲ τὰς θεᾶς· ἀλλ' ὡς εἰδὲν ὁ-
φελος· οἱ γὰρ μὲν μιν αἰοῖ πολλὰ τῶν ἀσφαλμάτων καὶ τα-
κερτομύθοντες, καὶ τὰς αἰγῶναις ἤλασαν, καὶ κείνῳ ἡ γαῖαν
ἴσασθαι αἰγὰς ἢ πρόβατον παῖοντες λύκοις· ἔχοντες δὲ
ἡ δὲ τὰς ναῦς παντοδαπῆς ἀρπαγῆς μεσᾶς, οὐκέτι ἐγί-
γασκον παρὰ τέρῳ πλεῖν, ἀλλὰ τὸν οἶκονδε πλοῦν ἐπει-
στο, καὶ τὴν χειμῶνα καὶ τοῖς πολεμίοις δεδίοτες· οἱ μὲν
οἷω ἀπέπλεον εἰρεσία ταλαιπωροῦντες· αἶμος γὰρ οὐκ
ἦν. ὁ δὲ Δάφνις ἡ συχία γηνομένης, ἐλθὼν εἰς τὸ πεδίον
εἰθάρμενος, καὶ μήτε τὰς αἰγὰς ἰδὼν, μήτε τὰ πρόβα-
τα καὶ ταλαβῶν, μήτε κλῆν οὐραν, ἀλλὰ ἐρημίαν πολλὴν
καὶ τὴν σύριγγα ἐρριμμένην, ἢ ὡς ἴδως ἐτέρπετο ἡ κλῆς,

μέγα βοῶν καὶ ἐλευνὸν κοκκύων, ποτὲ μὲν κῆρ τ' ἔφηνον
 ἔρποντι θάλασσαν ἐκβάλλετο: ποτὲ δὲ ἢ πλὴν θάλασσαν ὡς ὅτ' ὅλ-
 μινος αὐτῶν: ποτὲ ὅτ' ἢ τὰς νύμφας ἐφ' αἷς ἐλκομένη κατέ-
 φυγεν. εἰ ταῦθα καὶ ἔρριψεν αὐτὴν χαμαὶ, καὶ ταῖς νύμ-
 φαις ὡς προδούσαις ἐμέμετο. Ἀφ' ὧν ἡρπάδα κλόνει, καὶ
 ἢ τοῖδε ἡμεῖς ὑπεμείνατε: ἢ τὰς σεφάνους ὑμῖν πλέκουσαι, καὶ
 ἢ ἀπὸ ἐνδοῦ καὶ πρῶτον γάλακτος. ἢ σὺ ἡ σφύριξ ἡδε ἀνὰ
 θυμῷ. αἶμα μὲν οὐδὲ μίαν μοι λύκος ἤρπασε, πολέμοιοι δὲ
 πλὴν ἀγέλιον καὶ τὴν (ὡν) νέμονται. καὶ τὰς μὲν αἶρας ἀπὸ
 δέρουσι, καὶ τὰ πρόβατα καὶ ταβύρια: κλόνει δὲ πᾶσι τοῖς
 κήσει. ποίοις ποσὶν ἀπειμα παρὰ τὸν πατόρα καὶ πλὴν μὴ
 τόρα, ἀνδρῶν τῶν αἰγῶν, αἰὲν κλόνει, λειπόμενος ἐσόμενος: καὶ
 ἔχω γὰρ νέμειν ἐπ' οὐδέν, εἰ ταῦθα παρὶ μένῳ κείμενος: ἢ
 θάνατον ἢ πόλεμον δεύτον. ἄρα καὶ σὺ κλόνει τοιαῦτα
 πάχεις: ἄρα μέμνησαι τῆς πεδίου τῆς, καὶ τῶν νυμφῶν τῶν
 δε, καὶ μοῦν: ἢ παρὰ μνησθῶνται σε τὰ πρόβατα καὶ αἶμα
 αἶμας αἰχμάλωτοι μετὰ σὺν γέλοις: ταῦτα λέγοντα
 αὐτὴν, ἐκ τῆς δακρύων καὶ τῆς λύπης, ὅπως βαθεύς καὶ τα-
 λαμβάνει: καὶ αὐτὰ αἰτρεῖς ἐφίσανται νύμφαι, μεγάλα
 γυναῖκες καὶ καλὰ: ἢ μὴ γυναικαὶ καὶ αὐτοὶ ποδοῖ: τὰς κόμας
 λελυμέναι καὶ τοῖς ἀγάλμασιν ὁμαῖαι. καὶ τὸ μὲν πρῶτον
 ἔωκεν ἐλεῶσθαι τὸν Δάφνιν: ἔπειτα ἢ πρὸς μετὰ τὴν λέ-
 γει ἐπὶ ῥῶν νύμφῃ. καὶ δὲ καὶ μᾶς μέμφου Δάφνι: κλόνει γὰρ
 ἢ μὴ μᾶλλον ἢ σὺ μέλει. ἢ μεῖς καὶ παιδίον οἶον αὐτῶν
 ἢ λείψανον, καὶ εἰ δὲ τὰ ἀνδρῶν κειμένη αὐτῶν αἰεθρέ-
 ψαμεν. ἐκείνη πεδίοις κοινὸν αὐτὸν καὶ τοῖς προβατοῖς τῶν
 δαμῶνος. καὶ νῦν δὲ ἡμῖν πεφρόνισται τὸ κατ' ἐκείνῳ
 ὡς μὴ τε εἰς πλὴν μὴ θυμῶν κομῆσαι δούλους: καὶ τε
 μέρος γυναικῶν λείας πολεμικῆς. καὶ τὴν Εἰρήνην ἐκείνην τὴν
 γὰρ τῇ πᾶσι ἰδρυμένην, ὅν ὑμεῖς οὐδέποτε οὐδέ αἰδέσθαι

ἔπ-

ἐπὶ μὴ σῶτε, ἥτον ἐδεήθημεν ἐπικούρου γινέσθαι χλόης·
 (ωήθης γὰρ στρατοπέδοις μάλλον ὑμῶν, καὶ πολλοὺς ἦδη
 πολέμους ἐπόλεμισε πῶν ἀγροικίαν καὶ ταλιπών, καὶ ἄπεισι
 τοῖς μνησμεναίοις οὐκ ἀγαθὸς πολέμιος. καὶ μέντε δὲ μηδέν·
 ἀλλὰ ἀνίστας ὠφθητι Δάμωνι καὶ Μυρτάλῃ· οἱ καὶ αὐτοὶ
 κείνῳ χαίρει νομίζοντες καὶ σε μέρες γεννίαι τῆς ἀρ-
 παγῆς· χλόη γὰρ σοι τῆς ἐπιούσης ἀφίξεται μετὰ τ' αἰγῶν,
 μετὰ τ' προβάτων· καὶ γεμήσεται κοινῇ, καὶ συρίσεται κοι-
 νῇ. τὰ δ' ἄλλα μελήσει πῶν ὑμῶν, ἔρωτι. τοιαῦτα ἰδὼν καὶ
 ἀκούσας Δάφνης, ἀνίστασθαι τῇ ὑπνῶν καὶ κοινῇ ἡδονῇ
 καὶ λυτῆς μεσὸς, δακρύων, τὰ ἀγάλματα τ' νυμφῶν
 προσεκύνει, καὶ ἐπηγγέλλεται σωθεῖσθαι χλόης, θύσειν τῇ
 αἰγῶν πῶν ἀρίστων· δραμῶν δὲ καὶ ἥ τ' πίτυν σῶσαι τοῦ
 βαρὸς ἀγάλμα ἰδρυτο, βαρυσκελές, κερασφόρον, τῇ μὲν
 σὺριγγι, τῇ δ' ῥαγῇ πιδῶντα κατέχευε, καὶ κείνον προσε-
 κύνει, καὶ ἦνχετο ὑπὸ τῆς χλόης, καὶ ῥαγῇ θύσειν ἐπηγ-
 γέλλετο. καὶ μόλις ποτὲ πῶν ἡλίου κατὰ φορέας παυσα-
 μένος δακρυῶν καὶ δυχῶν, ἀράμενος τὰς φυλάδας αἰς
 ἑκάστην, ἐπ' ἀνῆλθεν εἰς τ' ἐπαυλιν· καὶ ἥ ἀμφὶ τὸν Δά-
 μωνα πύθουσις ἀπαλλάξας σὺφροσύνης ἐμπλήσας, προ-
 φῆς τε γούνατο, καὶ εἰς ὑπνον ἄρμησεν, οἱ δὲ τ' τὸν ἀδακρυν-
 ῶν δυχόμενος μὲν αὐτοῖς τὰς νύμφας ὄναρ ἰδεῖν, δυχό-
 μενος δὲ πῶν ἡμέραν γινέσθαι ταχέως, εἰ ἡ χλόη ἐπηγ-
 γέλλαντο αὐτῷ. νυκτῶν πασῶν ἐκείνη ἐδόξε μακροτάτη
 γεννέσθαι. ἐπεὶ ἄχρη δὲ ἐπ' αὐτῆς, ταῖς δὲ. ὁ στρατηγὸς δ' ἥ
 μνησμεναίαν ὅσον δὲ καὶ σκαδίου ἀπελάσας, ἡδέλησε τῇ
 κατὰδρομῇ τοὺς στρατιώτας καὶ κμηκότας ἀλάβεῖν, ἀ-
 κρας δὲ ἐπεμβαίνοισις πῶν πελάγῃ λαβομενος, ἐπεκεί-
 νομενῆς μνησείδῃς, ἥς εὐρὸς θάλασσα γαλήνῳ τοῖον πῶν
 λιμενῶν ὅρμον εἰσγάγειτο, σὶ ταῦθα τὰς ναῦς ἐπ' ἀγκυρῶν

μετεώρους διορμίξας, ὥς μηδὲ μίαν ἐκ τῆς γῆς τῇ ἀγροί-
κων τινὰ λυπῆσαι, αἰῆκεν τοὺς Μηθυμναίους εἰς τὸ ὕψιν
εἰρηνικῶ. οἱ δὲ ἔχοντες παντ' ἀφ' ὅσων ἐκ τῆς ἀρχαγῆς,
ἔπειν' ἔπειν'· ἐπινίκι) εὐορτῶν ἐμιμοῦντο. ἀρτι δὲ παυομέ-
νης ἡμέρας, καὶ τῆς τὸ ὕψος ἐς νύκτα ληγοῦσης, αἰφνίδιον
μὲν παῖς ἢ γῆ ἐδύκεν λάμπειν πυρὶ· καὶ ὅπως δὲ ἡκούετο
φόβος καὶ πᾶν ὥς ἐπὶ πλεόντες μεγάλου φόλου. ἐβόα τις
ὅτι λίβετα γὼν στρατηγὸν· ἄλλος ἐκάλει, καὶ τετρώδα τις
ἐδύκει· καὶ ἡμᾶς τι ἐκείτο νεκροῦ μιμούμενον, εἰκοσεν αἰ-
τις ὅρα νυκτομαχίαν οὐ παρόντων πολεμίων. τῆς δὲ νυ-
κτὸς αὐτοῖς τοιαύτης γενομένης, ἐπῆλθεν ἡμέρα πολὺ τῆς
νυκτὸς φοβερωτέρα. οἱ γὰρ μὲν οἱ δ' Ἀφειδῆς καὶ αἱ αἰ-
γῆς κίττον ἐν τοῖς κέρασι κορυμβοφόρον εἶχον· οἱ δὲ κριοὶ καὶ
οἱ οἶες τῆς κλῆς, λυκαὶν ὠρυμὸν ὠρύοντο. ἀφθῆν' ὃ καὶ αὐ-
τῇ πῖπτος ἐσφρανωμένη· ἐγίνετο καὶ πρὸ τῆς θαλάσσης
αὐτῇ πολλὰ παρὰ δόξα· αἶτε γὰρ ἀγκυραὶ κατὰ βυθοῦ
σφραμμένα ἀναφέρων ἔμενον· αἶτε καὶ αἱ καθεστῶτων εἰς
εἰρεσίαν ἐθράνοντο· καὶ δελφίνες πηδῶντες ταῖς οἰραῖς
παίοντες τὰς ναῦς ὡς ἄλως ἔλυνον τὰ ἱομφάματα· ἡκούε-
τό τις καὶ ὑπὲρ τῆς ὀρθίου πέτρης τῆς ὑπὸ πῶ ἀκρᾶν, σύ-
ριγγος ἡχος· ἀλλὰ οὐκ ἔπαυεν ὥς σύριγγε· ἐφόβη δὲ τὸς
ἀκρόντας ὥς σάλαγγ'. ἐταράσσοντο οὖν, καὶ π' τὰ ὅπλα
ἔθεον, καὶ πολεμίους ἐκάλουν τοὺς οὐ βλεπομένους· ὥς
πάλιν σὺχοντο νύκτα ἐπελθεῖν ὥς τὸν ξόμενον αὐτῶν ἐν
αὐτῇ. (ὡς τοὶ δ' οὖν πᾶσιν ἡμῶν τὰ γινόμενα τοῖς φρονοῦσιν
ὀρθῶς, ὅτι ἐκ βαρὺς ἡμῶν τὰ φαντάσματα καὶ ἀκρόματα
μηνιόντος τι τοῖς ναύταις· οὐκ εἶχον δὲ τ' αἰτίαν συμβα-
λεῖν, (οὐδὲν γὰρ ἱερὸν σεσσητο βαρὺς) ἐς τε ἀμφὶ μέσσην
ἡμῶν ἐς ὕπνον οὐκ ἄδειε τ' στρατηγῷ καταπεσόντος,
αὐτὸς ὁ βαρὺς αὐτῶν τοιαύτα λέγων. Ὡς πάντα ἀποσιώταται
καὶ

17 ὃν ἄσπεύονται. τί ταῦτα μαινόμενος φρεσὶν ἐτὶ λυγρὴν
 18 πολέμου μὴ τῷ ἀγροικίᾳ ἐπὶ πλησάτε τῷ ἐμοὶ φίλῳ,
 19 ἀγέλας δὲ βοῶν καὶ αἰγῶν καὶ ἀσπλάγχε τὰς ἐμοὶ με-
 20 λομείας· ἀπὸ πάσας τὰς βεμῶν παρθέον, ὅς τις ἔως μύ-
 21 θον ποιῆσαι θέλει· καὶ οὔτε τὰς νύμφας ἡδέσθητε βλεπά-
 22 σας, οὔτε τὸν Πάνα ἐμὲ, οἳ πᾶσι Μήθυμναν ὄψιν δὲ μετὰ
 23 τοιούτων λαφύρων πλέοντες, οἳ τε πῖνδε φούζεσθαι σὺ-
 24 ριγὰ τῷ ὑμᾶς ταράξασαν· ἀλλὰ ὑμᾶς βορὰν ἰχθύων ἐπὶ
 25 σῶκατα δόσας, εἰμὴ τῷ ταχίστῳ καὶ κλόνῃ τὰς νύμ-
 26 φας ἀποδάσας, καὶ τὰς ἀγέλας κλῶν καὶ τὰς αἰγὰς καὶ
 27 τὰ πρόβατα· αἰῶσα δὲ καὶ ἐκείβριε τῷ κόρῳ μεθ' ὧν εἶ-
 28 πον· ἡγήσομαι δὲ ἐγὼ καὶ σὺ τὸ πλοῦ, καὶ κείνη τῆς ἐδού.
 29 Πάνου δὲ τεθορυβημένος ὁ Βρύαξ (τοῦτο γὰρ ἐκαλεῖτο ὁ
 30 στρατηγός) ἀναπῆδεν, καὶ τὴν αἰγὰς τὰς ἡμέρας,
 31 ἐκείλευσε τὸ ταχίστῳ ἐν τοῖς αἰχμαλώτοις ἀναζητῆσθαι
 32 κλόν· οἳ δὲ ταχέως καὶ ἀνδρῶν καὶ εἰς ὀφθαλμοὺς ἐκόμι-
 33 σαν· ἐκαθίστοτο γὰρ τῆς αἵματος ἐσεφανωμένη· σύμβολον δὲ
 34 καὶ τὸ τῆς ἐν τοῖς ὀνείροις ὄψεως ποιοῦμενος, ἐπὶ αὐτῆς
 35 ναυαρχίδος εἰς τῷ γῆν αὐτῷ κομίζει· καὶ κείνη δὲ ἀσπὶ ἀ-
 36 πεβεβήκει, καὶ σύριγος ἦχος ἀκαίεται πάλιν ἐκ τῆς πέ-
 37 τρας, οὐκ ἐπὶ πολεμικῆς καὶ φοβερῆς, ἀλλὰ φοιμηνικῆς, καὶ
 38 οἷος εἰς νομὴν ἡγεῖσθαι ποιμνίων· καὶ τὰ τε πρόβατα καὶ τὰ
 39 τῆς ἀποβάθρας ὅς τις τεχνῶν, οἳ κ' ἐβόλιδ' αἰνόντα τοῖς κέ-
 40 ρασιν τῶν χιλῶν· καὶ αἱ αἰγὲς πολὺ θρασύτατον οἶα καὶ
 41 κρημνοβατεῖν εἰς μέσῳ καὶ ταῦτα μὴ πᾶσι σάβαν κακλῶ
 42 τὸ κλόν ὥσπερ χερὸς σκιστῶντα, καὶ βληχάμονα καὶ
 43 ὁμοῖα χαίρουσιν· αἱ δὲ τῶν αἰπόλων αἰγὰς, καὶ τὰς πρό-
 44 βατα, καὶ τὰ βοὺς καὶ τὰς χῶρας ἐμύχον ἐν κείνῃ
 45 νῆϊ, καὶ θάλατταν αὐτὰς τὸ μέλους μὴ ἐκκαλύντας· θάυματον
 46 πᾶσι τῶν ἐν χερσὶν καὶ τὸν Πάνα ἀνυψήσαντων, ὡς φησὶ

πούτων ἐν ταῖς τοιαύταις ἀμφοτέρωθεν θαυμασιώταται· τῶν
 καὶ Μηθυμναίων πρὶν αἰσπασαί τας ἀγκύρας, ἔπλεον
 αἱ νῆες· καὶ τῆς ναυαρχίδος ἡ γαῖα δελφινὴν πηδῶν ὄψ· ἄλλος
 τῶν αἰγῶν καὶ τῶν προβάτων ἡ γαῖα σύριγγος· ἡχοι ἡ δι-
 σος, καὶ τὸν συρίποντα ἔβλεπεν οἰδεῖς· ὥστε τὰ ποίμνια καὶ
 αἱ αἴγες προέβην ἅμα καὶ ἐνέμοντο τὸ πομπικὸν τῶ μέλει.
 Δουτῶρες πον νομῆς καὶ γὰρ οὗ, καὶ ὁ Δάφνης ἀπὸ σκοπῆς
 πινος μετεώρου θεασάμενος τὰς ἀγέλας καὶ τὴν χλόην,
 μέγα βοήσας ὡς νύμφαι καὶ Βαλ, κατέδραμνεν εἰς τὸ πεδίον·
 καὶ πορριπλαχεῖς τῇ χλόῃ καὶ λειποθυμήσας κατέπεσε·
 μόλις δ' ἐμείρισεν τῆς χλόης φιλούσης καὶ ταῖς πορριβο-
 λαῖς θαλπούσης γυνόμενος, πρὶν τὴν (αὐτῇ) φηγόν· ἔρχεσθαι·
 καὶ τῶν τῶν σελέχθαι καὶ θίβας ἐπὶ νηὶ θάνατο πῶς ἀπέδρετε
 σούτους πολεμίους· ἡ δὲ αὐτῇ κατέλεξε πάντα· τὸν τῶν
 αἰγῶν καὶ τὸν τῶν προβάτων ὠρυγμόν· τ' ἐπὶ πικρῇ θάλασσῃ
 τῇ κεφαλῇ σῆτον· τὸ ἐν τῇ γῇ πύρρον ἐν τῇ θαλάσσῃ
 καὶ ὑπὸν· τὰ σύριγματα ἀμφοτέρωθεν, τὸ πολεμικὸν καὶ
 τὸ εἰρηνικόν· τὴν νύμφα τ' ὀφειλόμεν· ὅπως αὐτῇ τῇ ὁδῷ
 ἀγνώστῃ καὶ θηγῆσθαι τῆς ὁδοῦ μουσικῇ· ἰνὸν ὄρεσιν οὐρανῶν
 Δάφνης τὰ τῶν νυμφῶν ὀνειράται καὶ τὰ τ' Εὐανός ἐρξας,
 διηγεῖται καὶ αὐτὸς ὅσα εἶδεν· ὅσα ἡ καὶ σεν· ὅτι μέλλων ἀπο-
 θνήσκειν δὲ τὰς νύμφας ἔρξας· καὶ τ' ἔμ' ἀποπέμψει καὶ μίξ-
 σαι τὴν ἀμφὶ τὸν Δρύαντα καὶ Λάμωνα, καὶ ὅτε πρεπον θυ-
 σία· αὐτὸς δὲ ἐν τούτῳ τῇ αἰγῶν τ' ἀρίστῳ συλλαβῶν,
 καὶ κατὰ σεφανώσας ὡς ὅτε ὡς θητῶν τῶν πολεμίων, καὶ
 γάλα τ' κεράτων κατὰ σπείρας, ἔθυσέ τε ταῖς νύμφαις,
 καὶ κρεμάσας ἀπέδρε, καὶ τὸ δέμα ἀνέθηκεν· ἦδη δὲ πα-
 ρόντων τῇ ἀμφὶ τ' χλόῃ, πύρρον ἀνακαύσας, καὶ τὰ μὲν
 ἔψησας τῇ κρεῶν, τὰ δὲ ὀπίσθας, ἀπὶ ἔξω τε ταῖς νύμ-
 φαις, καὶ κρατῆρα ἀπὸ σφίσε μετὸν γλυκύχους· καὶ ἐκ φυλ-
 λαδὲς

καὶ δὲς ἐν βλάδυσιν ἀποσώρδυσας, ἐν τῷ θένει ἐν τῷ φῇ καὶ κῇ
 ποτὶ καὶ παλαιῶν καὶ ἀρχαῖς ἀρχαῖς ἐπεσκόπει μὲν λυ-
 κῶς ἐμπεσὼν ἐργα ποιῇσι πολεμίων καὶ σὺν πικας καὶ ὡ-
 σὺς εἰς τοὺς νόμους παλαιῶν ποιμένων ποιήματα. Νυ-
 κῶς δὲ ἐπελθούσης, αὐτὸ κοιμηθεὶς ἐν τῷ ἀγρῷ, τῆς ἐ-
 πιοῦσης τοῦ παντός ἐμνημόνεον· καὶ τῇ βράχων τὸν ἀγα-
 λῶν καὶ σε φανώμεντες αὐτοῦς, προτήγαγον τῇ πίτυϊ· καὶ
 ἐπὶ αὐτῇ εἰσάντες αἰνοῦν, καὶ ἀφῆμουντες τὸ θεόν, ἐθύνον, ἐκρέ-
 μαζον, καὶ πέδιραν· καὶ τοὶ μὲν κρέα ὁπλήσαντες καὶ ἐψή-
 σαντες πλησίον ἐβηκαν ἐν τῷ λειμῶνι, ἐν τοῖς φύλλοις· τὸ δὲ
 δέμας κέραιον αὐτοῖς ἐπέσθην τῇ πίτυϊ πρὸς τὴν ἀγάλα-
 ματι, ποιμένα καὶ αἰάθην, ποιμνικῶς θεῷ· ἀπὸ ῥέαντο
 καὶ τῶν κρεῶν· ἀπέσπασαν καὶ κρατῆρος μέγανος· ἦσαν
 ἡ χλόη· Δάφνης ἐσύριεν ἡ τοῖς κατὰ κλίνας, ἡ δὲ ἰόν·
 καὶ αὐτοῖς ἐφίταζεν ὁ Φίλητας βουκόλος κατὰ τύχην,
 σεφάνισκε· τῆς δὲ Ραγὶ νομίζων, καὶ βότρυς ἐπὶ ἐν φύλ-
 λοις καὶ κλήμασι καὶ αὐτῷ· τῶν παλίων ὁ νεώτατος εἶπε το
 Τίτυρος, πρῶτον παιδίον, καὶ γλαυκὸν λαυκὸν παίδιον
 καὶ ἀγέροχον καὶ ἡλίοιο κοῦφα βαδίζων ὡς ὁ εἰρῆς·
 αὐτῶν ἡλίοιοι πάντες ἐν τῷ σεφάνει τὴν πᾶν, καὶ τοὶ κλήματα
 τῆς κόρης τῆς πίτυος ἀβήτων· καὶ κατὰ κλίναντες πλησίον
 αὐτῷ, συμπάτην ἐπὶ ἰαυτοῦ καὶ οἶον δὴ γέροντες· ὡς βεβεγ-
 μενοί, πρὸς ἀλλήλους πολλά ἐλεγον· ὡς ἐνεμον ὅτιον· ἦσαν
 νεοί· ὡς πολλάς ληστῶν καὶ ταύρομας διέφυγον· ἐσεμνύνε
 τῇ τῆς ὡς λύκῃ ἀποσείναις· ὅς ὡς μόνος ἡ παῖδος δούτε
 ρα συρίσας· τὸ τὸ Φίλητας· τὸ σεμνολόγημα καὶ· ὁ δὲ Δάφ-
 νης καὶ ἡ χλόη πᾶσας δείσεις προσέφερ' μετὰ δοῦναι καὶ αὐ-
 τοῖς τῆς τέχνης, συρίσται τε ἐν ἐορτῇ τοῦ συρίγγι χαῖρον
 τῆς ἐπαγγελίας· Φίλητας, καὶ τοὶ γῆρας ὡς ἄπην μεμ-
 ψιμός, καὶ ἔλασε σύριγγα πρὸς Δάφνιδος· ἡ δὲ καὶ μικρὰ

Long.Pastor.

E

μῦθος
περὶ τῆς
σύριγγος

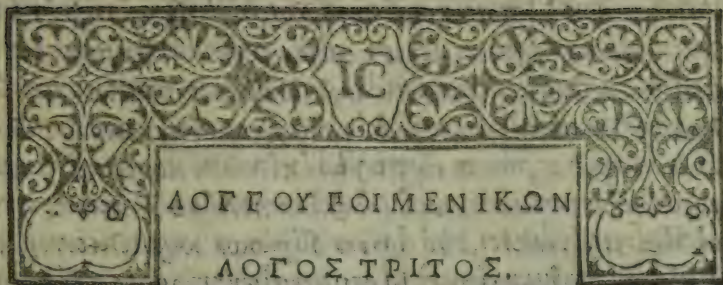
πρὸς μεγάλην τέχνην, ὅτε ἐν τῷ ὄματι παῖδες ἐμπνεομένης
πέμψαν Τίτυρον ἐπὶ τῷ αὐτῷ σίρῳ, πῶς αἰεὶ αἰεὶ
ἀπεχρίσας τοῖς δούσι δέχεται. ὁ μὲν εἰς τὸ ἐγκόμβωμα
γυμνὸς ὤρμησε τῆς χειρὸς ὁρνεβρὸς. ὁ δὲ Λάμων ἐπὶ γυ-
γείλατο τὸν ποδὶ τῆς σύριγγος ἀφῆλτο σάδαι μῦθον, ὃν αὐτῷ
σκελὸς ἦσεν ἢ μὴ δὴ βάλῃ καὶ σύριγγι. αὐτὴ ἡ σύριγξ
τὸ ὄργανον οὐκ ἔστιν ὄργανον, ἀλλὰ παρὰ θεὸς καὶ τῷ
φανώ μουσικῇ. αἰεὶ ἐνεμνῶν νύμφαις (ὡς παλαιῶν) ἢ δὲ
οἶον νῦν. πᾶν ταύτης νεμαύσης, παιζούσης, ἀδούσης, πρὸς
ἐλθὼν, ἐπὶ θεῶν ὅ, πῶς χρεῖται καὶ ἐπὶ γυγείλατο πρὸς αἰ-
γας πᾶσας θύσειν διδυμοτικῶς. ἡ δὲ ἐγγύλα τὸ ἐρωτα αὐ-
τῷ, οὐδὲ ἐρασὶν ἐφῆ δέξασθαι μήτε βάλῃ μήτε ἀνθρώπου
ἐλόκληρον. ὁρμῶ δὴ δώκειν ὁ πᾶν ἐς βίαν. ἡ Σύριγξ ἐφῆλτο
καὶ τὸν πᾶνα καὶ τῷ βίαν. φθόγγουσα, καὶ μουσαῖα ἐς δόνα-
κας κρύπτεται, εἰς ἔλος ἀφανίζεται, πᾶν, τοὺς δὲ νῆκας
ὄργῃ ταμῶν, τῷ κόρῳ οὐχ οὐραν, τὸ πάθος μαθῶν, τὸ
ὄργανον νοεῖ καὶ τοὺς καλὰ μους κερῶ (ὡς δὴ σὰς ἀνίστους
καθ' ὅτι καὶ ὁ ἔρως ἀνίστος αὐτῆς. καὶ ἡ τότε παρὰ θεὸς καὶ
λῆ, νῦν ἐστὶ σύριγξ μουσικῇ. Ἀρτι πᾶσα τοῦ μυθολογί-
ματος ὁ Λάμων, καὶ ἐπὶ νῆκας αὐτῶν ὡς εἰπόντα μῦ-
θον ὅς τις γλυκύτατον, καὶ ὁ Τίτυρος ἐφῆλτο τῷ σύριγ-
γα τῷ πατρὶ καμίζων, μέγα ὄργανον, καὶ αὐλῶν. μεγά-
λων, καὶ ἵνα κακῆρωτο, τῷ χαλκῷ περὶ αἰκίλο. εἰκασιν
αὐτῆς εἶναι ταύτῃ καί νῆκας, καὶ ὁ πᾶν πρῶτον ἐπὶ ἔλτο. διε-
χεθεῖς οἷον ὁ Φίλητας καὶ καθίστας ἐν καθίστρα ὄρθον
πρῶτον μὲν ἀπεπειράθη τῇ καλὰ μων εἰ δὴ νῆκας: ὡς πα-
μαθῶν, ὡς ἀκώλυτον. διαφέρει τὸ πνέμα, ἐν αὐτῇ τῷ ἐν-
τῷ θεῷ πολὺ καὶ νεανικόν. αὐλῶν τῆς αὐτῆς αὐλαῖν
τῶν ἀκούειν, τοσούτῃν ἔχει τὸ σύριγμα. καὶ ὁ ἄλλος δὲ
τῆς βίας ἀφαιρῶν, εἰς τὸ τῷ ἀνότερον μετέβαλλε τὸ μέλος.

καὶ

καὶ πᾶσιν τέχνην ἐσθλὴν κινύμενος ὀνομαίᾳ μουσικῆς, ἐ-
 σύρει τὴν ὄσον βοῶν ἀγέλην πρὲς πον· οἷον αἰπολίῳ πρὸ στρα-
 ρον· οἷον ποιμένας φίλον. τῶν τῶν τοῦ ποιμνίου· μέγα τὸ
 βοῶν· οὐδὲ τὸ αἰγῶν· ὅλως πάσας σύριγγας μία σύριγξ
 ἐμιμήτατο. οἱ μὲν οὖν ἄνθρωποι σιωπῇ κατέκειντο τῶν ποίμε-
 νοι· Δρύας δὲ ἀγαστὰς καὶ κελύστας συρίζειν διονυσια-
 κὸν μέλος, ἐπιλήθειαν αὐτοῖς ὀρχήσιν ὠρχήετο· καὶ ἑὸν
 ποτὲ μὲν τρυγῶντι· ποτὲ δὲ φέροντι ἀρίχους· εἴτα πα-
 τοῦντι τοὺς βότρυς· εἴτα πληροῦντι τοὺς πίθους· εἴτα πί-
 νοντι τὸ γλυκύς. ταῦτα πάντα οὕτως δι' ἀκρόμαχας ὠρ-
 χήετο Δρύας καὶ ἐναργῶς, ὥστε ἐδοκουν βλέπειν καὶ
 τὰς ἀμπελάδας, καὶ τὴν ληνὸν, καὶ τοὺς πίθους, καὶ ἀλη-
 θῶς Δρύαντα πίνοντα. τρίτος δὲ γέρον οὗτος σὺδοκιμήεας
 ἐπ' ὀρχήσει, φιλεῖ χλόην καὶ Δάφνιν· οἱ δὲ μάλα τα-
 χέως ἀσπάζντες, ὠρχήεοντο τὸν μῦθον τοῦ δαίμονος· ὁ
 Δάφνις Πάντα ἐμιμῆτο, τὴν Σύριγγα χλόην· ὁ μὲν ἰκέ-
 τ' οὐκ ἐπείθων· ἡ δὲ ἀμελοῦσα ἐμψόχῃ· ὁ μὲν ἐδίωκε,
 καὶ ἐπ' ἄκρων τῇ ὀνύχων ἔρεχε τὰς χηλὰς μιμούμε-
 νος· ἡ δὲ ἐνέφαινε τὴν κομμομένην τῇ φυγῇ· ἐπείτα χλόην
 ἢ εἰς τὴν ὕλην ὥς εἰς ἔλος κρῦπτεται· Δάφνις δὲ λαβὼν τὴν
 Φιλητὰ σύριγγα τὴν μεγάλην, ἐσύρισε γερὸν ὥς ἐρῶν· ἐ-
 ρωτικὸν ὥς πείθων· ἀνακλητικὸν ὥς ἐπιζητῶν· ὥστε Φι-
 λητὴς θαυμάζει, φιλεῖ τε ἀγαπᾷσθαι, καὶ τὴν σύριγγα
 χαρίζεται φιλήσας· καὶ ὄνυχας καὶ Δάφνιν καὶ ταλιπῆιν
 αὐτῇ ὁμοίᾳ διαδύχω. ὁ δὲ τὴν ἰδίαν ἀναθεῖς τῷ Πάντι τὴν σμι-
 κράν, καὶ φιλήσας ὥς ἐκ φυγῆς ἀληθινῆς δι' ἐρεθεῖσαν τὴν
 χλόην, ἀπὸ λανθάνει τὴν ἀγέλην συρίζων. Νυκτὸς ἤδη γεγενη-
 μένης, ἀπὸ λανθάνει καὶ χλόην τὴν ποιμνίῳ τῷ μέλει τῆς σύριγ-
 γος (αὐαῖς δ' αἰεὶ αἰεὶ πλησίον τῶν προβάτων ἦσαν,
 ὅτε Δάφνις ἐβάδιζεν ἐγγὺς τῆς χλόης· ὥστε ἐνέπλησται

καὶ τὴν κτλ ἀλλήλους, καὶ ἀνέβη τε θάλλοντες ἀγέλας τῆς
 ἐπίδοσης κατελάσσαι· καὶ οὕτως ἐποίησαν. Ἀρχὴ γυν. ἀρχο-
 μένης ἡμέρας, ἦλθον εἰς τὸ νομὸν καὶ τὰς νύμφας προσέειπεν,
 εἴτα τὸ πῶνα προθυγορήσεται, ποῦ τὸ αὐτὸν τὸ πῶν τὸ
 καθεστάντες, ἐσύριπτον· εἴτα ἀλλήλας ἐφίλυν, ποριέεσθαι
 κατεκλίοντο· καὶ ἔδεν δαίτῳ πλεον, ἀνέσταντο. ἐμέλη-
 σιν αὐτοῖς καὶ τροφῆς· καὶ ἐπὶ ὄνον μίξαντες γάλα, καὶ
 τὰς πῆσαι, δαίμονες τοῖς γυνάμειοι καὶ θρασυτοῖς, πῆσαι
 ἀλλήλας ἤρπον ἐρὼν ἐρωτικῶς· καὶ κατ' ὀλίγην εἰς ὄρεον
 πίπτον προσήλθον· ὁ μὲν δὲ δαίμων τὸ πῶνα ὡμοσεν ἐλθὼν
 πρὸ τῆς πίπτον, μὴ ζήσεσθαι μόνος ἀφ' ἑαυτοῦ, μηδὲ μίαις χρόνον
 ἡμέρας· ἡ δὲ χλόη δαίμωνι τὰς νύμφας, εἰσιλθεῖν εἰς τὸ
 αἶψον, τὸ αὐτὸ ἐξείν θανάτον καὶ βίον. τὸ αὐτὸν δὲ ἄρα τῇ
 χλόῃ, τὸ ἀφελὲς ὡς κέρη, ὡς ἐξίσταται αἶψα, καὶ δευτέ-
 ρον ἡίου λαβεῖν ὄρεον παρ' αὐτῆς, ὡς δαίμων, λέγουσα, θεῶς
 ὁ πῶν ἐρωτικός ἐστι καὶ ἀπίστος· ἡρώδη μὲν αἰτίος, ἡρώ-
 δη δὲ σύριγγος· πάντες δὲ ἔδεν ποτε δρυάσιν ἐνοχλῶν, καὶ
 ἐπιμηλίσιν νύμφαις πράγματα παρέχων· ὁ μὲν οὖν ἀμε-
 λήσεις ἐν τοῖς ὄρεοις, ἀμελήσεις ἐν κλάσσει, καὶ ἐν πλεον-
 τῆς ἐλθὼς γυναικὸς τὸ ἐν τῇ σύριγγι καλῶν. σὺ δὲ μοι
 ῥαὶ πόλιον τὸ ὡμοσον καὶ τὸ αἶμα ἐκείνην ἢ σὲ αἰέθρεψε,
 μὴ καταλιπεῖν χλόην εἰς τὸ αἶψον σοι μένῃ· ἀδίκον δὲ
 εἰς σὲ καὶ τὰς νύμφας γινόμενῃ, καὶ φάυγε καὶ μίσει, καὶ
 ἀποκτείνον ὡς δὲ λύκον. Ἦδε τὸ δαίμων ἀπὸ τῆς αἰ-
 νῆς· καὶ εἰς εἰς μέσον τὸ αἶψον, καὶ τῇ μὲν τὴν χεῖρα
 αἰγὴς τῇ δὲ, ῥάχου λαβόμενος, ἄμυνε χλόην φιλήσας φι-
 λοῖσάν· καὶ ἐπὶ τὸν προκείμεν δαίμονος, αἶψα ἐκείνης αὐτὴν
 ἀποκτείνων· ἡ δὲ ἔχαιρε καὶ ἐπίσσει ὡς κέρη καὶ ἡμέ-
 ρα, καὶ νομίζουσα τὰς αἰγὰς καὶ τοὺς πρόβατα ποιμένας καὶ
 αἰσάων ἰδίους θεούς.

τέλος τ' β.

Μιτυληναῖοι δ' ὡς ἤθοντο τὸν κατὰ πῦρ
τῆν δὲ κενεῶν, καὶ πῆρες ἐμνήσαν αὐτοῖς
τὴν ἀρπαγὴν ἐλθόντες ἐκ τῆν ἀγρῶν,
οὐκ ἀσχετὸν νομίζοντες ταῦτα ἐκ Μη-
θυμναίων παθεῖν, ἐγκαλῶν καὶ αὐτὴ τὴν
ταχίσιν ἐπ' αὐτοῖς ὀπλὰ κινεῖν. καὶ
καταλίξαντες ἀπὸ τῆς τριχλίας, καὶ
ἰπποκ πεντακροσίαν, ὑπέπεμψαν κατὰ γῆν τὸν στρατηγὸν
Πάπασον, ἀκνοῦντες ἐν ὥρᾳ χειμῶνος τὴν θάλασσαν, ὁ δὲ
ἄξορμηθῆς, ἀγροῖς μὲν οἰκὴν ἐλέηλάττει τῆν Μηθυμναίων,
οὐδὲ ἀγέλας καὶ κτήματα ἤρπαξε γεωργῶν καὶ ποιμένων,
ληστῶν νομίζων ταῦτα ἔργα μάλιστα, ἢ στρατηγού· ταχὺ
δὲ πρὶ τὴν πόλιν αὐτῷ ὡς ἐπιπεσὺς ἀφρουρήτοισι ταῖς
πύλαις. καὶ αὐτῷ σταδίῳ ὅσον ἐκ τῶν ἀπέχοντι, κήρυξε
ἀπαντὰς ἀπονδᾶς κομίων· οἳ καὶ Μηθυμναῖοι μαθόντες
παρὰ τῆν ἐλαχότων, ὡς οὐδὲν ἴσασιν Μιτυληναῖοι τῆν
γενημένην, ἀλλὰ γεωργοὶ καὶ ποιμένες ὑβρίζοντες πύς
νεανίσκος ἐδράκων ταῦτα, μετεγίναισκον ἃ ὄζυ' ἔσται τολ-
μίζοντες εἰς γείτονα πόλιν, ἢ σωφρονέσθαι· ἀπονδῆν δὲ
εἶχον, ἀποδόντες πᾶσαν τὴν ἀρπαγὴν, ἀδεῶς ἐπιμήνου-
σιν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. τὸν μὲν ἔν κήρυκα πῶς

Μιτυληναίοις ὁ Ἰσπαστος ἀποσέλλει, καὶ τοῖς αὐτοκράτορ
 στρατῶς κεχρηστονημένος· αὐτὸς δὲ τῆς Μηθύμνης ὅσον
 ἀπὸ δέκα σταδίων στρατὸν πεδὺν βαλλόμενος, τὰς ἐκ τῆς πό-
 λεως ἐν τελαῖς αἰέμενε. καὶ δύο διαγνομένων ἡμερῶν, ἑλ-
 θὼν ὁ αἰγῆλος, τὴν τε ἀρπαγὴν ἐκέλευσε κομίσασθαι, καὶ
 μὴ ἀδικήσαντα ἀναχωρεῖν οἴκαδε· πολέμῳ γὰρ καὶ εἰρήνῃς
 εἰ αἰρέσει γινόμενοι, τὴν εἰρήνην δύρισκον κερδαλεωτέραν.
 ὁ μὲν δὲ Μηθυμναίων καὶ Μιτυληναίων πόλεμος ἀδύκητον
 λαβὼν ἀρχὴν καὶ τέλος, οὕτω διελύθη. Γίνεται δὲ χειμῶν
 Δάφνιδι καὶ χλόῃ τῷ πολέμου πικρότοτος· ὁρμαίνοντες γὰρ
 πεσούσιν χιῶν πολλῇ, πᾶσας μὲν ἀπέκλῃσε τὰς ὁδοὺς·
 πάντας δὲ κατέκλῃσε καὶ γεωργίους. λάβροι μὲν οἱ χεῖμαρ
 ῥοὶ κατέρρεον· ἐπεπλήθει δὲ κρύσταλλος· τὰ δένδρα ἑώκει
 κατακλωμένοις· ἢ γὰρ πᾶσα ἀφανὴς ἦν, ὅτι μὴ ποδὶ πη-
 γὰς που καὶ ῥέθυματα. οὐτ' ἔν ἀγέλλῳ τις εἰς νομὴν ἦγε, οὐ-
 τε αὐτὸς προῆλθε τῇ θυρῶν· ἀλλὰ πῦρ καύσαντες μέγα
 ποδὶ ὥσπερ ἀλεωθροῶν, οἱ μὲν λίνον ἔσρεφον, οἱ δὲ αἰγῶν
 τρίχας ἐπλεκον, οἱ δὲ πάγας ὀρνίθων ἐσοφίζοντο. τότε
 βοῶν πρὸ φατνῆς φροντὶς ἠὲ ἄχυρον ἐδιόντων· αἰγῶν καὶ
 προβάτων ἐν τοῖς σπηκαῖς φυλλάδας· ὧν ἐν τοῖς συφεαῖς
 ἐκυλον καὶ βαλάνους. ἀναγκαίᾳς οὖν οἰκουρίας ἐπεχά-
 σης ἀπαντας, οἱ μὲν ἄγροι γαίργοι καὶ νομῆς ἔχαιρον, πό-
 νων τὲ ἀπὸ πηλαγμένοι πρὸς ὀλίγον, καὶ τροφὰς ἐωθινὰς ἐ-
 διόντες, καὶ κατὰ δύδοντες μακρὸν ὕπνον· ὥστε αὐτοῖς τὸν
 χειμῶνα δοκεῖν καὶ θέρους καὶ μετοπώρου καὶ ἥρος αὐτοῦ
 ἑλκύνετον· χλόη δὲ καὶ Δάφνις ἐν μνήμῃ γινόμενοι τῇ
 κατακλῃφθῶντων τρωπῶν, ὥς ἐφίλουν· ὥς πορρέβαλλον
 ὥς ἅμα τῷ τροφῷ προσεφέροντο· νύκτας τὲ ἀγρύπνοιας
 διήγον καὶ λυπηρὰς, καὶ τὴν εἰρήνην ὥραν ἀνέμενον ἐκ θανά-
 του παλιγγενεσίαν. ἐλύπει δὲ αὐτοὺς ἡ πόρρα τις ἐλθοῦσα

εἰς

ἢς χεῖρας, ὅς τις ἡδίων· ἢ γαῖας ὁφθεῖς, ὅς οὐ συνέπικνε·
 ἢ σὺριγέ ἀμελῶς ἐρριμμένη, δῶρον ἐρατικὸν γένηται μέν.
 οὐχ ἄν τοι ταῖς νύμφαις καὶ τῷ ποταμῷ, καὶ τούτων αὐτὸς
 ἐκλύθῃται τῇ κακῷ, καὶ δειξαδαῖ ποτε αὐτοῖς καὶ
 ταῖς ἀρχαῖς ἡλίον· ἀλλὰ τὸ δούλοισι τέχνην ἐλήτουν, δι
 ἧς ἀλλήλους θεάσονται. Ἡ μὲν δὲ χλόη δεινῶς ἄπρος
 λυὴ καὶ ἀμήχανος, αἰὲν γὰρ αὐτῇ συνῆν ἢ δουλοῦσα μήτηρ,
 ἐξία τε ξάλλειν διδάσκει, καὶ ἀρᾶς εὐφραίνει, καὶ γὰρ
 μνημονεύουσα· ὁ δὲ Δάφνις οἷα χολίῳ ἄγων, καὶ συνετώ-
 τος κίχης, τοῖονδε σόφισμα δίδει ἐς θάλαμους τῆς χλόης.
 Ἐρὸς αὐλῆς τῆς Δρύαντος ὑπ' αὐτῇ τῇ αὐλῇ, μυρρίνας με-
 γάλαι δύο, καὶ κιπὸς ἐπεφυκτῆ· αἱ μυρρίνας πλησίον ἀλλή-
 λων· ὁ κιπὸς δὲ ἀμφοτέρων μέσος· ὥς ἐφ' ἐκτέραν
 διαθεῖς τοὺς ἀκρεμόνας ὡς ἄμπελος, αὐτοῦ χιμᾶ δὲ τῇ
 φύλλων ἐπαλαπτόντων ἐποίει· καὶ ὁ κίβρις πολὺς καὶ
 μέγας ὅσος βοῦς κλημάτῃν ὕψος ἔχει. καὶ οὗ πολὺ
 πλῆθος ποδῶν αὐτῶν χειμερινῶν ὀρνίθων, ἀπὸ τῆς ἐξω-
 τερῆς· πολλὰ μὲν καὶ ὕψος, πολλὴ δὲ κίχλη, καὶ φαταί,
 καὶ ἄρες, καὶ ὅσων ἀνὸ κιπὸς φάγον πλεον. ταύτων τῇ
 ὀρνίθων τῇ προφάσει θήρας ὕψος ἔχουσιν οὐ Δάφνις, ἐμπλήθους
 μὲν πλὴν τῶν ὀρνέων δὲ τῶν μεμελιτωμένων, κομίζων δὲ ἐς
 τοὺς ἰσθμὸν καὶ βρόχοις. τὸ μὲν δὲ μεταξὺ σαδίων λυθ, οὐ
 πλεον δέχεται· οὐτω δὲ ἡ χιὰν λελυμένη, πολλὰν κόμην
 αὐτῇ παρέχει· ἐρῶτι δὲ πάντα βάσιμα, καὶ πῦρ, καὶ
 ὕδωρ, καὶ σκυθικὴ χιὰν· δρόμον οὗ πρὸς τῇ αὐλῇ ἐρχέται·
 καὶ ἀποσεισάμενος τῇν σκελῶν τῇ χιόνι, τοὺς τε βρόχους
 ἐσησε καὶ τὸν ἰσθμὸν ῥάβδους μακράς ἐπέλειπε· καὶ ἐκείνη
 βετα τὸν τοῦτο ὀρνέας καὶ τῇ χλόην μόρμινα, ἀλλ' ὀρνί-
 θες μὲν καὶ ἡκον πολλοὶ καὶ ἐλπίδες ἡκον· ὥς πρᾶγ-
 ματα μυρία ἔχει συλλέγων αὐτοὺς καὶ ἀποκλινύς, καὶ ἀπο-

δύων τὰ πλεονέκτης αὐλῆς προήλθεν αἰδέας, οὐκ αὖτις
 οὐ γυναικίον, οὐ καὶ οἰκίδος ὄρνις· ἀλλὰ πάντες ὧς πορὶ
 παρὰ μείοντες ἐν δυνάμει κλεινὸν ὥς πάντῃ πορὶ τοῦ
 Δάφνις ὡς οὐκ αἰσὸν ὄρνισιν ἐλθὼν· καὶ ἐν τῇ πρόφα-
 σιν σκηψάμενος ὥς δαὶ δὲ θυρῶν, καὶ ἐξήτει πρὸς αὐτὸν
 ὅ, τι λεχθῆναι πιθανώτερον· πῦρ ἐκαστόμενος ἤλθον· μὴ
 ἦρ οἱ κ' ἦσαν ἀπὸ σαδίου γαίτονες· ἀρτους αἰτησόμενος ἡ-
 κόν· ἀλλ' ἡ πόρτα μέση ἔοφες· οἴγου δέ σμαί· καὶ μὴν χεῖς
 καὶ πρῶτ' ἐτύγχευ· λῦκος με ἐδίωκε· καὶ ποῦ τὰ ἴχνη
 τ' λυκοῦ, θηράσων ἀφικθῆναι πρὸς ὄρνιθας· τί οὖν θηράσας
 οὐκ ἄσπει· κλόης θηράσας βούλομαι· πατρὶ δὲ τίς κημή-
 τρι παρθένου ὁμολογῇ; παῖδάων δὲ πανταχοῦ σιωπῇ
 ἀλλ' οὐδὲν τούτων ἀπάντων αὐτοῦ πτόν· ἀμεινον ἄρα σι-
 γαν· κλόην δὲ ἦρος ὄψομαι· καὶ μὴ εἰμάρτο, ὡς εἰκε, χει-
 μῶνός με ταύτην ἰδεῖν· τοιαῦτα δὲ τὰ καὶ διανοηθεῖς, καὶ
 τὰ θηράσας συλλαβῶν, ὥρμητο ἀποσιναῖ· καὶ ὡς οὐ
 αὐτὸν ὁπλοῖταις ἔρωτος, τὰ δὲ γίνεται· τὰ περὶ εἶχεν
 οἱ ἀμφὶ τὸν Δρύαντα· κρέα διηρεῖτο· ἄρτι παρὰ πτόντα
 ἡρακλῆς ἐκρῆντο· εἰς δὲ κύων σὴν προσέταλ' αὐτῶν ἀμέ-
 λειαν φυλάξας, κρέας ἀρπάσας ἐφυγὰ δὲ τὴν θυρῶν ἀλ-
 γήσας ὁ Δρύας (καὶ ἦρ' αὖ ἐκείνη μοῖρα) εὐλαὶ ἀρπάσας
 μένος· ἐδίωκε καὶ τ' ἴχνος ὡς οὐκ ἔχων· διώκων δὲ καὶ ἔχων
 τὸν κητὸν γινόμενος, ὄρα τὸν Δάφνιν ἀνατεθειμένον ἥ
 τους ὥρως πλὴν ἄγαν καὶ ἀποστορεῖν ἐγνωκότα· κρέως
 μὲν κ' κύνος αὐτῇ καὶ ἀπελάσεται· μέγα δὲ βούλεις, χαίρει
 ὦ παῖ, πόρτι πλέκετο καὶ κατεφίλει, καὶ πόρτι γινέσθω λα-
 εόμενος· μικροῦ μὲν οὖν ἰδόντες ἀλλήλους εἰς πλὴν καὶ κα-
 τεφύλασεν· μέναι δὲ κατεφύλασσαντες ὄρθοι προσήγγισαν
 τε καὶ κατεφύλασαν· καὶ τὸ οἶον εἰ εἰσισμα αὐτοῖς τοῦ μὴ
 πτεῖν ἐγένετο· τυχαῖν δὲ ὁ Δάφνις παρὰ ἐλπίδας καὶ φι-
 λήματος

λήματος καὶ χλόης, ἥ τε πυρὸς ἐκείνη πλησίον, καὶ ἐπὶ
 τῷ βράχειον ἀπὸ τῆς ὥμων τὰς φάττας ἀπεφορτίσθητο καὶ
 ἔατο κοφύχους: καὶ διηγείτο πῶς ἀρχαίων πρὸς τῷ οἴ-
 κουρίαν, ὥρμητε πρὸς τῷ ἄγραν: καὶ ὅπως τὰ μὲν βραχίονας
 αὐτῇ, τὰ δὲ ἔξω λαβὼι, τὴν μύρτων καὶ ἥ κιπὸν γλιχύν-
 μενα. οἱ δὲ ἐπὶ γούρην ἐκείνην: καὶ ἐκέλευον ἐσθίειν ὡς
 οὐκ ἔχοντες ἐλπίαν. ἐκέλευον δὲ τῇ χλόῃ πᾶν ἐγχεῖν: καὶ
 ἡ δὲ χαίρουσα, τοῖς τε ἀνθρώποις ὥρεξε, καὶ Δάφνιδι μετὰ δι-
 ἀγους: ἐσκήπητο ἥρ' ὀργίσειται διότι ἐλθὼν, ἐμελλεν ἀπο-
 τρέχειν οὐκ ἰδὼν. ὅμως μὲν τοι πρὶν προσεγγεῖν, ἀπέ-
 πικεν: εἴθ' οὕτως ἔδωκεν. ὁ δὲ καὶ τοι διτῶν βραδέως ἐπινε,
 παρέχων ἑαυτῷ δὲ τῆς βραδυτῆτος μακροτέραν ἡδονήν.
 ἡ μὲν δὲ τὰ περὶ ταχέως ἐγένετο κενὴ καρτῶν καὶ κρεῶν:
 καὶ θῆκεν ὅ, πᾶσι τῆς μυρτιάλης καὶ ἥ λάμνος ἐπὶ νύκτα-
 νοντο, καὶ οὐδ' αἰμόνιον αὐτοῦς ποιούτου, γηροβόφου στυ-
 χήσαντας: καὶ τοῖς ἐπαίνοις μὲν ἡδὲτο χλόης ἀκροαμένης:
 ὅτε δὲ κατεῖχον αὐτὸν ὡς θυσιοντες Διονύσου τῆς ἐπιούσης
 ἡμέρας, μικροῦ δ' εἶν' ὑφ' ἡδονῆς, ἐκείναις ἀντὶ ἥ Διονύσου
 προσεκύνησεν. αὐτίκα οὖν ἐκ τῆς πόλεως προσεκύμισε με-
 λιτώματα πολλὰ: καὶ ἔατο θηρατῆταις δὲ τῇ ὀρνίθων: καὶ
 τούτους ἐς βράχειον νυκτερινὴν ἡντιθέπειον. Δούτορος κρα-
 τήριστατο, καὶ δούτορον πῦρ ἐκείνητο: καὶ ταχὺ μάλα νυκτὸς
 γενόμενης, δούτορας τραπεζῆς ἐνεφροῦντο: μετ' αὐτὰς
 μυθολογούντες, τὰ δὲ ἄλλοις, ἐς ὕπνον ἐχώσαν, χλόη
 μετὰ τῆς μητρὸς, Δρύας ἅμα Δάφνιδι: χλόη δὲ οὖν οὐδὲν
 χρηστὸν ἔατο, ὅτι μὴ τῆς ἐπιούσης ἡμέρας ὀφθητόμενος δ' ἀ-
 φνίς: Δάφνις δὲ μενὼ τῶν ἐτέρων: τῶν πνον γὰρ ἐνό-
 μισε καὶ παρὶ συγκοιμηθῆναι χλόης: ὥς καὶ πᾶσι βεβα-
 λαν αὐτὸν καὶ κατεφίλη πολλάκις, ταῦτα πάντα ποιεῖν
 χλόην ὄνειδος πολέμενος. ὧς ἐγένετο ἡμέρα, κρύος μὲν

Long.Pastor.

F

ἡ δὲ θύρα βόρεος ὑπέκχευε πάντα. οἱ δ' αἰετὶς ἀν-
 τες θύουσι τῷ Διονύσῳ κρινὸν εἰσαύσον· καὶ πῦρ ἀναικά-
 σαντες μέγα πάρεσκαδ' ἔλαυνον τρεφλὺν τῆς δὲ Νάπης ἀρ-
 τοποιούσης, καὶ τὸν Δρύαντες τὸν κρινὸν ἔψοντες, χαλκῆς δὲ Δά-
 φνης καὶ ἡ χλόη λαβόμενοι, πεσόντων τῆς αὐλῆς ἵνα ὁ
 κιτῶς· καὶ πάλιν βεβόηοντες καὶ ἔξω ἀπαλίσσαν-
 τες, ἐβήσαν πλῆθος οὐκ ἐλίχιν ἐρνίθων. καὶ δ' αὖτ' οἱ καὶ φι-
 λημάταν ἀπόλασις (ὡς ἔχης, καὶ λόγαν ὁμιλία τῶν πνι-
 δια δὲ ἦλθεν χλόη· οἷον δὲ Δάφνι· δὲ σὲ ἀπολλύει τοῖς
 ἀδελφούς καὶ ψυχούς· τίς σὺν σοὶ γένομαι· μέμνησθον·
 μνημονόω νητὸς νύμφας ἄς ὤμοσά ποτε εἰς ἐκείνο τὸ αἶ-
 ρον, εἰς ὃ ἤεομην οὐθὺς ἀν' ἡ χιὼν τακῇ, ἀλλὰ πλὴν ἐσι
 χλόη, καὶ δέδωκε μὴ ἐγὼ πρὸ ταύτης τακῇ· θάρρει Δά-
 φνι θερμὸς ἐστὶν ὁ ἥλιος· εἰ γὰρ οὐτὰς γένοιτο χλόη θερμὸς,
 ὥς τὸ καῖον πῦρ τὴν καρδίαν τὴν ἐμὴν· παῖσις ἀπατῶ
 με· οἱ μὲν τὰς ἀλγας ἄς σὺ με ἐκέλευες ἐμνύειν· ταῦτα
 αἰτιφωνήσας πρὸς τὸν Δάφνιν ἡ χλόη καὶ θάρρει ἡ χιὼν·
 καλούντων αὐτοὺς τῇ πόδι τὴν Νάπιν, εἰσεδραμον,
 πολὺ πόριτόσ' ἂν τῆς χιὼς θήραν καμίζοντες· καὶ ἀ-
 παρξάμενοι τῷ Διονύσῳ κρατῆρος, ἡ δὲ χιὼν καὶ τὰς κα-
 φαλὰς ἐσεφαναμένοι· καὶ ἐπεὶ καὶ ἔως καὶ ἡ χιὼν, ἰαχὴ δὲ ὄντες
 καὶ οὐδ' ἔχοντες, προσέπεμπον τὸν Δάφνιν, πλῆθει τις αὐτῇ
 τὴν πόρην κρεῖν καὶ ἀρτων· ἔδωκαν δὲ καὶ τὰς φάτιας καὶ
 τὰς κίχας δάμωσι καὶ μυρταίλῃ κομίζην, ἄς αὐτοὶ θη-
 ράσσοντες ἄγας ἐς τὸ αὐτὸ χιμῶν μένῃ, καὶ ὁ κιτῶς μὴ λεί-
 πῃ· ὁ δὲ ἀπῆλθε, φιλήσας αὐτοὺς προσέροις χλόης, ἵνα
 τὸ ἐκείνης φίλημα καὶ θάρρὸν μένῃ· καὶ ἄγας δὲ πολ-
 λὰς ἦλθεν ὁδοὺς ἐπὶ ἄγας τέχνους· ὥς μὴ παντὶ πασι
 αὐτοῖς γινέσθαι τὸν χιμῶνα αἰέρεσθον· Ἡ δὲ ἡ ἄρ-
 χιμῆνος, καὶ τῆς μὲν χιόνος λυομένης, τῆς δὲ γῆς γυμνουμένης

νησ.

νης, καὶ τῆς πόλεως αὐτοῦσης, οἷτε ἄλλοι νομαῖς ἤγον τὰς ἀγέ-
λας εἰς νομὴν, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων κλέων καὶ Δάφνις, οἷα μέ-
λοισι δουλοῦντες ποιμένι. οὐδὲς οὖν δρόμος ὡς πρὸς νύμ-
φας καὶ τὸ αὐτὸν: εὐτὸς οὖν ὡς τὸν Εἰνα καὶ τὴν πύλιν:
εἶτα ὡς τὴν δρυῖν, ὅφ' ὡς καὶ ἴκοντες καὶ τὰς ἀγέλας ἐνε-
μον, καὶ ἀλλήλους κατεφίλουν: αἰετὴν γὰρ τε καὶ αἰθῆ-
ρα φανῶσαι θέλοντες τοὺς θεοὺς· τὰ δὲ ἀρτιόφρυες ῥέ-
φωρ καὶ ὁ ἥλιος θερμαίνων ἐβίβαν: ὁμοῦ δὲ δὴ ῥέθη καὶ ἴα,
καὶ νάρκισσος, καὶ ἀναχαλῖς, καὶ ὅσα ἦεν πρωτοφρο-
ματα· ἡ μὲν κλέων καὶ ὁ Δάφνις ἀπὸ αἰγῶν, καὶ ἀπὸ οἶων
τιγῶν γάλα νέον καὶ τὸ φανερῶντες τὰ ἀγαλματα κα-
τέσπεισαν. ἀπῆραντο καὶ σύριγγας καὶ θάλασσαν τὰς ἀηδ-
νας εἰς τὴν μουσικὴν ἐρεθίζοντες: αἰδὲ ὑπεφθέγγυντο εὐ-
ταῖς λόχμας: καὶ τὸν ἵππον καὶ τὸ λῆν ἡκίβοιν, ὥσπερ
ἀνὰ μνησκόμεναι τῆς αἰδῆς ἐκ μακρᾶς σιωπῆς. ἐβλήθη-
σαν οὖν καὶ ποίμνιον ἐσκίρτησάν περ καὶ ἄρνες· καὶ ταῖς
μυθᾶσιν ὑποκλάδοντες αὐτοὺς, τὴν θηλὴν ἔσπειραν: τὰς δὲ
μυθᾶς πεποχῆς οἰκῦριοι κατεδίωκοντες καὶ καμάτωσ ἡ-
σαντες, ἔβαινον ἄλλος ἄλλω. ἐγένοντο καὶ βόων διάγ-
ματα, καὶ εἰς τὰς αἰγὰς ἐρωτικώτερὰ πιδήματα, καὶ ἐμά-
χοντο πρὸς τὴν αἰγῶν: καὶ ἕκαστος εἶχεν ἰδίαν, καὶ ἐφύ-
λαττε μὴ τις αὐταῖς μοιχούσῃ λαθῶν. καὶ γέροντας ὁρῶν-
τας ἐβώρησεν εἰς ἀφροδίτην τὰ τριαῦτα θεάματα: οἱ δὲ
νέοι καὶ σφριγῶντες καὶ πολὺν ἡδὴ χρόνον ἔρωτα ἡτοῦν-
τες, ἐβελόοντο πρὸς τὰ ἀκοίσματα, καὶ ἐτήκοντο πρὸς τὰ
θεάματα: καὶ ἐβήτουν καὶ αὐτοὶ πορριπτότερον τι φιλήμα-
τος καὶ πορριβολῆς, καὶ μάλιστ' ὁ Δάφνις. οἷα γοῦν εἰ-
βήσας τῇ κατὰ τὸν χειμῶνα οἰκουρίᾳ καὶ ἀχολίᾳ, πρὸς
τὰ φιλήματα ὄργα καὶ πρὸς τὰς περιβολὰς ἐκτυτάλιζε:
καὶ ὡς πᾶν ἔργον πρὸς ἐργότατος καὶ θρασυτάτος. ἦτοι δὲ

πῶς χλόνῃ χαρίζεται οἱ πᾶν ὅσον βούλεται, καὶ γυμνῶ
 γυμνῶ συγκατεκλιθῆναι μακρότερον ἢ πρὸς ἐν εἰσέθειναι·
 ἔτο γὰρ δὴ λείπειν τοῖς Φιληταῖς παιδύμασιν, ἵνα δὴ γέ-
 νηται τὸ μόνον ἔρωτα παῦν φάρμακον. τῆς δὲ συνθανομέ-
 νης τί πλέον ἐστὶ φιλήματος καὶ πόρβολλης, καὶ αὐτῆς κα-
 τακλίσεως, καὶ τί ἔγνω δρᾶσαι γυμνὸς γυμνῇ ἐγκατα-
 κλινεῖς, ἔτο, εἶπεν, ὁ οἱ κριοὶ ποιοῦσι τὰς οἷς, καὶ οἱ βράχ-
 τες αἰχάς. ὁρᾷς ὥς μετὰ ἔτο τὸ ἔργον, οἱ τε ἐκείναι ἐπὶ
 φύγουσιν αὐτοὺς, οὔτε ἐκείνοι κάμνουσι διακοντες· ἀλλ'
 ἅπαρ κοιμῆς λοιπὸν ἀπολαύοντες ἡδονῆς (κινέμενται).
 Γλυκύ τι, ὥς εἰσὶν ἐπὶ τὸ ἔργον, καὶ νικᾷ τὸ ἔρωτος πει-
 κρόν. εἴ γ' οὐχ ὁρᾷς ὧ Δάφνι τὰς αἰχάς καὶ τοὺς κριοὺς καὶ
 τοὺς βράχους καὶ τὰς οἷς, ὥς ὁρθεὶ μὲν ἐκείνοι δρῶσιν, ὁρ-
 θαὶ δὲ ἐκείναι πύχουσιν; οἱ μὲν περὶ ἡδονῆς, αἱ δὲ κατὰ
 νόσον πάσκειν, σὺ δὲ με ἀξιώσῃς συγκατεκλιθῆναι καὶ ταῦτα
 γυμνῶ, καὶ τοιγα ἐκείναι πόσον ἐνδεδυμένης ἐμὲ λασιά-
 ται. πᾶσθε ἔγω Δάφνις, καὶ συγκατεκλινεῖς αὐτῇ πολὺν
 χρόνον ἔκειτο, καὶ οὐδὲν ὦν ἐνέκα ὥρᾳ ποιεῖν ἐπιστάμενος,
 αἰτίησιν αὐτῶν, καὶ κατόπιν πόρκεφύετο μιμούμενος τοῖς
 βράχοις. πολὺ δὲ μάλλον ἀπορηθεὶς, καὶ θύξας ἐκλαυσεν,
 εἰ καὶ κριοῶν ἀμαθέστερος εἰς τὰ ἔρωτος ἔργα. Ἦν δὲ πρὸς
 αὐτῶν γέτων, χαλεγὸς γῆς ἰδίας, χρωμὶς τὸ ὄνομα, παρρη-
 βῶν ἦδη τὸ σῶμα. ταύτῳ γυναικίον ἡ ἐπακλόν ὡς ἄσπε-
 ρος· νέον καὶ ὥρᾳ, καὶ ἀγροικίας ἀβρότερον· τούτῳ δὲ
 κακίον ὄνομα ἡ· αὐτῇ ὥρᾳ τὴν Δάφνιν καθ' ἐκείνῳ ἡ-
 μέραν παρελαύνοντα τὰς αἰχάς ἔωθεν εἰς νομὴν, ἰσχυρὰ
 ἐκ νομῆς, ἐπεθύμησεν ἐραστὴν καὶ ἡγεῖσθαι δώροις δελεά-
 στα· καὶ δὴ ποτε λοχύεσθαι μόνον, καὶ σύριγγα δῶρον ἔδω-
 κε, καὶ μέλι ἐκ κηρίῳ, καὶ πήραν ἐλάφου· εἶπεν δὲ τι ἄκνει,
 τὴν χλόνῃ ἔρωτα κατεματτομένην· πᾶν γὰρ ἔωρα περὶ
 σκείμενον

σκέμενον αὐτὸν τῇ κέρῃ. πρότερον μὲν ἐκ νυμμάτων καὶ
 γέλωτες (ωρεβάλετο τὸ τοῦ τίπε δὲ ὕβριω θηοῦ σκηψαμένη
 πρὸς χρωμὴν ὡς παρὰ πύλουθεν ἄσφοι γείτονα, κατὰ πιν
 αὐτοῖς κατὰ κηλὸν ὤψε, καὶ εἰς πνα λόγμω ἐγκύψασα
 ἐαυτῇ, ὡς μὴ βλέποιο, πάντα ἡκουσεν ὅσα εἶπον· πάν-
 τα εἶδεν ὅσα ἐπεξῆλθον· οὐκ ἔλαθεν αὐτῇ οὐδὲ κλαύσας
 ὁ Δάφνις· (ωρεβήθη δὲ τῆς αἰθλίας, καὶ καιρὸν ἤκειν
 νομίσει διπλὸν, τὸν μὲν εἰς ἐκείνην σωτηρίαν, τὸν δὲ εἰς τὴν
 ἐαυτῆς ἐπιθυμίαν, ἐπιτεχνᾷται τι τοιόνδε. Τῆς ἐπιθυ-
 μίας ὡς παρὰ τῷ γυναικὶ λαβὼν τῷ πύλουθεν ἀποδοῦσα,
 φανερώς αὐτῇ τῷ δρῦν, σὶ ἔκαστ' ἐξέτε ο Δάφνις καὶ χλόη,
 πύρα γίνεσθαι· καὶ ἀκριβέως μιμησάμενη τὴν τετραγμῶν,
 22 σῶσέν με, εἶπε, Δάφνι τὴν αἰθλίαν· ἐκ γάρ μοι τῶν χηνῶν τὴν
 22 εἰησιν ἕνα τὸν καλίστον αἰετὸς ἤρπασε· καὶ, οἶα μέγα
 22 φορτίον ἀράμενος, οὐκ ἐδυνάθη μετέωρος αὐτῇ τῷ (ωρεβήθη τὴν
 22 ὑψηλὴν κομίσαι ἐκείνῳ πέτρῃ· ἀλλὰ εἰς τὴνδε τῷ ὕλῳ
 22 τῷ ταπεινῇ ἔχων κατέπεσε. σὺ τοίνυν πρὸς τῇ νυμφῶν
 22 καὶ τὴν φανὸς ἐκείνου, εἰσιλθὼν εἰς τῷ ὕλῳ, σῶσόν μου τὴν
 22 χηνά· μόνη γὰρ δέδοικα εἰσελθεῖν· μὴ δὲ ἀπορίσθης ἀτελῆ
 22 μου τὸν ἀριθμόν γυνόμενον. τέχνη ἢ καὶ αὐτὴν ἀετὸν ἀπο-
 22 κλένεις, καὶ οὐκ ἐπὶ πολλοῖς ὑμῶν ἄρνας καὶ ἐρίφοις ἀρπά-
 22 σαι. τῷ δὲ ἀγέλῳ τέας φρουρήσει χλόη· πάντας αὐτῇ
 22 ἴσασιν αἰαίγας αἰέσαι (ωρεβήσαν. Οὐδὲν τῇ μελόν-
 των ὡρεβήσας ὁ Δάφνις, οὐδὲν ἀνίστασθαι, καὶ ἀράμενος
 τῷ καλαύροπα, κατὰ πιν ἡκολούθει τῇ συκαιοῖ· ἡ δὲ ἡγε-
 το ὡς μακροτάτῳ τῆς χλόης· καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸ πυκνό-
 τατον ἐγένοντο, πηγῆς πλησίον καθίσαι κελεύσασα αὐτὴν,
 22 ἐρᾷς, εἶπε, Δάφνι, χλόης, καὶ τοῦτο ἔμαθον ἐγὼ νύμφωρ
 22 παρὰ τῇ νυμφῶν· δι' ὀνείρατος ἐμοὶ τὰ χθιζά σου αἰνύμα-
 22 φαι διηγέσαντο δακρυαί· καὶ ἐκέλευσαν σε σῶσαι διδάξα-

μέντοι τὸ ἔρωτος ἔργον. τίς ὁ ἔστιν οὐ φιλήματα καὶ πη-
 ριβολή, καὶ οἷα δρῶσι κριοὶ καὶ τράγοι, ἀλλὰ ταῦτα πη-
 ρήματα, καὶ τῇ ἐκεί Γλυκύτορα: πρόσσεσι γὰρ αὐτοῖς
 χρόνος μακροτόρας ἡδονῆς. εἰδὴ σοι φίλον ἀπηλλάχθαι
 κακῶν καὶ ἐν πείραξιν εἶδαι ἡτορμένων τῶν πάντων, ἴθι πα-
 ραδίδου μοι τὸν πόνον σ' αὐτὸν μαθητῶν: ἐγὼ δὲ χαριζο-
 μένη ταῖς νύμφαις ἐκείναις διδάξω. Οὐκ ἐκκατέρησεν ὁ
 Δάφνις ὑφ' ἡδονῆς, ἀλλ' ὅτε ἄγροικος καὶ αἰπόλος ἔρων, καὶ
 νέος, πρὸ τῇ πόδων κατὰ πεσῶν, τῷ Λυκαίνιον ἐκέτ' οὐκ
 ὅτι τάχιστα διδάξαι τῷ τέχνῃ, δι' ἧς ὁ βοιλεῖται δράσει
 κλόν: καὶ ὡς ὅτι μέγα καὶ θεοπέμπτον ἀληθῶς μέλο-
 λων διδάσκειται, καὶ ἔριφον αὐτῇ δώσιν ἐπιγείλατο, καὶ
 τυροὺς ἀπαλοῖς πρωτοῦτότου γάλακτος, καὶ τῷ αἶγα
 αὐτῷ. Ὀρούσα δὴ ἡ Λυκαίνιον αἰπολικῶ ἀφθονίαν οἷα
 οὐ προσεδέκησεν, ἦρχετο παιδύειν τὸν Δάφνιν ἔτον τῶν
 τῶπον. Ἐκέλευσεν αὐτὴν καθεῖσαι πλησίον αὐτῆς ὡς ἔχει:
 καὶ φιλήματα φιλεῖν οἷα εἰώθει καὶ ὅσα φιλοῦντα ἅμα καὶ
 ποριβάλλειν καὶ κατὰ ἰλινεῖται χαμαὶ: ὡς δὲ ἐκαθέσθῃ,
 καὶ ἐφίλησε, καὶ κατεκλίθη, μαθοῦσα ἐνεργεῖν δυνάμενον
 καὶ σφριγῶντα, ἀπὸ μὲν τῆς αὐτῇ πλὴν καὶ κατὰ κλίσεως
 αἰίστησιν, αὐτῷ δὲ ὑποτρέσασα ἐν τέχνῃ, ἐς τῷ τέας
 ἡτορμένην ὁδὸν ἦγε: τὸ δὲ ἐν τῷ οὐδὲν ποριγὰρ κα-
 ξέον: αὐτῇ γὰρ ἡ φύσις λοιπὸν ἐπαίδου ἢ περὶ αἰέον.
 Τελεαθείσης δὲ τῆς ἔρωτικῆς παιδαγωγίας, ὁ μὲν Δάφνις
 ἐπὶ ποιμαντικῶ ἔχων ἡνῶμην, ἄρμησε πρὸ τῷ κλόν,
 καὶ ὅτε ἐπεπαίδευτο, δρᾶν αὐτίκα: κατὰ ἀπὸρ δεδοικῶς
 μὴ βραδύνας ἐπιλάδοιτο. ἡ δὲ Λυκαίνιον κατὰ χροῖα αὐ-
 τὸν, ἔλεξεν ὡς δὲ. ἔτε καὶ ταῦτα δᾶσε μαθεῖν ὡς Δάφνι.
 ἐγὼ γυνὴ τυγχάνουσα πέπονθα νῦν οὐδὲν: πάλαι γὰρ με-
 ταῦτα αὐτῇ ἡδονῇ ἐπαίδουσε, μιᾶς ὅν τ' ἀφθονίαν λαβὼν.

κλόν

19 Χλόν δὲ συμπάλαίουσαι σοι ταῖς τῆς πόλιν, οἱ μάλιστα καὶ
 20 κλαύσεται καὶ αἵματι κέσσειται πολλῶν καὶ θάσσον πεφο-
 21 νδυμένη· ἀλλὰ σὺ τὸ αἷμα μὴ φοβηθῇς, ἀλλ' ἡνίκα ἀνπαί-
 22 σης, αὐτὴν σοι παραχρῆν, ἅρα γε αὐτὴν εἰς τὸ τοῦ χωρίου,
 23 ἵνοι καὶ βοήσῃ, μηδεὶς ἀκούσῃ· καὶ δακρύσῃ, μηδεὶς ἴδῃ·
 24 καὶ αἵμαχθῇ, λούσῃται τῇ πηγῇ· καὶ μέμνησο ὅτι σὲ αἵ-
 25 δρὰ ἐγὼ πρὸ χλόης πεποίηκα. Ἡ δὲ οὖν λυκαίνιον τοσάυ-
 26 ται ὑποθεμένη, κατ' ἄγομέρος τῆς ὕλης ἀπώλθην ὥς ἐπὶ
 27 ζήτῃσάν τιν' ἦν· ὁ δὲ Δάφνις εἰς λογισμὸν ἄγων τὰ εἰρη-
 28 μικά, τῆς μὲν προτέρας ὁρμῆς ἀπὸ λακτοῦ· διοχλεῖν δὲ τῇ
 29 χλόῃ πορρίπτερον ἔκνει φιλήματος καὶ πορρίπτερος, μήτε
 30 βοῆσαι θέλῃ αὐτὴν ὥς πρὸς πολέμιον, μήτε δακρύσαι
 31 εἰς ἀλγούσας, μήτε αἵμαχθῆναι καὶ θάσσον πεφονδυμένην·
 32 ἀρτιμάθης γὰρ ὡν ἐδεσθίκα τὸ αἷμα· καὶ ἐνόμην ὅτι ἄρα
 33 ἐκ μόνου τῆς αἵματος αἷμα γίνεσθαι. Ἰνοὶς ὅ τ' αὖθις τέρ-
 34 πεδαι μετ' αὐτῆς, ὕβρις τῆς ὕλης· καὶ ἐλθὼν ἵνα ἐκ-
 35 θῇτο σεφανίσκον ἵων πλέκοισα, τὴν τε χλὴν τῇ ἑστῇ ὀνύ-
 36 χων ἐφ' αὐτὴν τοῦ ὕδατος, καὶ πορρίπτερος ἐφίλησεν οἶον· ἐπὶ
 37 τῇ τέρφει λυκαίνιον· τὸ γὰρ ὕδην ὡς ἀκὴν δονον· ἡ δὲ τὴν σέ-
 38 φαιον ἐφ' ἡμῶσιν αὐτῇ κεφαλῇ, καὶ τὴν κέμην ἐφίλησεν
 39 ὥς τῇ ἵων κρείττω· καὶ πύρας πρὸς παλάθης μοῖραν καὶ
 40 ἀρτους τινὰς ἐδάκε φαγεῖν· καὶ διόντις ἀπὸ τῆς σόματος
 41 ἤρπαξε, καὶ οὕτως ἡδίστην ὡς ὁ νεοτὸς ὄρνιθος. Εὐδίων
 42 τῶν αὐτῶν καὶ πορρίπτερον φιλοῦντων ὡν ἡδίστην, ναὺς
 43 ἀλιεὺς ὡφθη παρὰ πλέουσας· ἐνερμος μὲν οἶκ' ἡ, γαλήνη
 44 δὲ ἡ καὶ ἐρετήν ἐδύκει καὶ ἤρεπτον ἐρῶμενάς· ἡ πείγοντο
 45 γὰρ νεαλῆς ἡδύς εἰς τὴν πόλιν διασάσασθαι τῶν πλῃ-
 46 σίων· οἷον ὅν εἰώθασι ναυτοὶ δρᾶν εἰς καμάτων ἀμέλειαν,
 47 τὸ καὶ κῆνοι δρᾶντες, τὰς κώπας ἀνέφερον· εἰς μὲν αὐ-
 48 τῶς κελεύσῃς ναυτικῆς ἡδύς, ὡς αὖς· οἱ δὲ λοιποὶ καὶ θάσσον

αὐλῆν τὰ πρὸς λυγρὰν, τὰ πρὸς κιθάραν, πᾶσαν ὥδ' ὡς
 καὶ παρθενίαν εἰς αἶθος ἀκμάσασσα ταῖς νύμφαις (ὡς χό-
 ρους· ταῖς μούσαις· (ὡς δὲν· ἄρρενας δὲ ἐφύλαγε πάντα
 καὶ ἀνθρώπους καὶ θεούς, φιλοῦσα πᾶν παρθενίαν. ὁ γὰρ
 ὁργίετο τῇ κρήνῃ, τῆς μουσικῆς φθονῶν· τοῦ καλλοῦς μὴ
 τυχεῖν· καὶ μανίαν ἐμβάλλει τοῖς ποιμέσι, καὶ τοῖς αἰπό-
 λοις· οἱ δὲ ὡς ὅρ' κύνες ἢ λύκοι διασπῶσιν αὐτῶν, καὶ ῥί-
 πουσιν εἰς πᾶσαν γῆν ἐπ' ἄδοντα τὰ μέλη· καὶ τὰ μέλη
 ἢ χαρίζομένη νύμφαις, ἐκρυψε πάντα· καὶ ἐτήρησε πᾶν
 μουσικῶν, καὶ ἰνῶμη μούσης ἀφίσι φωνῶν· καὶ μιμῆται
 πάντα καὶ ἀπόρ' τὸ τε ἢ κρήνη, θεούς, ἀνθρώπους, ὄρκα-
 να, θηρία· μιμῆται καὶ αὐτὸν συρίλλοντα τὸν βαῖνα· ὁ δὲ ἀ-
 κοῦσας, αἰσπῆσαι καὶ διώκει καὶ τὰ τῶν ὀρέων οὐκ ἐρῶν τυ-
 χεῖν, ἀλλ' ἢ τοῦ μαθεῖν τίς ἐστίν ὁ λαμβάνων μαθητής.
 Ταῦτα μυθολογῶσιν τὸν Δάφνιν, οὐδὲ καὶ μόνον φιλή-
 ματα, ἀλλὰ πᾶν πολλὰ κατεφίλησεν ἢ χλόη· μικροῦ γὰρ
 καὶ τὰ αὐτὰ ἔπειν ἢ χῶ, καὶ ἀπόρ' μαρτυροῦσα ὅτι μη-
 δὲν ἐφύλατο. θερμότερον ὃ καὶ ἐκείνῳ ἡμέραν γι-
 νομένου ἢ ἡλίου, οἷα ἢ μὲν ἦρος πανομένου, ἢ δὲ θέρους
 ἀρχομένου, πάλιν αὐτοῖς ἐγίνοντο καινὰ τὰ ἴσα καὶ θεοί
 ῥοιοι· ὁ μὲν γὰρ ἐνήχετο ἐν τοῖς ποταμοῖς, ἢ δὲ ἐν ταῖς πη-
 γαῖς ἐλούετο· ὁ μὲν ἐσύριζεν ἀμιλλώμενος πρὸς τὰς πό-
 λεις, ἢ δὲ ἢ δὲ ταῖς ἀνδύσιν ἐρίβοιτο· ἐθέρων ἀκρίδας λα-
 λας· ἐλάμβανον τέττιγας ἢ χούντας· αἶθη (ὡς λεγόν· δέν-
 δρα ἔσειον· ὁ πάρος ἢ διον· ἢ δὲ ποτὲ καὶ γυμνοὶ συγκα-
 τεκλίθησαν, καὶ ἐν δέρμα αἰγῆς ἐπεσύραντο· καὶ ἐγένετο
 αὐγυὴ χλόη ῥαδίως, εἰμὴ Δάφνιν ἐτάραξε τὸ αἶμα· ἀ-
 μέλει καὶ δεδουκὸς μὴ νικηθῇ τὸν λογισμόν ποτε, πολλὰ
 γυμνοῦσθαι πᾶν χλόην οὐκ ἐπέτρεπεν· ὡς ἐθαύμαζε μὲν
 ἢ χλόη, πᾶν δὲ αἰτίαν ἠδ' αἶτο πυνθεῖσθαι.

Long. Pastor.

G

καὶ μνηστῶν πλῆθος ἡμῶν ποδὶ πλὴν κλόνῃ, καὶ πολλοὶ πολλοὶ
 λαχόντες ἐφοίτων παρὰ Δρύαντα πρὸς γάμον αὐτοῦν τῆς
 αὐτῆς: καὶ οἱ μὲν πιδῶρον ἐφερον, οἱ δὲ ἐπηγγέλοντο με-
 γάλα: ἡ μὲν δὲ Νάπη ταῖς ἐλπίσιν ἐπαυρομένη, (ὡς βού-
 λουσιν ἐκιδύσαι πλὴν κλόνῃ, μηδὲ κατέχειν οἴκοι πρὸς
 πλεόντην κούρην, ἢ τάχα μικρὸν ὑστερον νέμεσθαι, ἢ
 παρθεναὶ ἀπολέσει, καὶ ἀνδρὰ ποιεῖται πινυτὶ ποιμνῶν
 αὐτῇ μῆλῳ ἢ ἐσδοῖς: ἀλλ' ἐκείνῳ τέ ποιῆσαι δέσποιναν οἰ-
 κίας, καὶ αὐτὸς πολλὰ λαβόντας, ἰδίᾳ φυλάττειν αὐτὴν
 καὶ γυναικὶ παιδίᾳ. (ἐμνήσθη δὲ αὐτῆς ἀρρετὶ παιδίον ἔχον
 πολλοῦ πινος) ὁ δὲ Δρύας πτεμνὼν ἐδέλχεται τῆς λεγομένης
 οἰς, μέισθ' αὖτ' ἢ κατὰ ποιεῖται σὺν κούρῃ δῶρα αἰομά-
 ζετο παρ' ἐκείνου: ποτὲ δὲ ὡς κρείττων ἐστὶν ἢ παρ' ἐκείνου
 μνηστῶν γαργῶν, καὶ εἶπτε τοὺς ἀληθινοὺς γονέας αἰετοί,
 μεγάλας αὐτοῖς σὺνδαιμόνας θῆσει, αἰετὰ βλάπτετο πλὴν ἀπό-
 κρισιν, καὶ εἶλκε χρόνον ἐκ χρόνου: καὶ σὺ τῷ τίως ἀπεκεί-
 δαιεν οὐκ ὀλίγα δῶρα. ἡ μὲν δὲ, μαδοῖσθαι, λιπρῶς
 πρὸν διηγέ, καὶ τὸν Δάφνιν ἐλαίθανεν ἐπιπολὺ λυπὴν οὐ
 θέλουσα: ὡς δὲ ἐλιπάρει καὶ σιέκετο πυνθανόμενος,
 καὶ ἐλυπεῖτο μάχον μὴ μαθάναι, ἢ ἐμελλε μαθῶν, πάν-
 τα αὐτῷ διηγέται: τοὺς μνηστούμενους, ὡς πολλοὶ καὶ πλεόν-
 ται τοὺς λόγους, οὓς ἡ Νάπη σὺνδουθεῖ πρὸς τὸν γάμον
 ἔλκεν: ὡς οὐκ ἀπείπατο Δρύας, ἀλλ' αἰετὸν τὸν τυγχετὸν
 αἰετὸν βλάπτεται ἐκφρων ἡμῶν τοῖς οὐδ' ἀφ' οὗ γίνεσθαι, καὶ ἐ-
 σθ' ἀνέρυσεν ἐκ θάμενος, ἀποθανεῖσθαι μηκέτι μενοῖσις κλόνῃ
 λέγων: καὶ οἱ κ' αὖτ' ἐμόνος, ἀλλὰ καὶ τὰ πρόβατα μετὰ
 τοῦτον ποιεῖται εἴτα ἀνενεγκῶν αὐτὴν θάρσει, καὶ πείθει γεν-
 νοῦσθαι τὸν πατέρα, καὶ εἶνα τῇ μενομένη αὐτῶν ἡρίθμῳ, καὶ
 πύκνῳ κτήσει ἡλπίζετ' ἄλγῳ. σὺ αὐτῶν ἐπ' ἐρατήν, οὐκ
 ἡμῶν πλούσιος: ἔτο αὐτῇ πλὴν ἐλπίδα μόνον λεπλῆν
 εἰς γά-

εργάζετο. ὁμῶς δὲ ἐδόκει μάλα, καὶ τῇ χλῶν (ὡς δὲ κη:
 τῷ Λάμῳ δὲ οὐδὲν ἐπέληπεν εἰπεῖν, τῇ μυρτάλῃ ὅθι·
 ῥήθεις κ) τ' ἔρωτα ἐμῖνυσε, καὶ ποδὶ τ' γάμου λόγους προ-
 σήνεγκεν· ἡ δὲ τῷ Λάμῳ νύκτωρ ἐκοινωνήσασα. σκληρῶς
 δὲ ἐκείνου πῶς εἵπευξεν ἐν γόνυ, καὶ λαιδερησάμενος, εἰ-
 πάει δὲ ἰθὺς γάτριον ποιμένων προξενεῖ, μετὰ ληνεὶ τοῖς ἱνα-
 ρίσμασιν ἐπαγγελλομένην τυχῆν, ὅς αὐτοὺς οὐρανὸν τοὺς
 οἰκέτους, καὶ ἐλδύθερους θήσει καὶ δεσποτάς ἀγρῶν μελ-
 νων. ἡ μυρτάλη δ' ἔρωτα φοβουμένη μὴ τελεῖας ἀπελ-
 πίτῃς ὁ Δάφνης τὸν γάμον, πολυήσει τὴν θανατῶδες, ἀγῆας
 αὐτῷ τῆς ἀπὸ ῥήσεως αἰτίας ἀπὸ γαλλε. Πένητες ἐσμὲν
 αἱ παῖ, καὶ δεόμεθα νύμφης φερέσσης τὴν μάλλον· οἱ δ' πλοῦ-
 σιοὶ καὶ πλουσίων νυμφίων δεόμενοι, ἴθι δὴ παῖσον χλῶν,
 ἡ δὲ τὸν πατέρα, μηδὲν αἰτέειν μέγα, καὶ γαμῖν, πάντας
 καὶ κείνη φιλεῖ σε, καὶ βοῦλεται συγκαθίσθην πένητι καὶ λῶ
 μάλλον, ἢ πῶθ' ἡ πλουσίῳ. Μυρτάλη μὲν οὐ ποτε ἐλπί-
 σασα Δρύαντα τούτοις (ὡς τὴν σέσασα, μνηστῆρας ἐχόντας
 πλουσιωτέρους, οὐ πρεσβῶς ὥς το παρηγῆσθαι τὸν γάμον·
 Δάφνης δὲ οὐκ εἶχε μέμφεσθαι τὰς λεγόμενα, λαιπόμενος ὁ
 πολὺ τῇν αἰτουμένων, τὸ σύνθετος ἔρας αἰς πενομένοις ἐ-
 πρατῆν· ἐδάκρυε, καὶ τὰς νύμφας αὐθις ἐκάλει βοηθούς.
 αἱ δὲ αὐτῷ καθίσθοντι νύκτωρ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐφίστασαν
 ἡ μάσιν, ἐν οἷς καὶ πρότερον· ἐλεγε δὲ ἡ πρεσβυτάτη πα-
 λιν. Γάμου μὲν μέλλει τῆς χλῶς ἀγαθῆς, δῶρα δέ σοι
 δώσω μὲν ἡμεῖς· ἀθέλει δὲ Δρύαντα. ἡ γὰρ ἡ τῇν Μηθυμ-
 ναίων νεανίσκων, ἥς τὸν λύγην αἰεὶ ποτε αἶγας κατέφα-
 γον, ἡμερὰ μὲν ἐκείνη, μακρὰν τῆς γῆς υπηνέχθη πονδύμα-
 πι· νυκτὸς δὲ, πελαγίου ταραχάντος αἰέμου τ' ὀδύσσει-
 σεν, εἰς πῶς γῆν εἰς τὰς ἄκρας πέτραις ἔζεβράσθη. αὐτὴ μὲν
 οἷω διεφθάρη, καὶ πολλὰ τ' ἐν αὐτῇ· βαλάντων ὀρίχθων

δραχμῶν ἐπὶ τὸ κύματος ἀπεπύδην, καὶ κείτῃ φακίῳις
 κακχυμμένον πλησίον δελφίνος νεκροῦ, δι' ὃν οὐδὲς οὐ-
 δὲ προσήλθε· ὁδὲ πόρος τὸ δυσώδες τῆς σιπεδόνος παρὰ
 τρέχων. ἀλλὰ σὺ πρόσελθε, καὶ προσελθὼν αἰελοῦ, καὶ
 αἰελόμενος δὲς· ἰκάνόν σοι δόξαι νῦν μὴ πένητι· χρόνῳ δὲ
 ὕστερον, ἔσῃ καὶ πλούσιος. Αἱ μὲν ταῦτα εἰποῦσαι τῇ νυκτὶ,
 (ῶα πῆλθον· γενομένης δὲ ἡμέρας αἰάτω δ' ἡέως ὁ Δάφνις
 ποδὲ χαρῆς ἤλαυνε· ῥοῖα πολλὰ τὰς αἴγας εἰς τὴν νομὴν·
 καὶ τὸ χλόην φιλήσας, καὶ τὰς νύμφας προσκυνήσας, κατήλ-
 θεν ὑπὸ θάλασσαν, ὥς ποδὲ ῥ' ἀνάσσει θέλων· καὶ ὑπὸ τῆς
 ψάμμου πλησίον τῆς κυματᾶδους γῆς ἐβάδιξε· ἡ τῇ τὰς
 τριχιλίας, ἔμελλε δὲ ἄρα οὐ πολὺν καίματον ἔξει· ὁ γὰρ
 δελφίς οὐκ ἀγαθὸν ὁδὼ δὲς αὐτῷ προσέπιπεν ἔρριμμέ-
 νος καὶ μυδῶν, οὐ τῇ σιπεδόνι καθάπερ ἡ γαμῶνι· χράμενος
 ὁδοῦ, προσήλθε τε δὴ θύς, καὶ τὰ φυκία ἀφελῶν, σύρι-
 σκει τὸ βαλάντιον ἀργυρίου μεσὸν· τὸ αἰελόμενος καὶ
 εἰς τὴν πῆραν ἐθέμενος, οὐ πρόδεν ἀπῆλθε, πρὶν τὰς
 νύμφας δύφημῆσαι καὶ αὐτῷ τὸ θάλασσαν· καὶ ποδὲ ῥ'
 αἰπόλος ὢν, ἦδη καὶ τὴν θάλασσαν ἐνόμιζε τῆς γῆς γλυ-
 κυτέραν, ὥς εἰς τὸν γάμον αὐτῷ τὸν χλόης σύλλαμβάνου-
 σιν· εἰλημμένος τῇ τριχιλίῳι, οὐκέτ' ἔμελλεν· ἀλλ' ὥς
 πάντων αἰσθρόων πλουσιώτατος, οὐ μόνον τῇ ἐκῇ
 γαργῶν, αὐτῇ καὶ ἐλθὼν παρὰ τὴν χλόην, διηγῆται τὸ ὄ-
 νασ· δέκνυσσι τὸ βαλάντιον· κελδύει τὰς ἀέλας φυλάτ-
 τειν ἔς τ' αὖ ἐπαγέσθῃ· καὶ (ῶα τείνας, σοβῇ παρὰ τὸν
 Δρύαντα· καὶ αὐτῶν πυρῶς πινὰς ἀλωνοτριβοῦντα με-
 τα τῆς Νάως, πᾶν θρασὺν ἐμβάλλει λόιον ποδὲ γάμου.
 Εμοὶ δὲς χλόην γυναικα· ἐγὼ καὶ συρίξην οἶδα καλῶς,
 καὶ κλᾶν ἄμπελον, καὶ φυτὰ καπορύσσειν· οἶδα καὶ γῆς
 αἰροῦν, καὶ λιχμῆσαι πρὸς αἶεμον· ἀγέλω δὲ ὅπως νύμω
 μάρτυς

20 μάρτυς χλόη· πενήκοντα αἶγας παραλαβὼν, διπλάσι-
 21 νας πεποίηκε· ἔθρεψε καὶ τράγους μεγάλους καὶ κα-
 22 λούς, πρότερον ὃ ἄλλοτρίοις τὰς αἶγας ὑπεβάλλομεν·
 23 ἀλλὰ καὶ νέος εἰμι, καὶ γέιτων ὑμῖν ἄμεμπτος· καὶ με ἔ-
 24 θρεψε αἶψ, ὡς χλόη· οἷς· τοσούτων δὲ τῆν ἄγων κρατῶ,
 25 οὐδὲ δώροισι ἠπλοῦσμαι· ἐκείνοι δὲ ὥσπερ αἶγας καὶ προ-
 26 βατα, καὶ ξοῦγας ψωραλέων βοῶν, καὶ σίτον μηδὲ ἀλεκτο-
 27 ρίδας θρέψαι δύναμετον, παρ' ἐμοῦ ὃ αἶδε τριχίλιαι, μό-
 28 νον ἴσῳ τῷ μηδεις, μὴ λάμῃν αὐτὸς οὐ μὲν πατήρ· ἄμα
 29 τε ἐδίδου, καὶ περιβαλὼν, κατεφίλει· οἱ δὲ παρ' ἐλπί-
 30 στα ἰδόντες τοσούτον ἀργύριον, αὐτῆς τε δάσειν ὑπε-
 31 γέλλοντο πλὴν χλόη, καὶ πείσειν ὑπακούοντο λάμῃν· ἡ δὲ
 32 ἐν Νάπῃ μετὰ τοῦ Δάφνιδος αὐτὴ μένουσα, περιήλαυνε
 33 τοὺς βοῦς, καὶ τοῖς τριβείοις κατ' ἐργάσατο τὸν σάχυν· ὃ δὲ
 34 Δρύας θησαυρίσας τὸ βαλάντιον ἐνθα ἀπέκειτο τὰ ἱνα-
 35 ρίσματα, ταχὺς παρὰ τὸν λάμῃν καὶ πλὴν μυρτάλην ἐ-
 36 φέρετο, μέλιων παρ' αὐτῇ τὸν καιρότατον μῆν' ἀεινυμ-
 37 φίον· οὐρῶν ὃ κακείνοις κριθία μερῶντας οὐ πρὸ πολλοῦ
 38 λελιχημένα, ἀθύμως τὲ ἔχοντας ὅτι μικροῦ δεῖν ὀλιγά-
 39 τος· αὐτῇ κατεβλήθη τὰν σερμάτων, ἐπὶ ἐκείνοις
 40 δὲ παρεμυθήσατο, κοινὴν ὁμολογήσας αἰτίαν πανταχοῦ
 41 γινέναι· τὴν δὲ Δάφνιν ἠεῖτο χλόη, καὶ ἔλεγεν ὅτι πολ-
 42 λά ἄγων διδόνταν, οὐδὲν παρ' αὐτῇ λήφεται· μάλλον
 43 δέ τοι οἴκοθεν αὐτοῖς ἐπιδώσει· (σωτὴρ ὅρα τὸν γὰρ ἀλλή-
 44 λους, καὶ τῷ νέμειν (σωτὴρ πάλαι φιλία ἐσθίως λυθῆναι μὴ
 45 δυναμένη· ἡ δὲ καὶ ἡλικίαν ἔχειν ὡς καθύδην καὶ
 46 μετ' ἀλλήλων· ὁ μὲν ταῦτα καὶ ἐπὶ πλείω ἔλεγεν, οἷα
 47 τοῦ πῆσαι ἄθλον ἔχων τὰς τριχιλίας· ὃ δὲ λάμῃν ἐπὶ
 48 μῆτε πείσαν προβάλλεσθαι δύναμενος, αὐτοὶ γὰρ οὐχ ὑ-
 49 πατηφάνεν, μῆτε ἡλικίαν Δάφνιδος, ἡδὲ τὸν μικρότερον αὐτῷ.

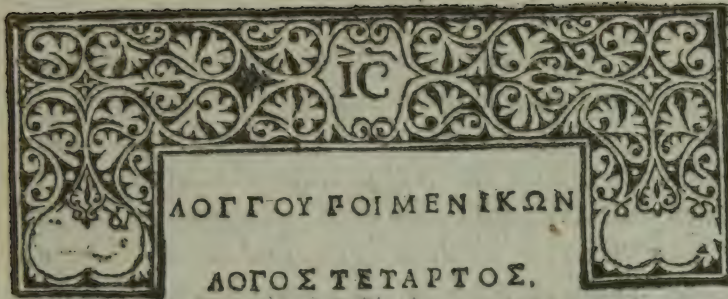
ἢ μὴ ἀληθές, οἷδ' ὥς ὁρμήσουσιν ὅτι κρείττων ἐστὶ τοι-
 οῦτον γάμον· χρόνον δὲ σιωπήσας ὀλίγον, οἷτως ἀπεκρί-
 νατο· Δίχαια ποιεῖτε τοὺς γάτους πρὸς τιμῶντες τῶν
 ξένων, καὶ πενίας ἀγαθῆς πλοῦτον μὴ νομίζοντες κρείττο-
 ναί· ὁ γὰρ ὕμῶς αὐτῇ τῇδε καὶ αἱ νύμφαι φιλήσειαν.
 ἐγὼ δὲ ἀποσύδω μὲν καὶ αὐτὸς τὸν γάμον, καὶ ἔρ' αἰμαί-
 νοίμην ἡμιγέρων τε ὧν ἦδη καὶ χειρὸς εἰς τὰ ἔργα δέμενος
 ἑσπρίπότερας, ὥς μὴ καὶ τὸν ὑμέτερον οἶκον φίλον πρὸς-
 λαβεῖν· ἀγαθὸν γὰρ μέγα· περισσούδατος δὲ καὶ κλῶν
 κακῇ καὶ ἀραΐα κέρη καὶ πάντα ἀγαθῇ· δούλος δὲ ὢν,
 οὐδ' ἀνός εἰμι τῶν ἐμῶν κύριος· ἀλλὰ δ' αὖτ' ἀποσώτην μαν-
 θάνοντα ταῦτα συγχωρεῖν· φέρε οὖν ἀνάβαλλόμεθα τὸν
 γάμον εἰς τὸ μετ' ἡμῶν· ἀφίξεσθαι τότε λέγουσιν καὶ τὸν οἶ-
 κον παρ' ἀγνοήσαντες ἡμᾶς ὁρᾶσθαι· τότε ἔσονται αἱ καὶ
 τῶν· γυνὴ δὲ φιλέτωσιν ἀλλήλους, ἀδελφοί, ἰδί μόνον ὡς
 Δρύα ποσὺ τον· ἀποσύδεις ποδὶ μετ' ἀκίον κρείττον ἡμῶν. ὁ
 γὰρ ταῦτα εἰπὼν, ἐφίλησε τὴν αὐτὴν, καὶ ὤρεξε ποτ' ἦδη μεσημ-
 βρίας ἀκμαζούσης, καὶ προῦπεμψε μέγα τιμὸς φιλοφρο-
 νοῦμενος πάντα. ὁ δὲ Δρύας οὐ παρέμεινεν ἀκούσας τὸν ὑ-
 σέρον λόγον· τοῦ Λάμωνος, ἐφρόντιζε βαδίζων καὶ αὐτὸν
 ὅστις ὁ Δάφνης· ἐπὶ ἀρμηλὴν ἀπὸ αἰγῆς ὡς κηδόμενων θεῶν.
 ὅτι δὲ καλὸς καὶ οἷδεν· εἰκότως σιμῶν γέροντι καὶ μαδῶσιν
 γυναικί· σὺ πόρῃσε δὲ καὶ τριμηλίων, ὅσων οὐδὲ ἀχράδων
 εἰκὸς ἔχειν αἰπέλον· ἄρα καὶ τὴν ὁρᾶσθαι καὶ πρὸς ὡς κλῶν;
 ἄρα καὶ τὸν δῦρε Λάμων ὡς ἐκείνην ἐγὼ; ἄρα καὶ γυν-
 ρίσματα ὅμοια παρέκειτο τοῖς δῦρεθίσιν ὑπὲρ ἐμοῦ, ἐὰν
 ταῦτα οὕτως ὡς ἀποσταθῇ καὶ νύμφαι φίλαι, ταχὺ
 οὕτως ὅν ἰδίους δῦρεν, σὺρήσει τί καὶ τὴν κλῶν· ἀπορρήτων.
 τοιαῦτα μὲν πρὸς αὐτὸν ἐφρόντιζε, καὶ ὡς εἰροπόλει μέγα τιμὴ
 ἄλλω· ἐλθὼν δὲ ἐκεῖ, καὶ τὸν Δάφνην μετ' ἡμῶν πρὸς τὴν
 ἀκλήν

ἄνθρωποι καὶ παλαιῶν, αἱ ἐρῶσιν ἐπὶ γὰρ μὲν ἐν προῶ γορδύ-
 ρας, καὶ ἔπειτα μετὰ τὴν πύλιν γάμον· οὐδὲν ἐπαγγέλλεται·
 δεξιὰν τε ἐδωκεν, ὡς οὐδενὸς ἐσθλὸν ὅτι μὴ Δάφνιδος
 κλῆρος. Θάπρον οὖν νοήματα μὴδὲν πᾶν μὴδὲ φαγῶν, πα-
 ρὰ τῷ κλῆρῳ κατέδραμε· καὶ οὐδὲν αὐτῷ ἀμέλγοι (καὶ
 καὶ τυροποιούσαν, τὴν τε γὰρ μὲν οὐκ ἐγγεγένητο, καὶ ἄς γυναι-
 καλοιπὸν μὴ λαμβάνων κατεφίλει, καὶ ἐκοινῶναι ἔπεινον·
 ἡμεῖς μὲν εἰς γαυλοὺς ἔρχομεθα· ἐπεὶ γὰρ δὲ ταρσοῖς
 τοὺς τυροὺς· προσέβαλλε ταῖς μητράσιν ἄρας καὶ τοὺς ἐν-
 ρίφοις· καὶ ἄς ὁ ἐχόντων τούτων, ἀπελαιοῖτο ἐνέ-
 φαγον· ἔπειτα πορρῶν ζητοῦντες ὁσῶραν ἀκμάζουσιν·
 ἡ δὲ ἀφθονία πολλὴ δὲ τῆς ἄρας πάμπορον· πολλὰ
 μὲν ἀχράδεις· πολλὰ δὲ ὄχλαι· πολλὰ δὲ μύλα· τὰ μὲν
 ἡδὴ πεπρωκότα καὶ τῷ· τὰ δὲ ἐπὶ τῷ τῆς φυτῶν· τὰ ὡς
 γῆς, οὐδὲς ἔσται· τὰ δὲ τῆς κλάδων, οὐδὲς ἔσται· τὰ δὲ
 οἶον οἶκος ἄσπερος· τὰ δὲ, οἶον χρυσοῦς ἀπέλαμπε· μία μὴ-
 λία τε τῆς γῆς, καὶ οἷον καὶ τὸν ἔχον, οὐτε φύλλον, ὑ-
 μνοὶ πάντες ἦσαν οἱ κλάδοι· καὶ ἐν μῆλον ἐπέτετο ἐν αὐτοῖς
 ἀκροῖς ἀκρότατον· μέγα καὶ καλόν, καὶ τῇ παλαιῶν πῶ-
 ὄνδριαν ἐνίκα μόνον· ἔδρασε ὁ τευγῶν ἀελθεῖν· ἡμέλεισε
 καθελεῖν· τὰ δὲ καὶ ἐφυλαττετο καλὸν μῆλον ἐρωπ-
 κωποιμύτι· ἔπειτα τὸ μῆλον ὡς εἶδεν ὁ Δάφνις, ὥρμα θυγαῖν
 ἀνελθῶν, καὶ κλῆρος καμώσης ἡμέλεισε· ἡ μὲν ἀμελῆσθαι-
 σαι, ὁρμηθεῖσαι πρὸς τὰς ἀχέλας ἀπὸ λθε· Δάφνις δὲ αἰα-
 δρᾶμων, ἔλκετο τευγῆσαι, καὶ κομίσαι δῶραν κλῆρος, καὶ
 25 λόγῳ τοῖς δὲ εἶπεν ἀργισμένη· Ὁ παρθεῖ, ἔπειτα τὸ μῆ-
 27 λον ἐφυσαν ἄρας καὶ καὶ φυτὸν καλὸν ἐδρασε, πε-
 29 πᾶν ὅντας ἐλίου· καὶ ἐτήρησεν ἡ τέχνη· καὶ οἱ κ' ἐμῆλον
 31 αὐτὸ καταλιπεῖν ὀφθαλμοὺς ἔχων, ἵνα πείσῃ γαίμαι, καὶ
 33 ἡ περὶ μίον αὐτὸ πατήσῃ νεμόμενον, ἡ ἐρπετῶν φαρμάξῃ

συρόμενον, ἡ χρόνος δαπανήσῃ καί μενον, ἐλεπόμενον, ἐπαι-
 νουόμενον: Τοῦτο ἀφροδίτῃ καὶ ἄλλους ἔλαβεν ἄθλον·
 τοῦτο ἐγὼ σοι δίδωμι νικητήριον· οἰκίους ἔχομεν τοὺς
 σὺς μάρτυρας, ἐκείνος δὲ ποιμὴν, αἰπόλος ἐγώ. Ταῦτα
 εἰπὼν ἐνέπθησιν τοῖς κίλποις· ἡ δὲ ἐγγὺς γινόμενον
 κατεφίλησεν· ὥστε ὁ Δάφνις οὐ μετέλινε πολ-
 μήκεν ἀνελθεῖν εἰς ποσσὺν ὕψος· ἐ-
 λαβε γὰρ κρεῖττον καὶ χρυσὸν
 μίλου φίλημα.

✠

τέλος τ γ.

Κων δέ τις ἐκ τῆς ΜΙΤΥΛΙΝΗΣ ὁμόδου-
 λος ἤ δάμωνος, ἡγγέλων ὅτι ὀλίγον
 πρὸ τοῦ τευγῆ ὁ δεσπότης ἀφίξει·
 μαθητόμενος μή τι πρὸ ἀγροῦς ὁ τῆς Μι-
 θυμναίων εἰς πλοῦς ἐλυμήνατο. ἦδη δὲ
 ἤ θέρους ἀπιόντος, καὶ τῆς μετοπώρου
 προσιόντος, παρεσκήδυσεν αὐτῷ τὴν κατὰ γῆν ὁ δά-
 μων εἰς πᾶσιν θέαις ἡδονῶν· πηγὰς ἰζεκεῖσθαι, ὡς ὕδωρ
 καθαρόν ἔχοιεν· τῆς κέπρον ἰζεφόρει τῆς αὐλῆς, ὡς ἀπό-
 ξου· μὴ διοχλοῖν· τὸν παρὰ δεισὸν ἐθεράπευσεν, ὡς ἀφ-
 θείη καλὸς· καὶ δὲ ὁ παρὰ δεισὸς πάγκκαλόν τι χρῆμα,
 καὶ κατὰ τοὺς βασιλικούς, ἐκτέτατο μὲν εἰς σταδίου μή-
 κος, ἐπέκειτο δὲ ἐν χώρῃ μετεώρῃ, τὸ δὲ εὖρος ἔχων πλείθρων
 τεσσάρων· εἰκασεν αὖ τις αὐτὸν πεδίῳ μακρῷ· εἶχε δὲ
 πάντα δένδρα, μηλέας, μυρῖνας, ὄχνας, καὶ ῥηαῖς, καὶ συ-
 κῆν, καὶ ἐλαίας· ἐπέρωσι ἄμπελον ὑψηλὴν· καὶ ἐπέκει-
 το ταῖς μηλέαις καὶ ταῖς ὄχναϊς ὑπερκεῖσθαι, καὶ δὲ ὑπερ-
 ποδὲ τοῦ κεκροῦ αὐταῖς προσετίθει· τοιαῦτα ἡμέρα.
 ἦσαν δὲ καὶ κυπάριστοι, καὶ δάφνηαι, καὶ πλάτανοι, καὶ αἰ-
 τυς· ταύταις πᾶσι αὐτὴ τῆς ἀμπελὸς κητὴς ἐπέκειτο·
 καὶ ὁ κύρυμβος αὐτῆς μέγας ὦν καὶ μελαινόμενος, ὅστις

Long.Pastor.

H

ἐμιμῆτο. εὐδὸν γὰρ τὰ καρποφόρα φυτὰ καὶ θὰ πρὸ φρου-
 ρούμικα· ἐξάθεν παρρησιῇ· τὰ ἀκαρπία, καὶ θὰ πρὸ θρι-
 γύς χειροποίητος· καὶ ταῦτα μὲν τοι λιπὴς αἵμασις πε-
 ριέθει· περίβολος, τέτμητο καὶ διενέκρητο πάντα, καὶ σέ-
 λεχος σπλέχους ἀφ' ἑνὸς· ἐν μετώρῳ δὲ οἱ κλέιδ' οἱ (ὡς)
 πιπλόν· ἀλλήλοισι, καὶ ἐπ' ἡλιαπλόν τὰς κῆμας· ἐδύκει μὲν
 τοι καὶ ἡ τοῦτων φύσις, εἶναι τέχνης. ἦσαν καὶ αἱ δ' ἄνθρωποι
 σπῆλαι, ὡν τὰ μὲν ἔφερον ἡ γῆ, τὰ δ' ἐπὶ τῇ τέχνῃ· ῥοδάνα, καὶ
 ὑάκινθος, καὶ κρίνα, χεῖρες ἔργα· ἰωνίαι, καὶ ναρκίσ-
 σους, καὶ αἰάλα χιόνια, ἔφερον ἡ γῆ. σκιά τε γὰρ θεοῖς,
 καὶ ἡρῶς αἰθήρ, καὶ μετώρου τεύφη, καὶ κατὰ πᾶσιν ἄ-
 ραν ὁ πάρος· ἐπ' οὐδ' ἐν οὐτοπλῶν γὰρ πεδίον, καὶ γὰρ ὁρᾶν
 τοὺς νεμόντας· οὐτοπλῶν δὲ ἡ θάλασσα, καὶ ἑωρῶντο οἱ πα-
 ραπλέοντες· ὥστε καὶ ταῦτα μέρος ἐγένετο τῆς ἐν παρα-
 δείτῳ γυφῆς· ἵνα τὸ παραδείσου τὸ μεσαίτατον ἦ μήκος·
 καὶ οὐρος γὰρ, νεὼς Διονύσου καὶ βωμὸς γὰρ· περιείχε τὸν
 μὲν βωμὸν κίβος, τὸν νεὼν δὲ, κλήματα· εἶχε δὲ καὶ ἐνδο-
 θεν, ὁ νεὼς διο. υπακὸς γραφῆς, Σεμέλην τῆς Πηνελόπης· Λ-
 ριάδην καὶ θύδουσαν· Λυκοῦρχον δεδεμένον· Γενθέα δια-
 ρούμικον· ἦσαν καὶ Ἰνδοῦνικαίμικον· καὶ Τυρρῆνοί μεταμορ-
 φούμενοι· πανταχοῦ σάτυροι· πανταχοῦ βακχαι χο-
 ροδύουσαι· οὐδὲ δ' ἄν ἡμέλητο· ἐκθίβετο δ' ἡ αὐτὸς συ-
 ρίζων ἦ πέρας ὁμοιον· ἐν δὲ δύνει κοινὸν μέρος καὶ ποῖς
 πατοῖσι καὶ ταῖς χοροδύουσιν. Τοιοῦτον ὄντα τὸν πα-
 ραδείτῳ ὁ Λάμων ἐθεράπευε, ταξερὰ ἀποπέμνων, τὰ
 κλήματα αἰαλαμέων· τὸν Διόνυσον ἐσφάνωσε ποῖς
 αἰθεσιν· ὕδωρ ἔσωχε τῷ περὶ πῆλιν γῆς γὰρ οὐδ' ἐν ἐς τοὺς
 ἀνδρῶν Δάφνης· ἐχόλαξε μὲν τοῖς αἰθεσιν ἡ πηγὴ, Δάφνι-
 δος δὲ ὁμῶς ἐκείλειτο πηγῇ. παρεκελεύετο δὲ καὶ τῷ Δά-
 φνιδι ὁ Λάμων πιαίνειν τὰς αἰθῆρας ὡς θυνάτων· μάλιστα

ΠΟΥ.

πού, πάντως καὶ κείας λέγων ὁ φεδαιτὴν δεσποτὴν ἀφί-
 κόμενον δὲ μακροῦ· ὁ δὲ ἐξ ἑσπέρης μὲν ἄς ἐπαινεθῆσθαι μένος
 ἐπὶ αἱ ταῖς· διπλασιόνας τε γὰρ αὖν ἔλαβεν ἐποίησε, καὶ
 λύκος οὐδὲ μίαν ἤρπαξε, καὶ ἔβαν πώτεραι τῇ οἴαν· βου-
 λόμενος ὁ προθυμότερον αὐτὸν γνέσθαι πρὸς τὸν γάμον
 πᾶσαν θεραπείαν καὶ προθυμίαν προσέφερεν, αἰών τε αὐ-
 τὰς πᾶν ἐώθει, καὶ ἀπάσαν τὴν δειλινὴν· δις ἡγείτο ἐπὶ
 ποτὶν, αἰεζήτει δὲ δύνομώτατα τὰ χαρίων· ἐμέλησεν αὐ-
 τῷ καὶ σκαφίδων καὶ κινᾶν, καὶ γαυλῶν πολλῶν, καὶ ταρσῶν
 μειρόων. τοσούτη δὲ ἐὼν κινεμονία, ὥστε καὶ τὰ κέρατα ἡ-
 λειφε, καὶ ταῖς τρίχας ἐθεράπευε· θανὸς αὖτις ἱερὰ ἀγέ-
 λω ἐδίδεν ὁρᾶν· ἐκοινῶναι δὲ παντὶς εἰς αὐτὰς καμά-
 του καὶ ἡ χλόη· καὶ τῆς πόινης παρὰ μελοῖται, τὸ πλεον
 ἐκείνοις ἐχόλαζε· ὥστε ἐγόμενον ὁ Δάφνης δι' ἐκείνην αὐτὰς
 φαίνεσθαι καλὰς· Ἐν ταῖς τοῖς οὐσίαν αὐτοῖς, δούτορος
 ἀγγελοῦ ἐλθὼν δὲ ἄσπερος, ἐκέλευεν ἀποτρυγᾶν τὰς ἀμ-
 πέλους ὡς τὰ χίμαι· καὶ αὐτὸς ἐφί παρὰ μένην εἰς τὴν αὐτὴν
 βόρυν ποιήσασαι γλυκύος, εἶτα οὕτως κατελθὼν εἰς τὴν
 πόλιν ἄξεν τὸν δεσποτὴν, ἥδη τῆς μετοπωρινῆς τρίτης.
 ἤτον τε οὖν εὐδρομον, (οὕτω γὰρ ἐκχλῆτο, ὅτι ἐὼν αὐτῷ
 ἐρὸν τρέχειν) ἐδεδιοῦντο πᾶσαν δεξίωσιν, καὶ ἅμα ταῖς
 ἀμπέλους ἀπετρυγᾶν, τοῖς βόρυν εἰς τοῖς ληνοῖς κομί-
 ζοντες, τὸ γλυκύος εἰς τοῖς πίδαους φέροντες, τὴν βοτρυάν
 τοῖς ἡβώντας ἐπὶ κλημάτων ἀφαιροῦντες· ὡς εἶη καὶ
 τοῖς ἐκ τῆς πόλεως ἐλθοῦσιν, ἐν εἰκόνι καὶ ἡδονῇ γνέσθαι
 τρυγῆ· Μέλλοντος δὲ ἥδη σβεῖν ἐς ἄσπερ εὐδρομον, καὶ
 ἄλλα μὲν οὐκ ὀλίγα αὐτῷ Δάφνης ἔδωκε, ἔδωκε δὲ ἔτι ἀπὸ
 αἰπόλου δῶρε· τυροῖς δὲ παγῆς· ἔριπον δὲ ψήγονον· δερ-
 μα αἰγῶν λευκῶν καὶ λάσπον, ἄς ἔχοι χειμῶνος ἐπιβάλλει-
 σθαι βέχων· ὁ δὲ ἤδετο καὶ ἐφίλει τὸν Δάφνης, καὶ ἀγαθόν

πῆρ' ἐν ποδὶ αὐτῷ κτὶς τὴν δεσποτὴν ἐκινεῖται τοῖς κτὶς ὁ δὲ
 ἀπὸ φίλα φρονῶν, ὁ δὲ Δάφνις ἀλάντων τῇ κλόνῃ (ὡς) μέ-
 νει· εἶχε δὲ καὶ κτείνῃ πλὴν δέος, μεράκιον εἰωθὸς αἰγας
 βλέπειν, καὶ ὄρος καὶ γαργαῖς, καὶ κλόνῃ, πρῶτον ἐμελ-
 λαν ὅτε δαὶ δεσποτὴν, οὐ πρῶτον μοῖον ἠκούετο ὄνομα·
 ὑπὸ τῇ αὐτῇ Δάφνιδος ἐφρόντισεν, ὅπως ἐν τούτῳ τῷ
 δεσποτῇ, καὶ ποδὶ τοῦ γάμου τῷ τυχλὼ ἐταράττετο μὴ
 μάτην ἐναιροπολοῦσιν αὐτὴν. (ὡς) καὶ μὴ οὐ τὰ φιλήμα-
 τα, καὶ ὡς ὅρ συμπεφυκότων αἰ πορβολαί· καὶ τὰ φι-
 λήματα δὴ λὰ λῶ, καὶ αἰ πορβολαί σκυθραπαί, καὶ θά-
 πορ ἥδη παρόντα τὴν δεσποτὴν φοβουμένων, ἢ λαυθανόν-
 των. προσγίνεσθαι δὲ τῆς αὐτοῖς καὶ τοιόσδε τάραχος. Δάμ-
 πος τῆς λῶ ἀγέρωχος βεκόλος· οὗτος καὶ αὐτὸς ἐμνάτο τῇ
 κλόνῃ παρὰ τῇ Δρύαντος, καὶ δῶρα ἥδη πολλὰ ἐδεδώκει
 αὐτῷ δὴν τὸν γάμον· αἰδομένης οὐκ αἰς συγχωρηθεῖν πα-
 ρὰ τῇ δεσποτῇ, Δάφνις αὐτῷ ἄξιον, τέχνην ἐζητεῖ δι'
 ἧς τὸν δεσποτὴν αὐτοῖς ποιήσεται πικρον· καὶ εἰδὼς πάντῃ
 αὐτῶν τῷ παρὰ δέσῳ τῷ πόμον, ἐγνώ τὸν ὅσον οἷς
 τέ ἐστι διαφθεῖραι καὶ ἀποκοσμήσαι. δένδρα μὲν οὐκ τέ-
 μνων, ἐμελλεν αἰλῶσι δαὶ δὴ τὴν κλύπον· ἐπεῖχε δὲ τῆς
 αὐτῆς ὡς διαφθεῖραι αὐτὰ. γύναια δὲ φυλάξας, καὶ ὑ-
 ποβλάς τῷ αἵμασι, τὰ μὲν ἀνῶρυε, τὰ δὲ κατέκλασε,
 τὰ δὲ κατεπάτησεν ὡς ὅρ σῦς· καὶ λαθὼν ἀπεληλύθει.
 Δάμων δὲ τῆς ἐποίσεως παρελθὼν εἰς τὴν κλόνῃ, ἐμελλεν
 ὑδωρ αὐτοῖς ἐκ τῆς πηγῆς ἐπαίνειν· ἰδὼν ὅτι πάντῳ χαρίεν
 δεσπομῶν, καὶ ἔργον οἷον ἐχθρὸς ληστὴς ἐργάσασθαι, καὶ
 τερῆξαι τὸ μὲν οὐκ ἐπὶ τὴν χιτῶνίσκον, βοῇ δὲ μεγάλῃ θεοῖς
 ἀνεκάλει· ὥς καὶ ἡ Μυρτάλη τὰ ἐν χερσὶ καταλιποῖται
 ὁ δὲ δόραμε, καὶ ὁ Δάφνις ἐλάττω τὰς αἰγας ἀνέδραμε·
 καὶ ἰδόντες ἐβόων, καὶ βοῶντες ἐδύκνον· καὶ λῶ μὲν κε-
 νῶν

καὶ

ἄνδρ' ἑνὸς ἀνδρῶν, ἀλλ' οἱ μὲν προύμενοι δεσποτὴν ἔ-
 κλαυσεν δ' αὖτις καὶ ξένος ἐπιστὰς ἀποκεκῶσθε
 γὰρ ὁ τόπος, καὶ ὡς λοιπὸν πάρα ἡ γῆ παλάσθης. τῇ δὲ
 εἰπὶ διέφυγε πρὸς ἄβυσσον, ὑπὸνδρ' ἡ ἐλαμπει, καὶ ὡς π
 καλὸν καὶ κέρμενον ἐπέκειντο δὲ αὐτῆς καὶ μίλιτ' αὖτις
 νιχέει καὶ ἄπυσον βομβοῦσσι καὶ θρηνοῖσας ὁμοιον. ὁ
 μὲν γὰρ δάμων ὑπὲρ ἐκπλήξεως καὶ κῆρα ἔλεγε. Φθὺ τῆς
 ῥοδωνιάς, ὡς καὶ τακέκλασαι φθὺ τῆς ἰωνιάς, ὡς πεπλά-
 τηται φθὺ τῇ ὑακίνθων καὶ τῇ γαργίσσων, οἷς ἀνώ-
 ρυξέ τις πονηρὸς αἰθρῶπος ἀφίξειται τῷ ἦρ, τὰ δ' οἱ καὶ
 θήσει ἔσαι τὸ θέρος, τὰ δὲ οὐκ ἀκμάσει μετ' ὡφρον, ἀλλ'
 λὰ τὰδε οὐδένα στεφανώσει. οὐδὲ σὺ δεσποτα Διόνυσε
 τὰ ἄθλια ταῦτα ἡλέηθης αἰθρῇ, οἷς παρὰ κῆρας καὶ ἔβλε-
 πες, ἀφ' ὧν ἐστεφάνωσά σε πολλὰ κῆρας: πῶς δέ τιν' νῦν τῶν
 παρὰ δεισὸν τῷ δεσποτῇ, τίς ἐκείνος θεαγόμενος ἔσαι;
 κρεμᾶ χέρονται αἰθρῶπον ἐκ μιᾶς πύργος ὡς Μαρσύαν,
 τὰ χαλὰ καὶ δάφνιν ὡς τῇ αἰγῶν ταῦτα εἰργασμέων.
 Δάμωνα δὲ πρὸς τοῖς θεομοτοῖς: καὶ ἐθρήνουν οὐ τὰ
 αἰθρῇ λοιπὸν, ἀλλὰ τὰ αὐτῇ σώματα. ἐθρήνουν καὶ χλοῇ
 δάφνιν εἰ κρεμῆσεται, καὶ ἔνχετο μηκέτι ελθεῖν τὸν δε-
 σποτὴν αὐτῇ, καὶ ἡμέρας δίδνται μοχθηρὰς ὡς ἡδὴ δά-
 φνιν βλέποισι μασιγούμενον. καὶ ἡδὴ νυκτὶς ἀεχομένης
 δεῦδρομος αὐτοῖς ἀπὸ γαλακτοῦ ὅτι ὁ μὲν πρὸς βύσσινος δε-
 σποτὴς μεθ' ἡμέρας ἀφίξειται ῥῆς: ὁ δὲ παῖς αὐτοῦ, τίς
 ἐπιούσης πρῶσι. σκέψαις δὲ ὑπὲρ τῇ συρβεβηκότων,
 καὶ κοινὰν εἰς πρὸ γνῶμην τῶν εὐδρομον παρελάμβρα-
 νον: ὁ δὲ δύναις ἂν τῇ δάφνιδι, παρὰ κῆρα συμβαν ὁμο-
 λογῆσαι πρότερον πρὸς δεσποτῇ, καὶ αὐτὸς συμπερίειν
 ἐπὶ γαλακτοῦ τιμάμενος ὡς ἐμογαλακτοῦ: καὶ ἡμέρας γα-
 νομένης, οἷς τὰς ἐπὶ πρῶτον. Ηὖ μὲν ὁ ἀστυλὸς τῇ ἰππῶν,

καὶ παράσιτος αὐτῷ, καὶ οὕτως ἦ ἴσταν: ὁ μὲν, ἀρτιγέν-
 νιος, ὁ δὲ Γνάθων (τυτὶ ἦρ' ἐκαλεῖτο) τὸν πάγωνα θυρό-
 μινος πάλαι. ὁ δὲ Λάμων ἅμα τῇ Μυρτάλῃ καὶ τῷ Δάφνι
 νιδι, πρὸ τῆν πόδων αὐτῶν κατὰ πεσών, ἐκέτ' οὐεν οἰκίερα
 γέροντα αἰτυχῇ, καὶ παρ' ἑσθ' ὁρμῆς ὑπερπαῖσαι τὸν οὐδὲν
 ἀδικήσαντα: ἅμα τὲ αὐτῶν κατὰ λέγει πάντα. οἰκίερα τῷ
 ἐκείνῳ ὁ Αἰσυλος, καὶ ἦ τὸν παράδεισον ἐλθὼν, καὶ τῷ
 ἀσώλῳ τῆν ἀνδρῶν ἰδὼν, αὐτὸς ἐφ' ἡ παρὰ κήσεται τὸν
 πατόρα, καὶ κατηγορήσιν τῆν ἰππων, ὡς ἐκεῖ δεθέντες
 ἐβύβριον, καὶ τὰ μὲν κατέκλινον, τὰ δὲ κατεπάτηον, τὰ
 δὲ ἀνώρουον λυθέντες. ἦ τῷ τοῖς ἡύχοντο μὲν αὐτῶ πάντα
 πᾶσι γὰρ, Λάμων καὶ Μυρτάλῃ, Δάφνις δὲ δῶρα προ-
 σκόμισεν ἑρίφους, τυροὺς, ὀρεμβας, καὶ τὰ ἐκίονα αὐτῆν.
 βόβυς ἦ κλημάτων: μῆλα δ' ἦ κλάδων. λῦσιν τοῖς δῶροις
 καὶ αὐτοσμίαις οἶκος λέπριος, ποθῆναι καλλιστος οἶκος. ὁ μὲν
 δὲ Αἰσυλος ἐπίνει ταῦτα: καὶ ποθεῖ θήραν εἶχε λαγῶν, οἷα
 πλούσιος νικάνισκος καὶ θυφῶν αἶε, καὶ ἀφίγμενος εἰς τὸν
 ἀγρόν: εἰς ἀπὸ λαυσιν ξένῃς ἡδονῆς. ὁ δὲ Γνάθων οἷα μα-
 θὼν ἐδίειν αὐθροπος καὶ πίνειν εἰς μέθην, καὶ οἶδεν ἄλλο ὦν
 ἢ Γνάθος, καὶ γαστήρ, καὶ τὰ ὑπὸ γαστέρας, οὐ παρέργως
 εἶδε τὸν Δάφνιν τὰ δῶρα κομίζοντα: ἀλλὰ καὶ φύσει παι-
 δεραστὴς ὦν, καλλὸς οἶον οὐδὲ ἦ τῆς πάλαιος οὐρανῶν, ἐπι-
 θέσθαι διέγνω τῷ Δάφνιδι, καὶ πείσιν ὡς ἐν ῥαδίῳ αἰ-
 πόλον. γνοὺς δὲ ταῦτα, θήρας μὲν οὐκ ἐκοινώνει τῷ Αἰσύ-
 λῳ, καὶ πᾶν ὃ ἵνα εἴη μὲν ὁ Δάφνις, λόγῳ μὲν τῆν αἰγῶν,
 τῷ δὲ ἀληθές, Δάφνιδος ἐγένετο θεατῆς: μαλθακῶσων δὲ
 αὐτῶν, τὰς τε αἰγὰς ἐπίνει, καὶ συρίσσει τὸ ἀπολικὸν κα-
 εἶσσε: καὶ ἐφ' ἡ ταχέως ἐλλύθερον θέσιν τὸ πᾶν δυνάμε-
 νος. ὡς δὲ εἶχε χειροῖσιν, νύκτωρ λοχήσας ἐκ τῆς νομῆς ἐ-
 λαύνοντα τὰς αἰγὰς, περὶ τὴν μὲν ἐφίλησε προσδραμῶν:
 εἶπε

εἴτα ὁ πῖστις παρὰ χεῖρας τοῦ οἴον αἰ αἰχῆς τοῖς ζάγοις·
 100 ἔδ' ἐβράδε' αὖς νοήσαντες καὶ λέγοντες, ὡς αἰχῆς μὲν βαίον·
 105 νεκρὰ γαῖς, καλὸν δὲ ζάγον δὲ οὐ πώποτε τῆς εἶδε βαίον·
 110 τὰς τζάγον, οὐδὲ κριὸν αὐτὴ τῇ οἴων κριὸν, οὐδὲ ἀλεκτρυό-
 115 νας αὐτὴ τῇ ἀλεκτρυοῖδ' ἀλεκτρυόνας. οἷός τε καὶ ὁ Γνά-
 θων βιάζεσθαι τὰς χεῖρας προσφέρων· ὁ δὲ μεθύοντα αἰ-
 θρωπον καὶ ἐσώτα μόλις παρῶσάμενος ἔσπευκεν εἰς τὴν
 120 γῆν, καὶ ὡσπερ σκύλαξ ἀποδραμὼν, κείμενον κατέλιπεν,
 αἰθρὸς οὐ παύσας πρὸς χειρὰ γαγγίω δειρμήον· οὐκ ἐπὶ
 125 προσέτε ὅλας· ἀλλὰ ἄγοιτε ἄγῃ τὰς αἰχῆς ἐγέρην, ἐκεί-
 νον μὲν φύγων, κλέων δὲ τηρῶν. οὐδὲ ὁ Γνάθων ἐπὶ πῶδιν
 130 εἰργάζετο, κατὰ μαθῶν ἄς οὐ μόνον καλὸς ἀλλὰ καὶ ἰσχυ-
 ρὸς ἐστὶν ἐπετήρῃ· καὶ ἰὸν διαλεχθῆναι πῶδιν αὐτῷ ὡς Ἀσυ-
 135 λῷ, καὶ ἡλπίζε δῶρον αὐτῷ ἐξ εἶν παρὰ τῷ νεανίσκου, πολλὰ
 καὶ μεγάλα χρηρίζεσθαι θέλοντος. τίτε μὲν οὐκ ἠδυνή-
 140 θη· προσήφ' ἄρ' ὁ Διονυσόφαιης, ἅμα τῇ Κλεαρίτῃ· καὶ καὶ
 θόρυβος πλὺς κτηνῶν, οἰκετῇ, αἰδρῶν, γυναικῶν. μετὰ
 145 δὲ ἔτο· (ὡνέτατ' ἔλεγον καὶ ἐρωπικὸν καὶ μακρὸν. καὶ δὲ
 ὁ Διονυσόφαιης μεσαιπόλιος μὲν ἦδ' ἡ, μέγας δὲ καὶ καλός,
 150 καὶ μερακίοις ἀμιλλᾷσθαι δυνάμηνος· ἀλλὰ καὶ πλούσιος
 ἐν ὀλίγοις καὶ χρηστός ὡς οἰδ' εἰς ἔπος. οὗτος ἐλθὼν, τῇ
 155 πρῶτ' ἡ μὲν ἡμέρα θεοῖς ἐθύσιν ὅσοι προεῖσιν ἀγχοικίας·
 Διὶ μῆρι, καὶ Διονυσῷ, καὶ Γανὶ, καὶ νύμφαις· καὶ κοῖνον πᾶσι
 160 τοῖς παροῖσιν ἔσπευσε κρατῆρα. ταῖς δὲ ἡμέραις ἡμέραις
 ἐπὶ σπὶν ὁπείτα τῷ Λάμωνα ἐργα· καὶ ὁρῶν τὰ μὲν πεδία
 165 ἐν αὐτοῖς, τὰς δὲ ἀμπελούς ἐν κλήματι, τὸν δὲ παρὰ
 δεῖσιν ἐν καλλιῇ, (πῶδιν γὰρ τῇ αἰθρῇ Ἀσυλὸς πῶ αἰτία
 170 αἰετὸν ἔμελλεν) ἤδετο περιπῶς, καὶ τὸν Λάμωνα ἐπὶ νει, καὶ
 ἐλθέθρον ἀφίσειν ἐπὶ γαγγίω. κατὰ λθε μετὰ ταῦτα
 175 καὶ εἰς τὸν αἰπὸν, τὰς τε αἰχῆς ἀφ' ὁμῆος καὶ τὸν νέμοντα·

κλόν μὲν οὖν εἰς τὴν ὕλην ἔφυγον, ὅχλον τοσούτον αἰδῶν
 δεῖξαι καὶ φοβηθῆναι: ὁ δὲ Δάφνης εἰσῆκει δέρμα λάσιον
 αἰγῆς ἐξασμέος, πῆραν νεοῖ ἐκφῆ καὶ τῇ ὤμων ὕψι-
 σιμος, κρατῇ ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις, τῇ μὲν, ἀεὶ ππα-
 γεῖς τυρούς, τῇ δὲ, ἐρίφους γαλαθηναῖς. εἶποτε Ἀπύλλαν
 Ἀκομέδοντι θητῶν ἐβουκόλησε, τοίος δὲ λυδῶ, οἷος τίτε ὦφ-
 θη Δάφνης. αὐτὸς μὲν οὖν εἶπεν οὐδέν, ἀλλὰ ἐρυθίματος
 πληθεῖς, εἰόυσε καὶ τῷ, προτίνας τὰ δῶρα: ὁ δὲ Λάμων,
 οὕτως, εἶπέ, σοὶ δέσποτα τῇ αἰγῶν αἰπόλος: σὺ μὲν ἐμοὶ
 πενήτηκοντα νέμην ἐδάκεις καὶ δύο βράβους, οἷτος δέ σοι πε-
 ποίηκεν ἐκτὸν, καὶ δέκα βράβους. ἔρως ὥς λιπαρεῖ καὶ
 τὰς τριχὰς λάσιαι, καὶ τὰ κέρατα ἄθραυτοι. πεπλήκει
 αὐτὰς καὶ μουσικὰς: σύριγγας γυν ἀκούουσαι ποιοῦσι
 πάντα. Παροῦσα τῆς λεγομένης ἢ Κλεαρίση, πῆραν ἐν
 πεθύμησε τοῦ λεχθέντος λαβῆναι, καὶ κελύει τὸν Δάφνιν
 ταῖς αἰγῶν οἷον εἰσθε συρίται, καὶ ἐπαγγέλλεται συρίτῃν
 χαρίσασθαι χιτῶνα καὶ χλαῖναν καὶ ὑποδήματα: ὁ δὲ
 καθίβας αὐτοὺς ὥσπερ θέατρον, εἰς τὴν τῆς φηγῶ, καὶ ἐκ
 τῆς πύρας τὴν σύριγγα κομίζας, πρῶτον μὲν ὀλίγον ἐνέπνευ-
 σε: καὶ αἱ αἰγῆς ἐστῆσαν τὰς κεφαλὰς ἀράμηναι. εἶτα ἐν-
 ἐπνευσεν τὸ νόμιον: καὶ αἱ αἰγῆς ἐνέμοντο καὶ τῷ αὐτῶς λι-
 γυρόν ἐδῶκε: καὶ ἀθρόαι κατεκλίθησαν. ἐσύρισε τε καὶ ὀξύ
 μέλος: αἱ δὲ, ὥσπερ λύκου προσιόντες, εἰς τὴν ὕλην κατέ-
 φυγον· μετ' ὀλίγον ἀνακλητικὸν ἐφθέγγετο: καὶ ὕψελ-
 θοῦσαι τῆς ὕλης, πλησίον αὐτῇ τῇ ποδῶν (ἀνέδραμον· οὐ-
 δὲ ἀνθρώποις ἀκρότας εἶδεν αὐτὴς οἷτω πειθομένους
 προσάγματι δεσποτοῦ. οἷτε οὖν ἄνθρωποι πάντες ἐθαύμα-
 ζον, καὶ πρὸ πάντων ἡ Κλεαρίση, καὶ δῶρα ἀποδά-
 σαι ὥμοσε καλῶ τε ὄντι αἰπόλῳ, καὶ μουσικῷ: καὶ
 ἀνελθόντες εἰς τὴν ἑσκαυλιν, ἀμφὶ ἄριστον εἶχον, καὶ τῷ
 Δάφνιδι

Δοφνίδι ἀφ' αὐτῶν ἡδίων ἐπιμελῶν· ὁ δὲ μετὰ τῆς χλῆδος
 ἦτορ, καὶ ἡδετο γυνόμηνος ἀσκήσης ὀφάρτυσας, καὶ οὐελωίς
 ἐν τούτῳ ξέσθαι ἔχοντα πείθους τοὺς δεσποτάς. ὁ δὲ Γνάθων
 προσεκηκυθεὶς τοῖς κατὰ τὸ αἰπὸν γυναικείοις, καὶ ἀ-
 βιώτοι νομίαν τὸν βίον, εἰμὴ τεύξεται Δάφνιδος, περιπα-
 τοῦντα τὸν ἀστυλὸν ἐν τῷ παραδείσῳ φυλάξας, καὶ ἀ-
 ναγαγὼν εἰς τὴν Διονύσου νεάν, πόδας καὶ χεῖρας κα-
 τεφίλει· ἔδ' ἐπὶ συνθανομένη, πῖνος ἐνεκ ταῦτα δρᾶ, καὶ
 λέγειν κελύβηντος, καὶ ὑποεργίσειν ὁμνύοντες, οἷχεταί
 σοι Γνάθων, ἔφη, δεσποτά· ὁ μὲν χρίγῃ μόνος τῶν πέτρης
 ἐξ ὧν ὁ πρὸς πρὸν ὁμνύς ὅτι μηδὲν ἐστὶν ὠραιότερον οἴνου γέ-
 ροντες· ὁ κρείττους τῶν ἐφ' ἡβῶν τῶν ἐν μιτυλήνῃ, τοῖς
 σὺς ὀφάρτυας λέγων· μόνον λοιπὸν καλὸν εἶναι Δάφνιν
 νομίζω· καὶ τῶν μὴ τῆς πολυτελεῖς αὐτῶν γυνόμηνος, καὶ
 τοῖς ποσὶ των παρὰ σκιδναζομένων ἐκείνης ἡμέρας, κρεῶν,
 ἰχθυῶν, μελιτωμάτων, ἡ δὲ αὖς δι' αὐτῆς γυνόμηνος, πῶς
 ἐδιδόμην καὶ φύλλα, τῆς Δάφνιδος ἀκοίαν σύριγγος, καὶ
 ὑπ' ἐκείνῃ· μόνος. σὺ δὲ σῶσον Γνάθωνα τὸν σόν, καὶ
 τὸν ἀπὸ τῆς ὀφάρτυας νύκτοσιν· εἰδὲ μὴ, σοὶ ἐπὶ μνημὶ τῆν ἐ-
 μὸν θεὸν ξιφίδιον λαβὼν, καὶ ἐμπλήσας τὴν γαστέρα τῶν
 φῆς, ἐμαυτὸν ἀποκτενῶ πρὸς τῇ Δάφνιδος θυρῶν· σὺ δὲ
 δέξαι καλέσεις γνάθωνα ἄριον, ὥσπερ ἐώθεσ παλίων αἰ-
 ου καὶ τῆς κλαῖοντι, καὶ αὐθις τοὺς πόδας κατὰ φιλοῦν-
 τι, νεανίσκος μεγαλόφρων, αἷκ' ἀπειρος ἐρωτικῆς λύπης,
 ἀλλ' αἰτήσιν αὐτὸν παρὰ τοῦ πατρὸς ἐπὶ γυναικί, καὶ
 κομίζειν εἰς τὴν πόλιν, αὐτῶν δὲ δοῖλον, ἐκείνῳ δὲ ἐρώμηνον.
 εἰς δὲ θυμίαν ἤν' αὐτὸν ἐκείνον θέλων προαγαγεῖν, ἐπὶ
 θάνατο μεδιῶν, εἰ αἰκῶν ἔνεστι Δάμωνος ὕδ' ὀφιλῶν· αἰ-
 δὰ καὶ αὐτοὺς δὲ συγκατακλιθῆναι νέμονι παῖσι μετρά-
 κίς· καὶ ἅμα ὑπεκρίνετο τὴν τραγικὴν δυσωδίαν μυσάτ.

Long.Pastor.

I

τε δαί. ὁ δὲ οἷα παῖσιν ἐρωτικῶν μυθολογίαν ἐν τοῖς ἑσπέραις
 αἰσώτων συμποσίοις πεπαιδευμένοις οἰκιστὸν σκοποῦ καὶ
 ὑπορῶν, καὶ ὑπορῶν δὲ Δάφνιδος ἔλεγον. Οὐδεὶς ταῦτα
 δέσποτα ἐρασῆς πολυπραγμονεῖ· ἀλλ' ἐν οἷῳ ποτὲ αἰσώ-
 ματι δύρη τὸ καλλὸς, ἐλάωκε· δὲ τὸ καὶ φυτὸν τῆς ἡράδης,
 καὶ ποταμοῦ, καὶ θηρίου· καίτοι τίς οἱ καὶ ἐρασὶν ἠλέη-
 σεν, ὃν ἐδει φοβεῖσθαι τὸν ἐρώμενον; ἐγὼ δὲ σάματις μὲν
 ἐρώδουλου, καλλὸν δὲ ἐλευθέρου. ἔρας, ὡς ὑακίθη μὲν
 πλὴν κόμῳ ὁμοίαν ἔχει, λάμπουσι δὲ ὑπὸ ταῖς ὀφρύσιν οἱ
 ὀφθαλμοὶ καὶ θάσσον ἐν χρυσοῖς σφενδόνη φησὶς· καὶ τὸ μὲν
 πρόσωπον ἐρυθρήματος μεσθόν, τὸ δὲ σόμα λυκῶν ὀδόν-
 των ὡσπερ ἐλέφαντος. τίς ἐκεῖθεν οὐκ αὖ ὀύζατο λα-
 βεῖν ἐρασῆς λυκά φιλήματα; εἰ δὲ νέμοντος ἡράδην,
 θεοὺς ἐμιμησάμεν· βουκόλος μὲν ἀγχιόσις, καὶ ἔχεν αὐτὸν
 Ἀφροδίτη· αἰγας ἐνέμε βράγχιος, καὶ ἀπὸλλαν αὐτὸν ἐ-
 φίλησε· πομπὴ μὲν γὰρ γυνυμῆδης, καὶ αὐτὸν ὁ βουὸς ἤρπασε.
 μὴ καὶ ταφροναῖον παῖδ' ἔσ, καὶ αἰγας αἰσέρας πειθο-
 μείας εἰδὼ μὲν· ἀλλ' εἰ ἐπ' ἐμὴν αὐτὴν ἡς ἐπιτέπεισι τοι-
 οῦτον καλλὸς, χάριν ἐχομένη τοῖς Διὸς αἰετῖς. Ἡ δὲ δὲ γε-
 λάσας ὁ ἄεϋλος αὐτὴν τῶν μάλιστ' ἐλεχθέντι, καὶ ὡς με-
 γάλους ὁ ἔρας ποιεῖ σοφιστὰς ἐπὶ ὧν, ἐπετέρφ' κωρὸν ἐν
 ᾧ τῶ πατρὶ πατρὶ Δάφνιδος διαλέξεσθαι. ἀκούσας δὲ τὰ
 λεχθέντα κρύφα πέντα ὁ Εὐφρομος, ἐμπαροίνημα γυνή-
 σεσθαι τοιοῦτον καλλὸς, αὐτὴν καὶ ταλέγῃ πάντα καὶ κείνη
 καὶ Ἀάμω. ἔμην οἷον Δάφνις ἐκπλαγῆς, ἐγίνασκεν ἄ-
 μα τῇ χλὴν τολμῇσαι φυγεῖν, ἢ ἀποθανεῖν, κοινῶν ἐκεί-
 νῳ λαβάν· ὁ δὲ Ἀάμων προσκαλεσάμενος ἔξω τῆς αὐ-
 λῆς πλὴν μυρτιάδην, οἰχόμεθα, εἴπω, ὡ γύναι· ἡκε καὶ εἰς
 ἐκκαλύψαι τὰ κρυπτά· ἔρημοι δὲ αἰετῆς καὶ τὰ λοιπὰ
 πάντα· ἀλλὰ μά τ' ἄννα καὶ τὰς νύμφας οὐδ' εἰ μέλ-
 λω

λω

λαβούσ φασιν ἐν αὐλείᾳ κατὰ λείπεθαι, τὴν Δάρνιδος
 τύχην ἢ τίς ἐστιν οὗ σιωπῆστον, ἀλλὰ καὶ πούρου ἐκ-
 κείμενον ἐρῶ, καὶ ὅπως τρεφόμενον μνηστῶ, καὶ ὅσα οὖρον
 (ὡς κεκείμενα δέξω) μαθέτω Γνάθων ὁ μικρὸς οἶος. ὦν
 οἶον ἐρα. παρὰ σούσας μοι μόνον εὐτρεπῶται ἰνὸς ῥίμα-
 τα. Οἱ μὲν ταῦτα (μυθόμενοι, ἀπῆλθον εἰς ὡπάλιν: ὁ
 δὲ Ἀσυλὸς χολῶν ἀγροντι τῷ πατρὶ, προῖονε, αἰτεῖ τῶν
 Δάρνιν εἰς τὴν πόλιν κατὰ γαίην, ὡς καλὸν τε ὄντα, καὶ
 ἀγροικίαις κρεῖττονα, καὶ ταχέως ὑπὸ Γνάθωνος καὶ τῶ
 αἰσυνῶ διδασκῆναι δυνάμενον. χαίρων ὁ πατὴρ δίδωσι:
 καὶ μετὰ πεμφόμενος τῶν Λάμων καὶ τὴν Μυρταίλιν, σύγ-
 γελίξετο αὐτοῖς, ὅτι Ἀσυλὸν δεραποῦσαι λοιπὸν αἰπα-
 γῶν καὶ τρεφῶν Δάρνιν: ἐπὶ γὰρ ἔλατο ὁ δυνάστης ἐκείνου
 δάσσει αὐτοῖς αἰπόλους. ἐν ταῦθα ὁ Λάμων, πάντων ἡδὴ
 (ὡς ῥηνυκῶτων, καὶ ὅτι καλὸν ὁμοδουλον ἔξασιν ἡδονῶν,
 αἰτήσας λόγον, ἥρξατο λέγειν. ἀκουσόν, ὡδέω οὔτα, πα-
 ρὰ ἀνδρὸς χέροντος ἀληθὴ λόγον: ἐπόμενι δὲ τῶν ῥάνα,
 καὶ τὰς νύμφας, ὡς αἰδὲν φούσμαι. οὐκ ἐμὶ Δάρνιδος
 πατὴρ, οὐδ' οὐτύχησε Μυρταίλη μήτηρ γινέσθαι: ἄλλοι
 πατέρες ἔβηθησαν τοῦτο τῷ παιδί, ἴσας παιδίων πρε-
 σβυτέρων ἄλλοις ἔχοντες. ἐγὼ δὲ οὖρον ἐκκείμενον, καὶ ὑπὸ
 αἰγῆς ἐμῆς τρεφόμενον: καὶ καὶ ἀποθανοῖσιν ἐθαφα ἐν τῷ
 πορικῇ πῶ, φιλῶν ὅτι ἐποίησε μὴδὲς ἔργα. οὖρον αὐτῷ καὶ
 γνωρίσματα (ὡς κεκείμενα: ὁμολογῶ δέω οὔτα καὶ φυ-
 λάτῃ: τύχης γάρ ἐστι μείζονος καὶ ἡμᾶς σύμβολα.
 Ἀσίου μὲν εἶναι δούλον αὐτῶν οὐχ ὑπερηφανῶ, κα-
 λὸν οἰκὲν καλὸν καὶ ἀγαθὸν δεσπότου: παροῖνμα ὁ
 Γνάθωνος αἰ δυνάμει πορικῇ εἶναι γινόμενον: ὅς ἐς Μιτυλή-
 νην αὐτῶν ἄχην ὑπὸ γυναικῶν ἔργα πονοῦσιν. Οἱ μὲν Λά-
 μων ταῦτα εἰπὼν, ἐσιώπησε, καὶ πολλὰ ἀφῆκε δάκρυα.

ἦ δὲ Γνάθωνος θρασυνομέου καὶ πληγὰς ἀφ' αὐτοῦ, ὃ
 Διονυσιοφάνης εἰρημνύοις ἐκπλαγείς, ἥ μὲν Γνάθωνα σίω-
 πᾶν ἐκέλευσε, σφοδρὰ τὴν ὀφρὺν εἰς αὐτὸν τοξοποιήσας·
 τὸν δὲ Λαμάρνα πάλιν αἰέκρινε καὶ παρεκελεύετο τὰ λη-
 θῆ λέγειν, μηδὲ ὅμοια πλάττειν μύθοις ὡς τῷ κατέχεν αἴ-
 ὄν. ὥς δὲ ἀπηνῆς ὦν καὶ κατὰ πάντων ἄμυνε θεῶν, καὶ
 ἐδίδου βαρύνειν αὐτὸν, εἰ διαφύδετο, καὶ θημενῆς τῆς
 Κλεαρτίης ἐβασάνιζε τὰ λελεγμένα. τί δ' αἰεφύδετο
 Λάμων μέλαινα ἀνδ' ἐνὸς δὴ λαμβάνειν αἰπύλους, πᾶς
 δ' αἰ καὶ ταῦτα ἐπλάσεν ἄγροικος; οὐ γὰρ οὐδὲν ὡς ἄπι-
 στον ἐκ τοιούτου γέροντος, καὶ μίττας δὴ τελοῦς, ὃν κα-
 λὸν οὕτω γινέσθαι; ἐδοκέ μὴ μαντ' οὐδέ τις ἐπιπλέον, ἀλ-
 λά ἦδη τὰ γνωρίσματα σκοπεῖν, εἰ λαμπρὰ καὶ ἐνδο-
 ξότερας τύχης· ἀπῆλ' μὲν μυστέλι κομίσουσα πάν-
 τα, φυλασσόμενα εἰ πῆρ' ἀπαλαίᾳ· κομίσεντα πρῶτος
 Διονυσιοφάνης ἐβλεπε, καὶ ἰδὼν χαλκὸν ἀλοιρῆς,
 πόρπῳ χρυτῆλατον, ξιφίδιον ἐλεφαντόκωπον, μέγα βοή-
 ρος, ὃ ἰδοῦ δέσποτα, καλὰ τὴν γυναῖκα θεα(α)μένην· ἡ δὲ
 ἰδοῦσα, μέγα καὶ αὐτὴ βοᾷ, φίλαι μοῖραι· οἱ ταῦτα ἡμεῖς
 (συνεθ)καμῆ ἰδὼν παῖδι, καὶ εἰς τοῦτους γὰρ ἄγροισι κομί-
 ζουσαν Σωφροσύνην ἀπεσείλαμεν; οὐκ ἄλλα μὲν οὖν,
 ἀλλὰ ταῦτα φίλε αἰετ' ἡμέτερόν ἐστι γὰρ παῖδιον· σὸς γὰρ
 ἐστὶ Δάφνης, καὶ παρῶντες ἐνέμεν αἶχας. Ἐπ' λεγούσης
 αὐτῆς, καὶ ἦ Διονυσιοφάνους τὰ γνωρίσματα φιλοῦντες,
 καὶ ἔπειτα παρ' αὐτῆς ἰδὼν ἑκέρυοντος, ὃ Ἀσυλὸς (συνεθ) εἰς
 ἀδελφός ἐστι, εἰτίας βοιμάτιον ἔθει κατὰ τὸ παρ' αὐτοῦ
 πρῶτος τὸν Δάφνην φιλήσαι θέλων· ἰδὼν δὲ αὐτὸν μετὰ
 πολλῶν καὶ βοῶντα Δάφνης, νομίζας ὅτι συλλαβεῖν αὐτὸν
 βουλόμενος, τρέχει· εἰτίας πύργον καὶ τὴν σύριγγα, πρὸς
 τὴν θάλασσαν ἐφέρετο εἰτίας ἐαυτὸν ἀπὸ τῆς μεγάλης
 πέτρας·

πέτρας·

πέττας· καὶ ἴσως αὐτὸ καὶνότατον, οὐρεθεὶς ἀπολάλει
 Δάφνις, εἰμὶ ζωὴς ὁ Ἀσυλος ἐβόα πάλιν, γῆθι Δάφνις
 μηδὲν φοβηθῆς· ἀδελφὸς εἰμί σου, καὶ γονεῖ· οἱ μὲ χρι-
 δεσπόει· νῦν ἡμῖν δάμων τῶν ἀγαθῶν, καὶ τα γνωρί-
 ματα ἐδίδεξεν· ὅρα δὲ ἐπιστραφεὶς πῶς ἱάσι φαιδροὶ καὶ
 γελῶντες· ἀλλ' ἐμὲ πρῶτον φίλητον· ὁμνυμι δὲ τὰς νύμ-
 φας ὡς οὐ ψεύδομαι. Μόλις μετὰ τὸν ὄρεον, ἔστη· καὶ τὸ
 Ἀσυλον ῥέχοντα ποδὲ μένει καὶ προσελθόντα κατεφί-
 λησεν. οὐ γὰρ δὲ ἐκείνον ἐφίλη, πλὴθος τὸ λοιπὸν ἐπὶ ῥῆ-
 θεράποντων, θεραπαυνῶν, αὐτὸς ὁ πατήρ, ἡ μήτηρ μετ'
 αὐτ'· οὗτοι πάντες ποριέβαλλον, κατεφίλουσαν χαίροντες,
 κλαίοντες. ὁ δὲ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα πρὸ τῶν ἄγων
 ἐφιλοφρονεῖτο· καὶ ὡς πάλαι εἰδὼς προσεστερνίζετο, καὶ
 ἔζελεθαι τῶν ποριβολῶν οὐκ ἠθέλει· οὐ τῶ φύσις ταχέως
 πισυνέβη. ἔζελέετο καὶ χλῆς παρ' ὀλίγον· καὶ ἐλθὼν
 εἰς τὴν ἐπαυλιν, ἐδῆτά τε ἔλαβε πολυτελῆ, καὶ παρὰ
 τὸν πατέρα τὸν ἰδίον καθεσθῆς, ἡκοιεν αὐτὸ λέγοντες οὕ-
 τως. Εἴημα, ὦ παῖδες, κομιδὴ νέος, καὶ χρόνου διελ-
 θόντος ὀλίγου, πατήρ ὡς ὅμνη οὐτυχὴς ἐγέννη· ἐγένε-
 το γὰρ μοι πρῶτος υἱός, καὶ δεύτερα θυγάτηρ, καὶ τρίτος
 Ἀσυλος· ὅμνη ἱσχυρὸν εἶναι τὸ γένος· καὶ γινόμενον ἢ πα-
 σι τοῦτο τὸ παίδιον, ἔζεθέηκα· οὐ γνωρίματα ταῦτα
 ζωεχθῆς, ἀλλὰ εὐτάφια· τὰ δὲ τῆς τύχης, ἄνα βουλεύ-
 ματα· ὁ μὲν γὰρ πρεσβύτερος παῖς καὶ ἡ θυγάτηρ ἐμὴ
 νόσῳ μιᾶς ἡμέρας ἀπώλλαντο· σὺ δὲ μοι προοία δειῶν ἐ-
 σώθης, ἵνα πλείους ἐχωμὴν χερσὶν αἰσέως· μήτε δὲ σὺ μοι
 μνησκηκῆς ποτε τῆς ἐκείσεως, ἐκὼν γὰρ οὐκ ἐβουλεύ-
 σάμην· μήτε σὺ λυπηθῆς Ἀσυλε μέρος ληψόμενος αὐτῇ
 πάσης τῆς οὐσίας, κρεῖττον γὰρ τοῖς οὐφρονούσιν ἀδελφοῦ,
 καὶ ἡμα οὐδεν· ἀλλὰ φιλεῖτε ἀλλήλους, καὶ χρημάτων ἐνε-

καὶ καὶ βασιλῶσιν ἐρίετε· πολλὰ μὲν ὑμῖν καταλείψω
 γῆν, πολλοὺς δὲ οἰκίτας, δεξιοὺς· χρυσὸν· ἄργυρον· ὄρεα
 ἄλλα δὲ δαιμόνων κτήματα· μόνον ἑξαίρετον ἔτο Δάφνιδι
 τῷ χωρίον δίδωμι, καὶ Λαέρωνα καὶ Μυρτιάδην, καὶ τὰς
 αἰγὰς αὐτῶς ἐνεμνῶ. Ἐπὶ αὐτῷ λέγοντος, Δάφνις αἰ-
 κληθεὶς, καλᾶς με, εἶπε, ταῦτα πάτερ αἰέ μνησας· ἀπο-
 μι τὰς αἰγὰς ἀπάξων πρὸν ποτῖν· αἶπρον νῦν διψῶσαι
 παραμύθουσι τὴν σύριγγα τὴν ἐμὴν, ἐγὼ δὲ ἐν ταυθοῖ κα-
 θέλομαι. Ἡ δ' ὅτε πάντες ἐχέλασαν ὅτι δεσπότης γεγεννη-
 νος, ἐπὶ τῷ αἰπόλῳ· καὶ κείνας μὲν θεραπύσων ἐπεμψθη
 τῆς ἡγῆς. οἱ δὲ θύσαντες Διὶ σωτῆρι, συμπόσιον συνέκρο-
 τυν· εἰς τοῦτο δὲ συμπόσιον μόνος οὐχ ἦκε Γυνάθων· ἀλλ' ἄ-
 φοβοῦμενος, ἐν τῷ νεῷ τῷ Διονύσου· καὶ τὴν ἡμέραν ἐμεινε
 καὶ τὴν νύκτα ὡσπερ ἰκέτης. Ταχεῖας δὲ φήμης εἰς
 πάντας ἐλθούσης ὅτι Διονυσόφανης δῦρεν ὕον, καὶ ὅτι Δά-
 φνις ὁ αἰπόλος, δεσπότης τῇ ἀγρῶν δῦρεθι, ἀμαεῶ (ωκνῶ-
 ν) ρεχὼν ἡγῆς ἀλλοχόθει, τῷ μὲν μερακίῳ (ωκνῶμενοι, τῷ
 δὲ παρὶ αὐτῷ δῶρα κομίζοντες· ἐν οἷς καὶ ὁ Δρύας πρῶ-
 τος, ὁ τρέφει τὸ κλόνιν· ὁ δὲ Διονυσόφανης κατεῖχε πάν-
 τας, κοινῶνους μετὰ τὴν δῦφροσύνην καὶ τῆς ἐορτῆς ἐσομέ-
 νης· παρέσκησεν δὲ πολλὸν μὲν οἶνος· πολλὰ δὲ ἄλσιν
 ὄρνιθες ἔλθοι· χοῖροι γαλαθῆνοί· μελιτώματα ποικίλα·
 καὶ ἱερεῖα δὲ πολλὰ τοῖς ἐπιχωρίοις θεοῖς ἐθύετο. ὣταῦθα
 ὁ Δάφνις (ωκνῶν) τοῖς πάντας τὰ ποιμνικὰ κτήματα,
 διένειμεν αἰαθῶματα τοῖς θεοῖς· τῷ Διονύσῳ μὲν, αἰέθην
 τὴν πῆραν, καὶ τὸ δέρμα· τῷ Πανὶ τὴν σύριγγα, καὶ τὸν πλά-
 γιον αὐλόν· τὴν χαλαρότητα αἰς νύμφαις, καὶ τοὺς γαν-
 λοὺς οὓς αὐτὸς ἐπεκλήνατο. οὕτω δὲ ἄρα τὸ συνέκρο-
 τίσαι δαιμονίας· τὸς πνοτερόνεσιν, ὥστε ἐδάκρυσεν ἐφ'
 ἑκάστῳ τοῖς τῶν ἀπαλλασσόμενος· καὶ οὐτε τοὺς γαυλοὺς·
 αἰέθην καὶ

αἰέθηκε πρὶν ἀμέλξει, οὔτε γὰρ δέμας πρὶν εἰδύσθαι,
οὔτε τὴν σύριγγα πρὶν συρίσαι· ἀλλὰ καὶ ἐφίλησεν αὐτὰ
πάντα, καὶ τὰς αἰγὰς περιστῆπε, καὶ τοὺς τράγους ἐκ-
λεπεν ὀνομασίῃ· τίς μὲν γὰρ πηγῆς καὶ ἔπειτα, ὅτι πολλάκις καὶ
μετὰ χλόης. οὐ γὰρ ὁ ἀμολόγει γὰρ ἔρωτα, καὶ ἰδὼν πα-
ραφυλάττων. ἐν ᾧ δὲ Δάφνις ἐν θυσίᾳς ὡς, τὰ δὲ γίνεταί
πᾶσι τὴν χλόην. ἐκείνητο κλαίουσα, τὰ πρόσβατα νέμου-
σα, λέγουσα· οἶα εἰκὺς ὡς, ὅτε λάβητό μου Δάφνις· ὄνειρο-
πολεῖ γάρ μου· πλουσίους· τί γὰρ αὐτὸν ὀμνύειν ἀπὸ τῆς
νυμφῶν τὰς αἰγὰς ἐκέλευον; κατέλιπε καὶ ταύτας ὡς
καὶ χλόην· οὐδὲ θύωνταῖς νύμφαις, καὶ τῷ Πάϊν, ἐπεθύ-
μησεν ἰδὼν χλόην· οὐ γὰρ ἴσως παρὰ τῇ μητρὶ Σεραπαίνας
ἐμοῦ κρείττονας· χαίρει γὰρ ἐγὼ οὐ γινώσκω. καὶ τοιαῦ-
τα λέγουσα, πιαῦτα ἐνόησεν, ὁ δὲ ἄμπις ὁ βοικόλος
μετὰ χεῖρὸς τεωργικῆς ἐπιστὰς, ἤρπασεν αὐτὴν· ὡς οὔτε
Δάφνιδες ἐπὶ γάμῳ ἔντος, καὶ Δρύαντες ἐκείνον ἀγαπή-
σαντος· ἡ μὲν οὖν ἐκομίζετο βῶλον ἐλεφάν· τὸ δὲ τις ἰδὼν
τὴν ἐμήνυσεν τῇ Νάτῃ, καὶ κείνη τῷ Δρύαντι, καὶ ὁ Δρύας
τῷ Δάφνιδι· ὁ δὲ ἐξῶ τῇ φρενὶ γινώσκων, οὔτε εἰπεῖν
πρὸς τὸν πατέρα ἐτόλμα, καὶ κατερεῖν μὴ δυνάμενος· εἰς τὸ
περίκηπον εἰσελθὼν ὠδύρετο, ὡς πικρὰς ἀνδρὸς ἑσέως, λέ-
γων, πόσον ὡς μοι κρείττον γέμει· πόσον ἤμην μακαριώτε-
ρος, δοῦλος ὢν· τότε ἐβλεπὼν χλόην, νῦν ὃ τὴν μὲν λάμ-
πεις ἀρπάσας οἰχέσθαι, νυκτὸς ὃ γηνομένης, κοιμῆσθαι· ἐγὼ
δὲ πίνω, καὶ τρυφῶ, καὶ μάτην γὰρ Πάϊνα καὶ τὰς αἰγὰς καὶ
τὰς νύμφας ἀμολέω. ταῦτα τὸ Δάφνιδες λέγοντες, ἤκου-
σεν ὁ Γνάθων ἐν τῷ παραδείσῳ λαμβάνων· καὶ καιρὸν ἡ-
κὼν διαλλαγὰν πρὸς αὐτὸν νομίζων, πινὰς τῇ τῷ Ἀγύλου
κακίσκῳ πρὸς λαβάν, μεταδίδωκε τὸν Δρύαντα, καὶ ἡ γῆ-
ομαι κελούσας τὴν τὴν τοῦ Δάμπιδος ἐπαυλιν, (ὡς εἶπε)

δρόμον· καὶ κατὰ λαοὺς ἄετι εἰσάγει τὰ πῶν χλόν, ἐκεῖ-
 νην τε ἀφαιρέσει, καὶ αἰθρώπους γαργαίς. (μυηλόσε
 πληγαῖς· ἐσπύδαζε δὲ καὶ τὸν Δάφνιν δῆσας, ἄγειν ὡς
 αἰχμάλωτον ἐκ πολέμου τινός, εἰμὴ φθάσας ἀπέδρα.
 κατὰ θάλασσαν δὲ τὴν λιμνὴν ἔργον, νυκτὸς ἀρχομένης ἐπα-
 νέρχετο· καὶ τὸν μὲν Διονυσοφάνην ὀρίσκει καὶ καθάδοντα,
 τὸν δὲ Δάφνιν ἀγρυπνοῦντα, καὶ ἐπὶ τῇ παρικήνῃ πῶν δα-
 κρύοντα. προσάγει δὲ τὴν χλόν αὐτῷ, καὶ διδάσκει διηγεί-
 ζαι πάντα· καὶ δείξει μὴδὲν ἐπὶ μνησικακοῦντα, δαυλον
 οὐκ ἄχρηστον ἔχειν· μὴδὲ ἀφελῆσθαι τραπεζίης, μεθ' ὧν τε-
 θνήξετο λιμῶ. ὁ δὲ ἰδὼν χλόν, καὶ ἔχων ἐν χειρὶ, τὸ μὲν
 ἄς δι' ἐργετὴ δηλαστήτο, τῇ δὲ παρὲς τῆς ἀμελείας ἀπε-
 λογείτο. βουλευομένοις ὁ αὐτοῖς ἐδόκει τὸ γάμον κρύπτειν,
 ἔχον ὁ κρύφα τὴν χλόν, πρὸς μόνην ὁμολογῶντα τὸν ἐ-
 ρωτα τὴν μητέρα· ἀλλ' οὐ συνεχώρει Δρύας, ἡξίου δὲ τῷ
 πατρὶ λείπειν, καὶ πείσειν αὐτὸς ἐπὶ πηγάδατα· καὶ γνο-
 μένης ἡμέρας, ἔχων ἐν τῇ πύρρῃ τὰ γνωρίσματα, προσεῖπε
 τῷ Διονυσοφάνει καὶ τῇ Κλεαρίστῃ, καὶ θημενοῖς ἐν τῷ πα-
 ραδείσῳ· παρῇ δὲ καὶ ὁ Ἀστυλος, καὶ αὐτὸς ὁ Δάφνις· καὶ
 σιωπῆς γηνομένης, ἤρξατο λέγειν. Ομοία μὲ ἀνάγκη Λά-
 μωνι τὰ μέχρι νῦν ἀρρήτα ἐκέλευσε λείπειν. χλόν ταύ-
 την, οὔτε ἐγέννησε, οὔτε ἀνέθρεψε· ἀλλὰ ἐγέννησεν μὲν
 ἄνθρωποι, κημενήν δὲ ἐν αἰτρώνυμφων ἀνέτρεψεν οἷς. εἶδαν τὸ
 αὐτὸς· καὶ ἰδὼν ἐθαύμαζε· θαυμάσας, ἐθρεψε· μαρτυ-
 ρεῖ μὲ καὶ τὸ καίχλος· εἶοικα γὰρ οὐδὲν ἡμῖν· μαρτυρεῖ ὁ καὶ
 τὰ γνωρίσματα· πλουσιώτερα γὰρ ἢ κατὰ ποιεῖν· ἴδε-
 τε ταῦτα, καὶ τὴν προσήκοντα τῇ κέρῃ ζητήσατε, αἰετῶν
 ποτὲ Δάφνιδος φανῇ. Τοῦτο οὔτε Δρύας ἀσκόπως ἔρρι-
 ψεν, οὔτε Διονυσοφάνης ἀμελῶς ἤκουσεν, ἀλλὰ ἰδὼν εἰς
 τὸν Δάφνιν, καὶ ὁρῶν αὐτὸν χλωρίωντα καὶ κρύφα δα-
 κρύοντα

κρύβοντα, ταχέως ἐφάρασε τὸν ἱερωτά: καὶ ὡς ὑπὸ πᾶσι
 τοῖς ἰδίου μαθηταῖς ἡ κήρυξις ἀλλοτρίως δεδοικώς, διὰ πάσης ἀ-
 ντιβείας ἡλέγχετο τοῖς λόγοις τῷ Δρύαντος· ἐπεὶ δὲ καὶ
 τὰ γνωρίσματα εἶδε κομιθέντα, ὑποδήματα καὶ ταχέως
 ταῖς πορρικελίδας τῷ μίτρῳ προσκαλεσάμενος τὴν
 χλὴν παρεκελεύετο διαρρεῖν, ὡς αἰδρα μὲν ἔχουσαν ἥδη,
 ταχέως δὲ σύρσουσαν καὶ τὴν πατέρα, καὶ τὴν μητέρα: καὶ
 τὴν μὲν ἡ Κλεαρίη παραλαβοῦσα, ἐκίστατο ὡς ἡοῦ
 γυναικαῖ. τὴν δὲ Δάφνιν ὁ Διονυσιοφάνης ἀναστήσας μόνον,
 αἰέκρινεν εἰς παρθένο ἐς: τὴν δὲ ὁμόφροντος μηδὲν γενέσθαι
 φιλήματος καὶ ὀρκῶν πλείον, ἡ δὲ τῷ τῷ ζωομοσίῳ, κα-
 τέκλινεν αὐτοῦς. καὶ ὅτι μαθῆναι οἱ ἐστὶ τὸ καὶ ἄλλος ὅταν κῆ-
 ρμον προσλάβῃται: εἰδὼς ὅτι ἡ χλὴν καὶ ἀναπλε-
 ξάμενη τῷ κόμῳ καὶ ἀπολούσασθαι τὸ πρὸς ὄψον, δύμορον
 φοτέρα τοσούτον ἐφάνη πᾶσιν, ὥστε καὶ Δάφνις αὐτῇ μέ-
 λης ἐγνώρισεν. ὡμοσεν αὖτις καὶ αἰδρὸν τῇ γνωρίσματων,
 ὅτι ποιούτης κήρυξις οὐκ ἔστι Δρύας πατήρ: ὁμῶς μέντοι πα-
 ρὴν καὶ αὐτὸς, καὶ ζωομοσίῳ μετὰ τῆς Νάπης, συμπότας
 ἔχων αὐτὴν καὶ ἰδίᾳ τὴν δάμωνα καὶ τὴν μυρτάλην. πάλιν
 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐθύετο ἱερεῖα καὶ κρατῆρες ἱστῆντο, καὶ
 αἰετὶ καὶ χλὴν τὰ ἐαυτῆς· τῷ σύριγγα· τῷ πύραν· τὸ
 δέσμα· τοὺς γαυλοὺς ἐκέρρασε δὲ καὶ τῷ πηγλῷ οἶνω τῷ
 εἰ τῷ αἰτῷ, ὅτι καὶ ἐράφη παρ' αὐτῇ, καὶ ἐλοιόθη το πολ-
 λαῖς ἐν αὐτῇ· ἐσεφάνωσε καὶ τὴν τάφον τῆς οἴου, δέξαν-
 τος Δρύαντος· καὶ ἐσύριξε τὴν καὶ αὐτὴ τῇ ποιμνῇ: καὶ ταῖς
 θειαῖς συρίττοις, ἤυξεν ὅτι ἐκθέντας δὲ εἶναι ἀξίους τῇ
 Δάφνιδος γάμων. Ἐπεὶ δὲ ἅλεις καὶ τῇ κατὰ ἀγρῶν ἐορε-
 τῇ, ἐδόξε βαδίζειν εἰς τὴν πόλιν: καὶ τοὺς τε τῆς χλὴν πα-
 τέρας ἀναζητεῖν, καὶ πρὸς τῇ γάμων αὐτῇ μηκέτι ἐραδύ-
 ναν. ἐωθεῖν οὖν ἐνοκλυσάμενοι, τῷ Δρύαντι μὲν ἐδωκεν

Long.Pastor.

K

ἄγας βασιλίας· ὅς λαμῶνι δὲ πῶς ἡμίσειαι μοῖραν τῇ ἀ-
 γρῶν θερίειν καὶ τρυγᾶν, καὶ τοὺς αἰγῶν ἀμα τοῖς ἀπὸ τοῖς,
 καὶ ξύγῃ βοῶν τέτταρα, καὶ ἐκ τῆς χειμερινῆς, καὶ ἐλὺ-
 θέραν πῶς γυναικῶν, καὶ μετὰ τὸ ἡλαινὸν ὡς Μιτυληνίαν.
 ἱπποῖς καὶ ῥύμῳ καὶ ῥυφῇ πολλῇ. τότε μὲν οὖν ἔλαθον τῶ
 πολίτας νυκτὸς κατελθόντες· τῆς δὲ ἐπιστάτης, ὅχλος ἡ-
 θροῖσιν ποδὶ τοὺς θύρας, ἀνδρῶν, γυναικῶν· οἱ μὲν δὲ Διο-
 νυσόφῳ (ὡς ἠδὲν τοῖς παῖδα δρόντι, καὶ μάλλον ὄραντες τὸ
 καὶ ἄλλος δὲ Δάφνιδος· αἱ δὲ, τῇ Κλεαρίῃ (ὡς χαίρον ἀμὲν
 κομιζοῖσιν καὶ παῖδα καὶ νύμφῳ· ὅς πῶς καὶ καίνας
 ἡ χλόη, καὶ ἄλλος ἐκ τῶν παρὰ δὲ δεικνύσθαι οὐ δύνα-
 μῶν· ὅλη γὰρ ἐκείνη ἡ πόλις ὡς μετὰ καὶ τῇ
 παρὰ τὴν, καὶ οὐδὲ μόνον ἡδὲ τὸν γάμον· οὐχ ὅντι δὲ καὶ
 τὸ γένος ἀξίον τῆς μετὰ τῆς οὐδὲ θῆναι τῆς κέρως. καὶ γυναι-
 κες πολλὰι τῇ πλουσίῳ ἡράσαντο θεοῖς, αὐτοὺς πρὸς
 θῆναι μητέρας θυγατρὸς οὕτω καλῇ· ὅντι δὲ Διονυσό-
 φῳ μετὰ φροντίδα πολλὰ εἰς βαθὺν ὑπὸν κατενεχ-
 θέντι τοῖονδε γένεσθαι. Εὐδοκίαν τὰς νύμφας δεῖσαι τὸ ἔρω-
 τος, εἰ δὴ ποτε αὐτοῖς κατενύσαι τὸν γάμον· τὸν δὲ ἐκλυ-
 θέντα τὸ τοξάριον, καὶ ἀποδέμενον παρὰ πῶς φανέρων,
 καλῶσαι τῶ Διονυσόφῳ πάντας τοὺς ἀρίστους τῇ Μι-
 τυληναίων θέμῳ συμποτάς, ἡνίκα αἱ τῶ ὑστατον πλησ-
 κρατῆρα, τότε δὲ κινεῖν ἐκείνῳ τὰ γνωρίσματα· τὸ δὲ εἰ-
 τὸ ὅτι αἱ αἰδοῖν τὸν ὑμένοιο. Τὰ ταῖς ἰδῶν καὶ ἀκούσας,
 ἔωθεν αἰσάσθαι, καὶ καλῶσαι λαμπρὰν ἐξίασιν παρὰ
 σκιδναδῆναι τῇ ἀπὸ γῆς, τῇ ἀπὸ θαλάσσης, καὶ εἰς τὴν
 λίμναις, καὶ εἰς τὴν ποταμοῖς, πάντας τοὺς ἀρίστους Μι-
 τυληναίων ποιεῖν συμποτάς. αἱ δὲ ἡδὲ νύξιν, καὶ ἐπὶ
 πλησὺ κρατῆρ ὅς οὐ ποτὶ δούσιν Ερμῇ, εἰς κομίζεαι τῆς
 αἰσῶν ἀργυροῦν θεράπων τὰ γνωρίσματα· καὶ πορρίφρων.

εὐ δεξιά πᾶσιν ἐδείκνυε. τῇ μὲν οὖν ἁγῶν ἐγνώρισεν οὐ-
 δείς· Μεγακλῆς δὲ τ.ς δὴ γῆρας ἵσταται κατὰ κέμῃος, ὡς
 εἶδε, γνωρίσας, πᾶν μέγα κῆνεα κινδύνον ἐβέβα, τίνα ὁρῶ ταῦ-
 τα· τί γέγονας μοι θυγατέριον ἄρα καὶ σὺ ῥῆς, ἢ ταῦτά τις
 ἐβέβασε μὲν ποίμῳ εὐτυχῶν· δέομαι Διονυσόφανες, εἰ-
 πέ μοι· πόθεν ἔχῃς ἐμοῦ πατρὸς γνῶρισμά τα· μὴ φθο-
 ρῇσις μετὰ Δάφνιν διδρᾶν πικρὰ. Κελύσαντες δὲ τοῦ
 Διονυσόφανους πρότερον ἐκείνον λέγειν πῶ ἐκθεσιν, ὁ Με-
 γακλῆς οὐδὲν ἰφελὼν τὸν τοῦ τῆς φωνῆς, ἔφη. Ἦν ὀλίγῃς
 μοι βίος τῇ πῶ πῶτερον χρόνῳ· ὃν γὰρ ἔχον, εἰς χορηγίαν καὶ
 τῆς ἀρχῆς ἔβηθε παύνη. ὅτε ταῦτα ἰδὼ, γίνεται μοι θυ-
 γατήριον τοῦτο γέγονεν ὀκνήσας εὐπενία, τοῖς τοῖς τῆς γνω-
 ρίσμασι καὶ μῆκος ἔβηθε, εἰδὼς ὅτι πολλὰ καὶ οἷα
 αὐτοὶ δάξουσι πατέρες γινέσθαι· καὶ τὸ μὲν, ἔβηθε εὐπεν-
 τῶ νυμφῶν πῶς αὐτῶν ταῖς θεαῖς. ἐμοὶ δὲ πλοῦτες ἐπὶ ῥ-
 ρῇ καὶ ἐκείνῳ ἡμέραν κληρονόμον οὐκ ἔχοντι. οἷα πῶ
 γοῖν οὐτε θυγατέριον γινέσθαι πατὴρ αὐτῆς ἔχον· ἀλλ'
 ὡς αὐτῶν οἱ θεοὶ γέλωτά με ποιοῦντες, νύμφῶν ὀκνήσας μοι
 ἐπὶ πέμπουσι, δηλοῦντες ὅτι με πατέρα ποιήσει πείμνιον.
 Ἀνεβύθησαν ὁ Διονυσόφανης μᾶλλον τὸ Μεγακλῆος, καὶ αἰα-
 πνῆσας, εἰσάγει χλόνῃ πᾶν καλῶς κκοσμημένην, καὶ λέ-
 γει. Τοῦτο τὸ παῖδίον ἔβηθε· τὰύτῳ σοὶ πατρὸς γενν-
 οῖς προνοία θεῶν ἔβηθε, ὡς αἰετὶ Δάφνιν ἐμοὶ λάβε τὰ
 γνωρίσματα καὶ πῶ θυγατέρα· λαβὼν ἢ, ἀπόδος Δάφ-
 νιν νύμφην ἀμφοτέρους ἔβηθε καμῖν· ἀμφοτέροις δὲ ῥῇ-
 καμῖν· ἀμφοτέρων ἐμέλησε γὰρ καὶ νύμφῃς καὶ ἔρατι.
 Ἐπὶ τὰ λεγόμενα ὁ Μεγακλῆς, καὶ πῶ γυναῖκα ῥόδιον
 μετεμέμπετο, καὶ πῶ χλόνῃ ἐν πῶς κλῶσις εἶχε· καὶ ὕπνον
 αὐτῶν μέγοντες εἶλοντο· Δάφνις γὰρ οὐδὲν διαμνυτο προ-
 σέσθαι πῶ χλόνῃ, οὐδὲ αὐτῶ πατρί. Ἡμέρας δὲ γῆνομένης,

σωθήμενοι πάλιν εἰς τὸν ἀγρὸν ἤλαυνον· ἐδεήθησαν γὰρ
 τὸ Δάφνις καὶ Χλόη, μὴ φέροντες τὴν ἐν ἅσφι διατρίβειν.
 ἔδωκε δὲ καὶ κείνοις, ποιμνυτικοῖς τινας αὐτοῖς ποιῆσαι ὅς
 γάμους· ἐλθόντες δὲ πᾶν τὸν Λάμωνα, τὸν τε Δρύαντα
 τὴν Μεγάλην προήγαγον, καὶ τὴν Ῥοδὴν τὴν Νάπην (αὐέσηθαι
 καὶ τὰ πρὸς τὴν ἐορτὴν παρεκδύζοντο λαμπρῶς· πα-
 ρέδωκε μὲν οὖν ὅσι τὰς νύμφας τὴν Χλόην ὁ πατήρ, καὶ
 μετ' αὐτῶν πολλῶν ἐποίησαν ἀγαθήματα τὰ γνωρίσματα,
 καὶ Δρύαντι τὰς λειπούσας εἰς τὰς μυρίας ἐπλήρωσεν ὁ
 δὲ Διογυσοφάνης, θυμερίας οὖσης, αὐτὴν ἑκείνου σιβά-
 ρας ὑπεσέρεσεν ἐκ χλαρῶς φυλακίδος, καὶ πάντας τοὺς
 κωμήτας καὶ τακλίνας, εἰς ἱὰ πολυτελῶς· παρήκον δὲ Λά-
 μων καὶ Μυρτάλην Δρύας καὶ Νάπη· οἱ δὲ ῥοδῶνι προσή-
 κοντες· οἱ Φιλητᾶ παῖδες· Χρῶμις καὶ Λυκαίνιον· οὐκ ἄ-
 πλῴ οὐδὲ Λάμπις συγγνώμης ἀξιοβεῖς· ἡ δὲ οὖν ὥς ἐν τοι-
 οῖςδε συμπόταις, πάντας γὰρ γινώσκοντες καὶ ἀγροίκα· ὁ μὲν ἦδεν
 οἷα ἄδουσι θερίζοντες· ὁ δὲ ἔσκαπτε τὰ ὑπὸ ληνόις σκάμ-
 ματα· Φιλητᾶς ἐσύρισε· Λάμπις ἠνέλησε· Δρύας καὶ Λάμων
 ὠρχήσαντο· Χλόη καὶ Δάφνις ἀλλήλους κατεφίλουν· ἐνέ-
 μοντο δὲ καὶ αἰαίχης πλησίον, ὥσπερ καὶ αὐταὶ κοινωνοῦσαι
 τῆς ἐορτῆς· τὸ τοῖς μὲν ἀτυκόις οὐ πάνυ τερπνὸν ἦν· ὁ
 δὲ Δάφνις καὶ ἐκάλεσε τινας αὐτῶν ὀνομασί, καὶ φυλακί-
 δα χλαρὸν ἔδωκε, καὶ κρατήσας ἐκ τῶν κρατῶν κατε-
 φίλησε· καὶ ταῦτα οὐ τότε μόνον, ἀλλ' ἐς τὴν ἑξῆς, τὴν πλεῖ-
 στον χρόνον ποιμνικὸν εἶχον· θεοὺς σέβοντες, νύμφας καὶ
 βανὰ, καὶ ἑρῶτα· ἀγάλας δὲ προβάτων καὶ αἰγῶν πλείους
 κτησάμενοι· ἠδίστην δὲ τροφὴν νομίζοντες ὁπάρας καὶ γάλα.
 εἰλλὰ καὶ αἶψα μὲν παιδίον ὑπέσκηκεν, καὶ θυγατέριον γηυό-
 μενον δὲ σῦτερον, ὅιος ἐλκύσαι θηλῶ ἐποίησαν· καὶ ἐκάλε-
 σαν τὸν μὲν Φιλοποίμενα, τὴν δὲ, Λαχίλην· οὕτως αὐτοῖς
 καὶ

καὶ ταῦτα (ἀνεγέγρασαν· οὗτοι καὶ τὸ αἶψον ἐκόσμησαν, καὶ
εἰκόνας ἀνέθεσαν, καὶ βωμὸν ἐποίησαι το ποιμένες Ἑβραῖ-
τες, καὶ τῷ Πατρὶ δὲ ἔδωσαν αὐτὴ τῆς πίστεως οἰκὴν νεάν, Πα-
να στρατιώτην ὀνομάσαντες. ἀλλὰ ταῦτα μὴ ὑπερονώ-
μασαν καὶ ἐπραξαν· τότε δὲ νυκτὸς γινομένης, πάντες αὐ-
τοὺς παρέπεμπον εἰς τὸν θάλαμον, οἱ μὴ συρίπτοντες, οἱ
δὲ αὐλοῦντες, οἱ δὲ δαδίας μεγάλας ἀνίσχοντες· καὶ ἐπεὶ
πλησίον ἦσαν τῷ θυρῶν, ἡδον σκληρὰ καὶ ἀσχητὴ φωνῇ,
καὶ θάσσον τριαίναις γῆν ἀναρρήγνυντες, οὐχ ὑμέναιον ἄδον-
τες. Δάφνις δὲ καὶ χλόη ὑμνοὶ συγκατακλιθεῖτες, πε-
ριέβαλλον ἀλλήλους καὶ κατεφίλουν, ἀγρυπνήσαν-
τες τῆς νυκτὸς ὅσον οὐδὲ Γλαῦκες· καὶ ἔδρασε
τι Δάφνις ὡς αὐτὸν ἐπαίδευσεν λυσιγί-
νιον· καὶ τότε χλόη πρῶτον ἔμα-
θεν ὅτι παρὲς τῆς ὕλης γινέ-
μενα, ὡς ποιμένα
παίγνια.

ΤΕΛΟΣ.

AD LONGI

PASTORALIA

RAPHAELIS COLVMBANII

NOTÆ.

*D*e Longo apud antiquos scriptores nihil sanè me legisse memini. Apud recentiores, verò, aliquoties eum maximè laudatum comperi. Ex quibus tamen neq; quis ille fuerit, neq; quando vixerit, potui colligere: hoc igitur alij docebunt. Lectorum varietates, quas in nostro codice inuenimus, N. litera signo notauimus. Quas verò ex Vrsinianis adiecimus, litera V. Si quæ autem sunt etiam P. signo notatæ, eas Vrsino probatas esse scito.

Pag. 1. ver. 2. εἰκόνας] N. & V. εἰκόνα

P. 2. v. 4. ὁρίππους ὑπαισ-] N. ὁρίππους ἐπαισθεύσας
καὶ στῆθ' ἀλάσση. corrigetyp. mendum.

Euripus maris pars inter Aulidem Boeotiae portum, & Euboeam insulam septies die, ac nocte reciprocans. Vnde riuuli quoque e mari, aut aliò flumine per locum aliquem deriuati, Euripi nomen adepti fuere;

fuere; quales ij sunt, qui Venetorum urbem pulcher-
rimè distinguunt, ac dissecant. aquæ item Romæ
olim in profanas ædes, circum, theatra, per fistulas aut
tubos immissæ, Euripi dicebantur. Exempla sunt
apud Cic. Plin. Senec. Val. Max. alios.

5. νομίσεις] N. & V. νομίσεις P.

6. ἀλλὰ ἐκ ταύτης] V. ἀλλὰ ταύτης

7. εἰκοσιν,] N. & V. διακοσίαν P.

10. ἐν ἡϊόνι, ἐκτεταμένης] V. ἐπ' ἡϊόνος ἐκτε- P.

Ibid. τυχαγωγίας μαλθακῆς.] N. & V. ψάμμο
μαλθακῆ. P.

12. λόχη καὶ τῶ βάτων,] N. λόχη βάτων,

P. 3. v. 2. ὄρεν] N. & V. εἶδεν P.

3. δόξαν δ' ἡ κακείνη, τὰ μὲν (ὡς ἐκτετατή) καὶ πύσι,]
locutio Atticis familiaris, quemadmodum ἀρέθον,
βεβουλομένον, & cætera id genus, de quibus Suidas,
Bud. Et latini. Sall. in 5. Hist. apud Priscia. lib. 18. de
ordinatione verbi. At Lucilius audito Martium regē
pro consule per Licaoniam, cum tribus legionibus in
Ciliciam tendere. In eodem. Legiones Valerianæ cō-
perto lege Gabinia Bithyniam, & Pontum consuli
datam, missos esse.

7. διηκουμένου,] V. διηυσμένου,

26. ἀκλαγγί] N. & V. ἀκλαυτί P.

P. 4. v. 13. ἡ δ' ἡ οἶω] N. & V. ἡ δ' ἡ τὴν

16. π. εἶναι τὰς] V. π. τὰς P.

22. καὶ ἴσως οὐτοι] N. & V. καὶ οὐτοι P.

24. δι' ἡ] N. δι' ὃ καὶ. V. διὸ καὶ

P. 5. v. 1. δ' αὖν ἐμειν] N. & V. ἐπιμένειν P.

5. ἄγουσ] N. & V. ἀγαφέρονσα P.

12. ὄνω-

12. ὠδίας] N. & V. ὠγίας, P. & mox ijdem
ἀπαλοὶ pro παλαοὶ P.

23. ἡ μὲν αὐθιγίσκοις αἰελομένη ποσειδὼν ἐλθοῖσα
ἀκριδοθήραν ἀνέπλεκε] Theocr. εἰδ. α.

Αὐτὰρ ὅγ' αἰθερίεσσιν ἐκλαῖ πλέκει ἀκριδοθήραν

24. ἀκριδοθήραν] N. & V. ἀκριδοθήκην P.

P. 6. v. 1. ἀνέπλασε,] N. & V. ἐνέκασε,

23. πολλάκις] N. & V. πολλὰ P.

25. ὀργῶν] N. & V. ὀργῶς P.

22. οὐκ ἀκριβοῦς τῇ ἐν ποσὶν ἢ πρόσποψις ἰωδῶ:] παροι-
μῶδες, à scommate ancillæ in Thaletem deductum.

Latini, ante pedes. Terent.

Istuc est sapere, non quod ante pedes modò est

Videre, &c. Quod ante eū dixerat Sophocl. Oed.

Tyr. τὰ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν. Etiam, Pro pedibus, dixe-

runt. Minutius Felix in Octauio. Proinde siquid

sapientiæ vobis, aut verecundiæ est, definite cœli pla-

gas, & Mundi fata & secreta rimari, satis est pro pedi-

bis aspicere. Quod ex Democriti illo apud Cic. 2. de

Diuin. expressum videtur. Quod est ante pedes ne-

mo spectat, cœli scrutantur plagas.

25. χρῖσθαι κατὰ φ.] V. χρῖσθαι τῆς κατὰ φ. P.

26. ὁ μὲν τῶν] V. ὁ μὲν δὲ τῶν P.

P. 7. v. 2. οἱ μὲν ἐπὶ χείλοισι εἰσῶτες] Sic vocem, la-

brum, vsurpauit Cæs. 7. de bell. gall. fossam pedum xx

latam directis lateribus duxit; vt eius solum tantun-

dem pateret, quantum summa labra distabant. Quod

Cæs. summa labra, Homerus Il: μ. dixit, ἀκρόν χεῖλος.

23. τῆς ὀλκῆς ταινίας] V. τῆς ταινίας ὀλκῆς P.

6. τυθυσόμενοι] V. πεθυσόμενοι P.

L

16. νυμφῶν, τῇ] V. νυμφῶν ἐν ᾧ ἡ παῖς, τῇ P.

17. labes manifestissima : cui tamen medicinam neque è libris nostris, neque ex ijs lectionum varietatibus, quas ex Vrsino accepimus, facere potuimus.

25. ἄρα φάρμακων εἰσεύσατο κλόν μέλας ὁσά με φιλέει;] Moschus.

Φύγε, κακὸν γὰρ φίλαμα, τὰ χεῖλεα φάρμακων ἐν τῇ.

P.8.v.4. Ita ex cod. Vrsin. locum concinnaui. (is enim antequā nos hunc librum impressioni subiiciendū traderemus, locos aliquot cum suis codicibus collatos, Roma ad nos remiserat) à nostro τυρῶν ab- erat; & pro ῥαμικῶν, γανικῶν legebatur.

5. τυρῶν] Scholium esse putat F.V. quippe quod ex margine in contextum irrepperit, ut plerunq; fit. cuius opinio eò magis mihi probatur, quod à nostris libris vox illa τυρῶν abest.

P.9.v.2. πολλὴν εἶχεν ἐλπίδα] N. & V. ταύτην εἶχεν ἐλπίδα

8. ἐννηλασίας] N. ἐννηλασίας. quod si probetur, legendum fortasse, οἷα περιεργία nominandi casu.

9. κινούμενον ὑλακίσαντες] V. κινούμενον τὸν Δόρ- κανα πρὸς πλὴν ἐπίθεσιν τῆς κόρης φωρᾶσκοντες, πικρὸν μάλα ὑλακί-P.

10. μετὰ κράτους.] N. & V. κατὰ τὸ δέμας. P. al: V. κατὰ κράτος.

17. ἀνακλήσει (ωθήσει) N. & V. ἀνακαλέσονται (ωθήσονται)

19. ἀγαγόντες] N. ἄγοντες

23. ἐπιβολὴν τοῦ δέματος,] V. ἐπιβουλὴν τὸν Δόρ- κανος, P.

26. καὶ

26. καὶ σωθεὶς ἐκ κυνὸς φασιν οὐ λύκου σόματις.] ἐκ
λύκου σόματις, (inquit Suidas) ἐπὶ τῇ ἀνελπιδίᾳ
παρὰ πῶν τὴ λαμβανόντων, κατὰ τὸν μῦθον ἢ λύκου
καὶ τῆς γένου. Huius prouerbij meminit etiā Apo-
stolus Bitantius in paræmijis.

P. 10. v. 5. εἰς ἐπὶ κλῆς] V. εἰς τὰς ἐπὶ αὐ. P.

20. πύρις ἄπασι] N. ὑφ' ἄπασι

P. 11. v. 13. καὶ ἄρξαμένης ἐμπνεῖν &c.] Similis a-
matoria calliditas est illa Clitophontis apud Achil.
Statium, in ore vulnus accepisse à quadam ape simu-
lantis, ut eius labris sua Leucippe admoueret, indeq;
suauia ipse furari posset.

16. ἐφίλη] V. ἔζεφίλει P.

20. καὶ αὐτῇ] N. & V. κρύφα P.

24. ὁκνῶ μὴ] V. ὁκνῶ δὲ μὴ P.

vlt. ἐπομένῃ] N. & V. ἐπ' ἐκείνῃ P.

P. 12. v. 12. ἡ δὲ ἡδὲ τοῖς ἰδοῦσα] Nota παροήχης, ut &c
inferius pag. 49. v. 23. ἡ δὲ ἡδὲ ταῖς ἀνδρῶν ἐρίουται.
& pag. 50. v. 18. ἐπιπολὺ λυπεῖν οὐ θέλουσα. De hac fi-
gura, eiusq; speciebus latissimè Eustath. agit in pri-
mum Iliad. & Hormog. ποδὶ αὐρεσ. tom. 4. ποδὶ πα-
ρήχης. Huius generis videtur quoq; esse peruul-
gata illa vox Apollodori Atheniensis pictoris, μωμη-
σεται πρὸς μάχον, ἢ μιμήσεται. Quam Plin. lib. 35. c. 9.
latinis verbis ita protulit. Inuisurum aliquē facilius,
quàm imitaturum.

Ibid. ἐφίλησε καὶ λαβοῦσα] V. ἐφίλησε λαβοῖσα

14. ποτε] N. & V. τίτε P. & mox pro βουκολικὸν

N. & V. βουκολικῇ P.

16. παρθένη οὐτῷ] V. παρθένη (ς σου) οὐτῷ P.

17. ἡλικία] N. & V. ὕλη P.
 23. φιλονεικίσας, πρὸς τὴν] V. φιλονεικίσας τὴν P.
 penult. τὴν ὄρνιν] N. τὴν abest.
 P. 13. v. 3. ὡς ἴσας μὴ] V. ὡς μὴ
 8. καὶ Δάφνιν] V. καὶ τὴν Δάφ. P. & statim πρὸς τὴν
 θάλατταν ἀλύοντα] V. ἀλύοντα πρὸς τὴν θάλατταν
 9. κόρη] N. γυνή
 12. μηδὲν εἰς] V. μηδὲν μηδὲ εἰς P.
 Ibid. ποριεργαζόμενοι] V. ποριεργασάμενοι P.
 19. αὐτὴν] N. αὐτῇ
 25. φερομένου] N. & V. χερομένου P.
 27. συδὲ μοι καὶ Δάφνιν σῶσον] Hic auctor videtur
 Dorconian animam efflanti vaticinationem affingere,
 veterum secutus opinionem, de qua Eust. in Il. π.
 penult. μοι] N. ποι
 ult. ἴθι] N. & V. ἴθι
 P. 14. v. 3. δὲ καὶ] V. δέ σοι καὶ P.
 7. καὶ φίλημα φιλήσας ὕστατον] Sic inferius P. 25.
 v. 20. τέρψεις δὲ ποικίλας ἐτέρποντο. & aliàs fac-
 pius. Atticisimū, frequens Homero. ut οἱ δ' ἀγοράς
 ἀγρόδον. Item ἰδρωθ', ὃν ἰδρωθὶ μόγῳ. & αἰχμαῖς
 δ' αἰχμασίου νεώτεροι, & alibi. βουλὰς βουλούσιν. καὶ
 ἐν τειχομαχίᾳ. μάχην ἐμάχοντο. Sic latini. pugnare
 pugnam. facinora facere. &c.
 24. βαῶν δύο κεράτων] V. βαῶν κεράτων P.
 ult. μαρτυροῦσι τῷ λόγῳ μέχριν ἔτι πολλοὶ τόποι τῆς
 θαλάσσης βοὸς πόρος λεγόμενοι.] Etymol. magnus.
 βά-πορος οἰανὲ βοὸς πόρος. ἀνῶμασαι γὰρ ἀπὸ τῆς τοῦ
 τῆς θυγατρὸς Κᾶδμου. (vbi pro Κᾶδμου, Ἰνᾶχου fortas-
 se legendum; nisi aliter ab alijs fabula narrata sit. nam
 etiam

etiam in Phauorini dictionario est. θυγατρὸς καὶ δμου)
Idem ferè ait Steph. de Vrb. Quam fabulam tetigit
Dionys. de situ orbis, cum cecinit.

Τῇ δ' ἐπὶ θρηϊκίου ἑοῦμα βοσπορόν, ὃν πάρος ἰώ
Ηρης ἐνεπλήσιν ἐνέξατο πόρτις ἐοῦσα, & quæ seq. & Flac
cus in 4. Argon. - rursusq; capessunt

Æquora, quā rigidos eructat bosphoros amnes.
Illos Nile tuos nondum Dea gentibus ἰδὼ
Transierat fluctus, vnde hæc data nomina Ponto.

Ad hanc etymologiam respexit Plin. hist. Nat. li. 6.
c. 1. cū inquit ad bosphoros duos, vel bobus meabili
transitu. traditur & alia huius Etymica causa, quemad-
modū videre licet in Etymologico, & apud Eustath.
in præcitatum Dionysij locum.

P. 15. v. 12. ἀπαρχὴν] V. ἀπαρχὰς P.

17. μετὰ τὸν] V. μετὰ δὲ τὸν P.

19. αἰῶρον] V. λουτρὸν P. vlt. (αἰήθους] N. (αἰήθης

P. 16. v. 5. αὐτὸν] V. αὐτὸ P. & post paulo. ἐπέλειπε)

N. & V. ἐπέλειπε P.

P. 17. v. 5. ἐπελέκισεν.] V. ἐπλεκεν. P.

14. ἀμπελῶν τὰς) V. ἀμπελῶν δὲ τὰς P.

pen. ἐπικουρίαν κεκλ-) V. ἐπικουρίαν οἴνου κεκλ- P.

22. καρβατίνας) de his carbatinis calceis multa Ro-
litianus in Miscell.

P. 19. v. 1. ὑάκινθος) N. ὑάκινθον. Fortasse quia præ-
cesserat ἔχων. nihil tamen muto. sequitur enim &
μήκωνες. forma autem quædam loquendi variata re-
peritur etiā apud Aris. in Poet. ἐπεὶ, εἰ μὴ τὸ χη προ-
εωρακώς, οὐχὶ μίμημα ποιήσει τ' ἡδονήν, ἀλλὰ δὲ πλεῖν ἀ-
περγασίαν, ἢ τ' χροαίν. Quæ in locum lege Victoriū.

9. καὶ ξανθὸς ὡς πῦρ.] Venustissimam imaginem
seu picturam Amoris vide apud Moschum ἐρωτ.
δραμ. & Proper. lib. 2.

14. μήκωσιν | V. μύκωσιν.

19. πρᾶγμα] N. & V. πρᾶγματα P.

P. 20. v. 4. οἱ τοὶ πᾶσις ἐγώ, καὶ εἰδοκῶ πᾶσις, ἀλλὰ τὸ
κρόνου πρεσβύτερος, καὶ αὐτοῦ τὸ παντὸς χρόνου.] allu-
dit fortasse ad Empedoclis, Parmenidis, & aliorum
opinionem, Amorem, & Amicitiam antiquissimos
esse; quod ex eis omnia generationem nata sint. ut
refert Simplicius in Arist. Phys. & Plut. in Erotico.
Quamvis aliter sentiat Agathon, qui apud Plat. in
Symposio cum Phædro de ipso Amore subtiliter di-
sputans, ita inquit. ἐγὼ δὲ φαίσθω πολλὰ ἄντα ὁμολο-
γῶν, τὸ οὐχ ὁμολογῶ, ὡς Ἐρὼς Κρόνου καὶ Ἰαπετῶ ἀρ-
χαιότερός ἐστι, ἀλλὰ φημι νεώτερον αὐτὸν εἶναι θεῶν, καὶ
καὶ νέον. & reliqua.

17. γήρα τούτο] V. γήρα θεασάμενος τὸ P.

18. ἀνῆλλατο] V. ἀνῆλλατο P.

27. ἔν] N. νῦν

νῆ. δύναται δὲ τοσοῦτον, ὅσον οὐδὲ ὁ ἥλιος.] Sic A-
chil. Stat. de Amoris vi. & ipse loquens, ἄρχει βεῖφος
οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ θαλάσσης. & Iuppiter apud Lu-
cianum in Dialogis. ὁ δὲ ἔρας, εἰαδὸν τί ἐστι, καὶ οὐκ
ἀνθρώπων μόνον ἀρχει, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἐκίστη.
Plura in hanc sententiam apud Stobæum.

P. 22. v. 9. γίγεται] V. γίγεται

15. ἀγρυπνία] V. ἀγρυπνία P.

16. ἐννοια] N. ἐννοια

23. δὲ] V. καὶ

25. κατὰ] N. & V. πρὸς P.
vlt. καθεζόντο...σελέχοις] V. καθεζόντου ἐπὶ σε-
λέχους P.

P. 23. v. 3. καὶ] N. κατὰ. & paulò post. περιβολὴν]
N. & V. περιβολὴν

7. ἰδόντες] V. εἰδότες. P.

13. πλούσιοι] N. πλούσιον

18. ἄλκι] N. ἀλκή:

19. ἐρικῆσαι] V. ἐρικῆσαι

P. 24. v. 1. ἐσάσσης] N. & V. ἐρεσάσσης, P.

25. ἐθῶν] ita exscripseram: at in nostro archety-
po secunda litera eius dictionis. i. e. ἑθῶν, adeo ambiguè vél
descripta vel postea emendata à librario fuit, vt facile
non quiuerit dignosci, num, ἐθῶν, legendum, an
potius ἐβῶν. quod fortasse magis quadrat.

P. 25. v. 8. τε] N. al. γε al. τότε

18. ἀργύριον] N. ἀργύρον

27. πύχοντες] V. πύχοντες P.

vlt. πύχον] N. & V. πύχον P.

P. 26. v. 3. ἐδῆς] V. ἐδῆς P.

16. δὲ] V. δὲ P.

25. τυφῶντων ἐκκλησίαν] N. & V. τυφῶντων καὶ
ἐκκλησίαν ὄντων, τοῦτους εἰς βοήθειαν ἡκὴν ἐκείνου,
ἐκκλησίαν P.

P. 27. v. 6. οὐκ ἀσφαλές] N. οὐκ ὡς ἀσφαλές

12. λαῖαν ἤλαυνε] In V. est hoc Scholion. εἰ μὴ
ἔλαβε, ὅτι λαὶ δὲ φθογόν. εἰ δὲ μὴ, ἰῶτα.

15. τρυφῶν ὥς] V. τρυφῶν καὶ ὥς P. al. V. non ha-
bet καὶ

18. φέρει] V. καταφέρει.

P. 28. v. 5. ἐμέμφετο.] V. κατεμέμφετο. P.

17. ταῦτα.) V. πῶτα P.

20. ἡμίγυμνοι καὶ ἀνυπόδετοι· τὰς κόμας λελυμέναι.)

Similis apud Achil. Stat. lib. 1. est descriptio earū virginum, quæ Europæ comites erant, eius autem verba hæc sunt. κόμαι κατὰ τῶν ὤμων λελυμέναι· τὸ σκέλος πᾶν γυμνωμένον· τὸ μῆλον, τὸ χιτῶνος· τὸ δὲ καὶ τὸ τοῦ πεδίου· τὸ γὰρ ὥσ' μα, μέχρι ἰδνατος ἀνέλεγον χιτῶνα.

P. 29. v. 8. νεμήσεθε.) N. νομίσετε V. νεμήσετε P.

10. ἰδονῆς καὶ λύπης μεσσοῖ δακρυ.) N. ὑφ' ἰδονῆς καὶ λύπης δακρυ. V. ὑφ' ἰδονῆς καὶ λύπης μεσσοῖ δακρυ. P. 11. 12. 13. κατέχει.) N. & V. κατέχων, al. V. κατέχον, P.

19. τοῦ.) V. πύς P.

P. 30. v. 2. βῆ ὅτι ἐκ Φανός λυγρὰ φαντασίματα καὶ ἀκούσιμα.) Hoc loco Auctor alludere videtur ad repentinos illos terrores sine causa obortos, inanesque consternationes, quarum causam auctoremque Pana esse veteres existimabant, atque eam sanè terriculamēta, πανικὰ, idcirco appellabant. Quæ de re copiosè Politianus in Miscel. cap. 28. & Paræmiographus, Panicus casus.

P. 31. v. 3. καὶ ἀπὸν λάρκα.) V. καὶ πομπῶν ἀπὸν λάρκα P.

8. ἀλλὰ ὑμᾶς βορὰν ἰχθύων θύσω κατὰ ὑμᾶς.) Quod hic Pan verbis interminatur, Achilles re ipsa effecit.

Ihad. enim φῖ cum Lycaonē Priami filium necasset, ipsum in sinum statim iniecit hac execratione.

Ενταυθοῖ νύη καὶ πο μετ' ἰχθύων, ὅσοι ὦτ' ἔλθῃς αἰμ' ἀπολιχμήσονται ἀκιδέες, & quæ seq.

18. αὐτῆς ναυαρχίδος.) V. αὐτῆς τῆς ναυαρχ- P.

pen.

penul. ἐκκαλιῦντος.] V. καλιῦντος. P. 32. v. 17. συρίγματα] V. συρίσματα P. 33. v. 1. ἀποσώρυστας.] N. & V. ὑποσώρυστας, P. 35. κοιμηθέντες] V. κοιμηθέντες P. 38. λυκὸν παῖδιον] V. λυκὸν δὲ παῖδιον P. 22. συμπότην] N. σύμπότην. & μοχλοῖον δὲ γέροντες ὑποβεβερεμένοι, πρὸς ἀλλήλους πολλάκις λέγον. ὡς ἐγέμον. ὅταν ἦσαν νέοι, &c.] Senes, ut plurimum, res iandiu ab se gestas, gloriosè recenfere solent, laudatores (ait Venusinus Poeta) temporis acti se pueris. Itcirco & ab Homero Nestor introducitur de suis virtutibus sapissimè prædicans, & (ut ille ait apud Teren.) sua narrans facinora. Qui alibi quoq; de senibus loquens inquit. τέλει μιν εἰκότες λαλίστατον ἔρ (inquit Plutar.) ῥῶον καὶ ἀπαυστον ἐν τρύτῳ. Ratio autem huius senum ἀδελείας est apud Arif. 2. Rhe. αἰαμνησκόμενοι ῥῶν ἡδονα.

23. ὅταν] V. ἡνίκα P.

26. δὲ] V. ἔν P.

P. 34. v. 13. ἡ σύριγξ ἐφύγε καὶ τὴν ἄνα καὶ τὴν βίαν.] Hæc nostro quidem archetypo aberant, ex eius autē margine inferuimus. In V. quodam deleta sunt.

16. τὸ ὄργανον νοῦ, καὶ τοὺς καλὰ μους κηρῶ (ὡς δὴ σαρκαίους, &c.) Virg. in Bucolicis.

Pan primus calamos cera coniungere plures

Instituit. & paulo post

Est mihi disparibus septem compacta cicutis

Fistula. ubi adeundus Pimponius.

23. ἵνα] N. ὅπ

P. 35. v. 3. ποιμνίον.] V. ποιμνικὸν P. nunt. ποιμνίου.

M

IN LONGVM

P. 36. v. 8. θερμότεροι] N. θερμότεροι
 13. ἔξεν] V. ἔξεν P.
 26. ὦ μιν κλέην φιλοῦσαι φιλοῦσιν.] Moschus.
 σέργετε τοὺς φιλέοντας, ἵν' ὡς φιλήτε, φιλήθε.
 Qd elegāter imitatus fuit Torquat' Tassus his versib.
 Cogliam d' Amor la rosa, amiamo hor, quando
 Esser si puote riamato amando.
 Quid tale Achilles etiam ludit Iliad. εἰ λιταῖς,
 - οὐδέ τί σε χρὴ
 τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντι. & Hesiod.
 εἰ ἔρῳις.
 τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσίοντι προσεῖναι.
 P. 37. v. 10. κατέπλου] N. & V. ἐπὶ πλου P. a. V.
 κατέπλου
 P. 38. v. 6. ἀδικήσαντα ἀναχωρεῖν] V. ἀδικήσαντα
 μηδὲν ἀναχω- P. 15. ἦγε,] V. ἦγε, P.
 vlt. παλιγγενεσίαν] N. παλιγγενεσίας
 P. 39. v. 4. δέξαθαί ποτε] V. δέξαι ποτε P.
 15. κόρυς] fort. κόρυμβος
 16. μέγας] N. μέγας
 P. 40. v. 6. ἦλθον.] V. ἦλθον; P.
 8. δέομαι.] V. δέομαι, P.
 9. ἐδίδακε.] V. ἐδίδακε, P.
 12. παίδων] N. παίων
 P. 41. v. 3. κοφύχους:] V. κοφίφους: P.
 6. ἐκέρτον:] N. & V. ἐνεργό: P.
 8. ἦδε χαῖρ.) V. ἦ χαῖρ P.
 22. ἐκάετο:] V. ἀνεκάετο: P.
 P. 42. v. 8. ἀπόλασις] V. ἀπόλαυσις P.
 10. κοφύχους.) V. κοφίχους: P.

21. ἰακχάδιντες] Ν. ἰακχάδιντες
 22. προτέπεμπον] V. προέπεμπον P.
 P. 43. v. 1. ἀνδούσης,] V. ὑπ' ἀνδούσης, P.
 18. κῆρι] V. κῆρι P. & mox pro καμάτῳ N. &
 V. καμάτῳ P. al. V. καμάτῳ
 23. οἱδὲ νέοι] V. οἱδὲ καὶ νέοι P.
 P. 44. v. 8. ἐπ' φεύγουσιν αὐτοὺς,] V. φεύγουσιν ἐπ'
 αὐτοὺς,
 20. ἐκλαυσεν,] V. ἐκλασεν, P.
 pag. 45. v. 24. ἀνίσταται,] N. & V. ἐγείρεται, al. V.
 ἀνίσταται,
 P. 46. v. 13. πρωτοῦτόν] N. & V. πρωτοτύρου
 al. V. πρωτοῦτόν
 14. οἶα] V. οἶαν P.
 22. ὠρηνάμετο] V. ὠρηνάμετο P.
 P. 47. v. 1. πάλιν, οἶμ.] V. πάλιν, καὶ οἶμ. P.
 21. πρὸς παλάθης] V. προσκομίτασα παλάθης P.
 P. 48. v. 7. ὑποκάμενος,] V. ὑποκαμένος,
 Ibid. ἐτέρποντο] V. ἐτέρπετο P.
 14. τῇ γῇ παράτρεχούσῃ τὸ πῆδον θάπτον πῆρυν:]
 Sic Hom. odys. η. τῇ γῇ νέεσσι κῆρας ὡσεὶ πῆρυν ἢ νόημα.
 & lib. 14. eiusdem operis, nauis in cursu celeritatem
 cum alitis velocitate comparat per negationem sic.
 Ἡ δὲ μάλα' ἀσφαλέως θέεν, οἱ δὲ κεν ἴρηξ.
 Κίρκος ὁμαρτήσεις ἐλαφρότατος πεπενηῶν.
 Ὡς ἡ εἰμυα θεούσα θαλάσσης κύματ' ἐταμνε.
 18. κελυόντων.) Quid hoc loco sibi velit κελυόντων,
 accersendus est Eust. in Iliad. α. de toto autem ritu,
 multa Bud. in pand. adijciā tantum Sexti philosophi
 locum ἐκ τῆς μουσικῆς. ὅτι celeusmatis paulum

diuersam rationē reddit. καὶ ἀπὸρ δὲ οἱ ἀχθόμενοι
 τες, ἢ ἐρέουσιντες, ἢ ἀπὸ πᾶν ἐπιπύοναν δρᾶντες ἐργων
 κελύουσιν εἰς τὸ αἰθέλειαν τὸν νοῦν ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ
 ἔργον βασιλείας. οὕτως καὶ αὐτοῖς καὶ σάλατιζιν ἐν πο-
 λέμοις χράμενοι. Quem locum exhibuit nobis ex mss.
 codice Richardus Thomson Anglus, vir humanissi-
 mus ac doctissimus, qui & aliās nobis profuit.

19. παρακλῆσ-] N. & V. παρακλῆσ- p.
 pen. τρέφειν ἡμᾶς] V. τρέφειν μὲν ἡμᾶς p.
 p. 49. v. 2. παρθενίαν] N. & V. παρθενίας p.
 8. ἄδοντα] V. ἄδουσαν p.
 10. μούσης] V. μούσων p.
 p. 50. v. 16. ἔλκε] N. & V. ἔλκε p.
 p. 51. v. 2. δὲ οὐδὲν] V. μὲν δὲ οὐδ- p.
 14. πάντας καὶ κείνη] V. πάντας δὲ πον καὶ κ- p.
 19. λεγόμενα,] V. λεγόμενα, p.
 24. μέλει] V. μέλει p.
 p. 52. v. 11. κυματῶδους ᾗς] N. & V. κυματῶδους.
 al. V. κυματῶδους ᾗς p.
 21. εἰλημμένος τῇ] V. εἰλημμένος δὲ τῇ p.
 pen. ᾗς] V. ᾗ p.
 p. 53. v. 8. αἰδέμεθα] V. αἰδέμεθα p.
 13. δὲ] V. δὲ p.
 14. τοὺς] V. τὰς p. & imox pro κατὰ γὰρ αὐτο. V.
 κατὰ γὰρ αὐτο. p.
 25. φιλία] V. φιλία. dandi casu, quemadmodum
 erat & in nostro. quam vocem nos coniectura ducti
 emendauimus. al. V. habet φιλία, ut excusum.
 p. 54. v. 1. οὐδ' ὥς] v. οὐδ' ὅλως p.
 antepen. οἷ τὰς τοὺς] v. οὐτὰς τοὺς p.

p. 55. v. 4. Θάλλον ἐν νόματος &c.) Hic quoque Homericum illud exprelsit, ὥστε νόμα. quò spectat illa vox Thaletis apud Laert. τάχιστον ὁ νοῦς.

23. καμαύσης) v. καλνοίσης p.

p. 56. v. 3. οἰκίους) v. ὁμοίους p. corrige typogr. erratum.

p. 58. v. 3. καὶ ταῦτα μέντοι λεπὴς αἵμασις περιέ-
σθ' ὑπὸ βολῷ.) Sic Achil. Stat. lib. 1. pulcherrimum
& ipse pratum describens, ὅλον, inquit, ἐτέχιζε τὸν
λειμῶνα ὑπὸ βολῇ.

5. εἰ μετ' ὧρα δὲ οἱ κλάδοι (ὡς πῖπτον ἀλλήλοισι, καὶ
ἐπὶ ἁλῆσιν τὰς κόμας.) Achil. Stat. in simili ferè de-
scriptione. δένδρων αὐτοῖς ἀνεμέμικτο φάλαγξ, καὶ
φυτῇ. (ὡς χηρὰ τὰ δένδρα· ὡς ἡρεφὴ τὰ πέταλα· ὡς ἡ πῖπτον
οἱ πλόρθοι τὰ φύλλα, καὶ ἐγένετο τοῖς αἵθεσιν ὄροφος ἢ τῇ
φύλλων συμπλοκῇ. Hor. od. 3. lib. 2.

Qua pinus ingens albaq; populus
Umbra hospitalem confociare amant
Ramis.

17. ἦσαν καὶ αἱ θῶν πρασαί,) Ach. Sta. αἱ δὲ πρασαί
τῇ αἰθείᾳ, ὥστε τὰ πέταλα τῇ φυτῇ σοιχηδὸν ἐπι-
φύκειν.

9. ὑάκινθος,) v. ὑάκινθοι, p.

12. καὶ πεδίον,) v. καὶ τὸ πεδίον, p.

p. 59. v. 14. ἐχόλαξε,) v. ἐχόλασεν, p.

17. εἶς) v. εἶς

27. Δάφνις ἔδωκε,) v. Δάφνις ἔδωκεν, p.

Ibid. δὲ ὅσα) v. δὲ καὶ ὅσα p.

28. αἰπόλου) v. αἰπολίου p.

p. 60. v. 3. μερῶκιον εἶναι) v. μερῶκιον ἦν εἶναι p.

4. κλόην,

4. κλέην,) v. κλόην; p.
 5. ἡκούετο ὄνομα) v. ἡκούετο ὄνο-p.
 15. ὡς συγχω-) v. ὡς εἰ συγχω-p.
 23. καὶ λαθῶν) v. καὶ ὁ μὴ λαθῶν p.
 vlt. κενόν) v. κενόν p.
 p. 61. v. i. πρῶτοι) v. αἰδούμενοι
 6. βομβαῦσαι καὶ θρηναῦσαι) N. θρηναῦσαι καὶ βομ-
 βοῦσαι
 p. 62. v. i. οὕτως) v. οὕτως p.
 9. ἰππῶν,) v. ἰππῶν, p.
 p. 64. v. 12. ἄθραυστοι.) v. ἄθραυστοι; p.
 21. ἐνέμοντο καὶ τῶ.) v. ἐνέμοντο καὶ τῶ p.
 p. 65. v. 9. κελύσαντες,) v. κελύοντες, p.
 11. οἶνον γέροντος) cuncta epitheta, quæ in senes
 congruunt, ea Græci eleganter vino tribuere. vt legi-
 mus apud Eust. in ody. β. & Athe. segmêto primo.
 14. τροφῆς οὐ γενόμενος, cui paulò inferiùs respon-
 det illud, αἰξ γενόμενος) Elegans παράνομασις, quæ
 venustè quidem & appositè vsus quoque est Isocr. in
 Euag. ubi illius regis uirtutes enarrans, in alijs, ita in-
 quit. ἡγεύμενος τῶν ἡδονῶν, ἀλλ' οὐκ ἀγόμενος ὑπὸ αὐ-
 τῶ. & Heliod. Aethiop. li. 2. πύθος γὰρ ἐὶ αὐτὴ καὶ πύ-
 θος αὐτὰ γωνίεζα.
 p. 66. v. 9. ἐχθ,) v. ἐχθ; p.
 10. ψηφίς;) v. ψηφίς; p.
 11. μεσόν,) v. μεσόν; p.
 12. ἐλέφαντος.) v. ἐλέφαντος; p.
 14. θεοῦς ἐμιμησάμεν;) Dictum poetis familiare,
 de quo Plato 2. de Rep. verba facit, & adnotauit etiā
 eruditissimorū princeps Pet. Viçt. lib. 1. & 35. var. lec.
 Quibus

Quibus adiungam locum è libro primo elegantissimi scriptoris Achil. Stat. utpotè ἀνεκδότου. ubi, cū puer quidam, Apollinis ac Daphnes fabulam ad citharam accinisset, Clitophontisq; amori ea cantilena ardentiores facēs subiecisset, ὑπέκκαυμα γάρ, inquit ille, ἐπιθυμίας, λόγος ἐρωτικός. καὶν εἰς σωφροσύνην πρὸς αὐτὸν νοθετῇ, τῷ παρὰ δειγμάτι πρὸς τὴν μίμησιν ἐρεθίζεται. μάλιστα ὅταν ἐκ τοῦ κρείττονος ἢ τοῦ παρὰ δειγμάτι. ἢ γὰρ ὅν ἀμαρτάνει πρὸς αἰδῶς, ὃ δὲ βελτίονος ἀξιώματι παρρησία γίνεσθαι. καὶ ταῦτα πρὸς ἐμαυτὸν ἐλεγον. ἰδὼ καὶ ἀποκίων ἐρᾷ, καὶ κείνος παρθένου. καὶ ἐρῶν οὐκ αἰσχύνεταί, ἀλλὰ διώκει τὴν παρθένον. σὺ δὲ ὀκνεῖς, καὶ αἰδῶ, καὶ ἀκαίρως σωφρονεῖς, μὴ κρείττων εἶ τοῦ θεοῦ. Simile quid contigit Chærea Terentiano, ut ipse ille adolescens narrat. nam, cū de lasciuia quadam tabula picta loqueretur, inquit.

Ego met quoq; id spectare cœpi, & quia consimilem luserat

Iam olim ille ludum, impendio magis animus gauderat mihi,

Deum sese in hominem conuertisse. & paulò post.

Ego homuncio hoc non facerem? Hinc etiam adulatores an fam interdum arripuere, fortunatorum hominum auribus blandiendi. Quomodo fecit Sophista ille, qui uolens extenuare ac penitus diluere infandum scelus Ptolemæi regis Aegypti, qui sororem in matrimonium duxerat, illi assentans, pronunciauit hunc Homeri versum è xvj. lib. Iliad.

Ἦεν δὲ προσέειπε κοινογνήτην ἀλοχόν τε. Quasi obscure significare vellet, nihil noui ab illo rege cū sorore

consuetudine perpetrari; cum huiusmodi quoque crimina ipse Iuppiter multò antea commisisset. Ex Eustath. cōmentationibus in proximè allatum Homeri uersum. Idem cum Platone sentit etiam Isocr. in Buisir. qui eidem culpe affines esse existimat eos, qui talia dicunt, & qui ipsis fidem habent. Ceterum hoc antiquitatis vitium, humana facinora Dijs immortalibus tribuendi, omnium uehementissimè exagitauit Arnob. adu. gen. lib. 5.

23. Ευδρομος, ἐμπαρ-) v. Ευδρομος, καὶ τὰ μὲν, & Δάφνι φιλῶν ὡς ἀγαθὸν νεανίσκον, τὰ δὲ ἀχρόμοιος ἐπὶ τὰ θύρας ἐμπαρ- p.

26. ἐκείνη v. καὶ ἐκείνη p.

penul. κρυπία.) N. κρυφα.

p. 67. v. 1. βοῦς φαπν. ἐν αὐλῇ) Hesychius. βοῦς ἐν αὐλῇ, παρρημία ἐπὶ τῷ ἀχρήστῳ. Idem Suidas, Phauorinus, Apostolius.

p. 68. v. 12. μαντδύεσθαι) v. ματδύεσθαι p.

p. 69. v. 8. ἔχοντα) N. ἔφεροντα

23. ἀλλὰ ἐν πέφια.) Notandus Græcorum mos, qui illis pueris aliquid applicabant, quos exponebāt. Inde autem postea, ut poetæ comici, tragiciq; fingūt, aliquando illi agnoscebantur; mutatisq; temporibus ac fortunis parentum, libenter in familiā suam asciscebantur. Id quod tum Daphnidi, tum Cloe vsuuenit. Hac de re consule Pet. Vict. var. lect. lib. 2.

p. 70. v. 10. ἡ ἀπόλος;) N. & v. θέλει εἶναι ἀπὸ λος: p.

71. v. 16. γαμήσαντες,) v. γαμήσοντες, p.

Ibid. ἀγαπήσαντες.) v. ἀγαπήσονται. p.

P. 72. v. 11. χερσί, τῷ] V. χερσὶ κλέην, ᾧ p.

vlt. χλωρίωντα] N. χλαράντα

P. 73. v. 3. ἤλεγχεν πῖς λόγοις] V. ἤλερχεν πύς
λόγους P.

12. ὡς δὲ μαθεῖν, οἷόν ἐστι καὶ ἄλλος ὅταν κίσμον πρὸς
λαβῇται] Eust. in illud ὁδὸς. ?

Ωσαύτα κατὰ χεῖρας ἔχουσιν κεφαλῇ τε καὶ ἄμοις.

Δηλοὶ δ' εἰ τοίτοις (inquit) ὁ ποιητής, ὡς τὸ σῶμα λα-
βοῖς πετμελοῖ μένον, καὶ ἄλιον γίνεται. καὶ ἱματῖαν δὲ
λαμπρῶν ἀπορίθμει τὸ κάλον ὑπεραλλεῖται. Noster
quoque poeta lepidè & ingeniosè idem ostendere
voluit, cum cecinit.

Che talor cresce vna beltà un bel manto .

Quintil. Inst. lib. 8. Et cultus ingens, concessus atq;
magnificus addit hominibus, ut Græco uerbo testatū
est, auctoritatem. Vide adagium, εἶματα ἀνῆρ. Quod
in patrio etiam nostro sermone tritissimum est.

P. 74. v. 10. ὅς ἐπληξε) V. ὅς ἐπλησσε P.

13. δ' δ' αἰμόνιζον ἦδον) V. αἰμόνιζον μὲν ἦδον P.

15. τῇ πλουσίῳ) V. τῇ μέγα πλουσ- P.

P. 75. v. 10. χορηγίαν) V. χορηγίας P.

11. ῥιπαρχίαν) V. ῥιπαρχίας P.

P. 76. v. 7. ἐστὶ] fort. ἐπ

11. ὑπεσώρουν] V. ὑπεσώρουν P

24. ἔσ] V. ἔς P.

FINIS.

N

† Typogr. errata sic corrigito .

- P. 2. v. 4. οὐρίπας ὕπα- | οὐρίπαις, ὕπα-
 21. πρόσ | οὐν | πρόσ | σαιπν
 24. χρυτή | χρυτή
 p. 3. v. 1. αἰρας, | αἰρας,
 23. προτῆλθεν | προτῆλθεν
 p. 4. v. 5. ικέτην | ικέτην
 8. οὐρηθέντα | οὐρεθέντα
 13. ἀχρικήας | ἀχρικήας
 21. ποιμένην | ποιμαίναν
 p. 5. v. 2. π̄ | .ι. ἐπ̄. & hoc eō mo-
 nui, quia a docto viro eam ab-
 breuiationē aliter accipi video.
 Ibid. κρητέον | κρητέον
 p. 6. v. 23. κτ̄ | κτ̄
 p. 7. v. 12. ἡμαξε | ἡμαξε
 ἡμαξε | ἡμαξε
 17. αὐτὸν | αὐτὸν
 p. 8. v. 1. ἐπολύμοις | ἐπολύμοις
 p. 9. v. 13. λόγμ | λόγμ
 28. πολὺν | πολὺν
 p. 12. v. 12. λαβού | λαβού
 p. 13. v. 11. ἀχρῶν | ἀχρῶν
 12. ἀχρῶν | ἀχρῶν
 27. οὐ | οὐ
 p. 15. v. 17. τελευτηκόπ | τελευ-
 τικόπ
 p. 18. v. 10. εἶδα | εἶδα
 p. 19. v. 2. συχαῖ | συχαῖ
 p. 20. v. 27. π̄ | π̄
 p. 22. v. 1. ὄφθι | ὄφθι
 p. 23. v. 12. ἀχρικήαν | ἀχρικήαν
 p. 24. v. 9. ξενόδεκους | ξενόδεκους
 26. ἀχρῶν | ἀχρῶν
 p. 25. v. 9. περιπῆς | περιπῆς
 p. 28. v. 10. πόλιν οἰκῶσι | πόλιν οἰ-
 κῶσι
 ante pen. κομιθεῖσθαι | κομιθεῖσθαι
 p. 34. v. 4. ἐπηγγέλατο ἑνὶ | ἐπηγ-
 γέλατο αὐτοῖς ἑνὶ
 p. 39. v. 17. αὐτὸν αὐτὸν χαμ | αὐτὸν
 αὐτὸν τῇ χαμ
 18. κίχλη | κίχλη
 24. δὲ πάντα | δὲ πάντα
 p. 42. v. 3. μέγα παρ- | μέγα παρ-
 25. αὐ | αὐ
 p. 45. v. 4. λόγμ | λόγμ
 20. αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν
 p. 47. v. 27. αὐτὸν αὐτὸν
 p. 48. v. 13. πλάττωσθαι | πλάττωσθαι
 p. 49. v. 9. ὑμῶν | ὑμῶν
 p. 50. v. 14. αὐτὸν αὐτὸν
 p. 51. v. 2. αὐτὸν αὐτὸν
 p. 53. v. pen. ὑπὸ φάσιν | ὑπὸ φά-
 p. 54. v. 11. οἰδανός | οἰδανός
 12. ἀναβαλλόμεθα | ἀναβαλλόμεθα
 p. 55. v. 13. ὁμοίους | ὁμοίους
 p. 61. v. 19. αὐτὸν | αὐτὸν
 p. 62. v. 11. ἀνάρυσαν | ἀνάρυσαν.

REGISTRVM
ABCDEFGHIKLMN.

Omnes sunt Duerniones, præter N.

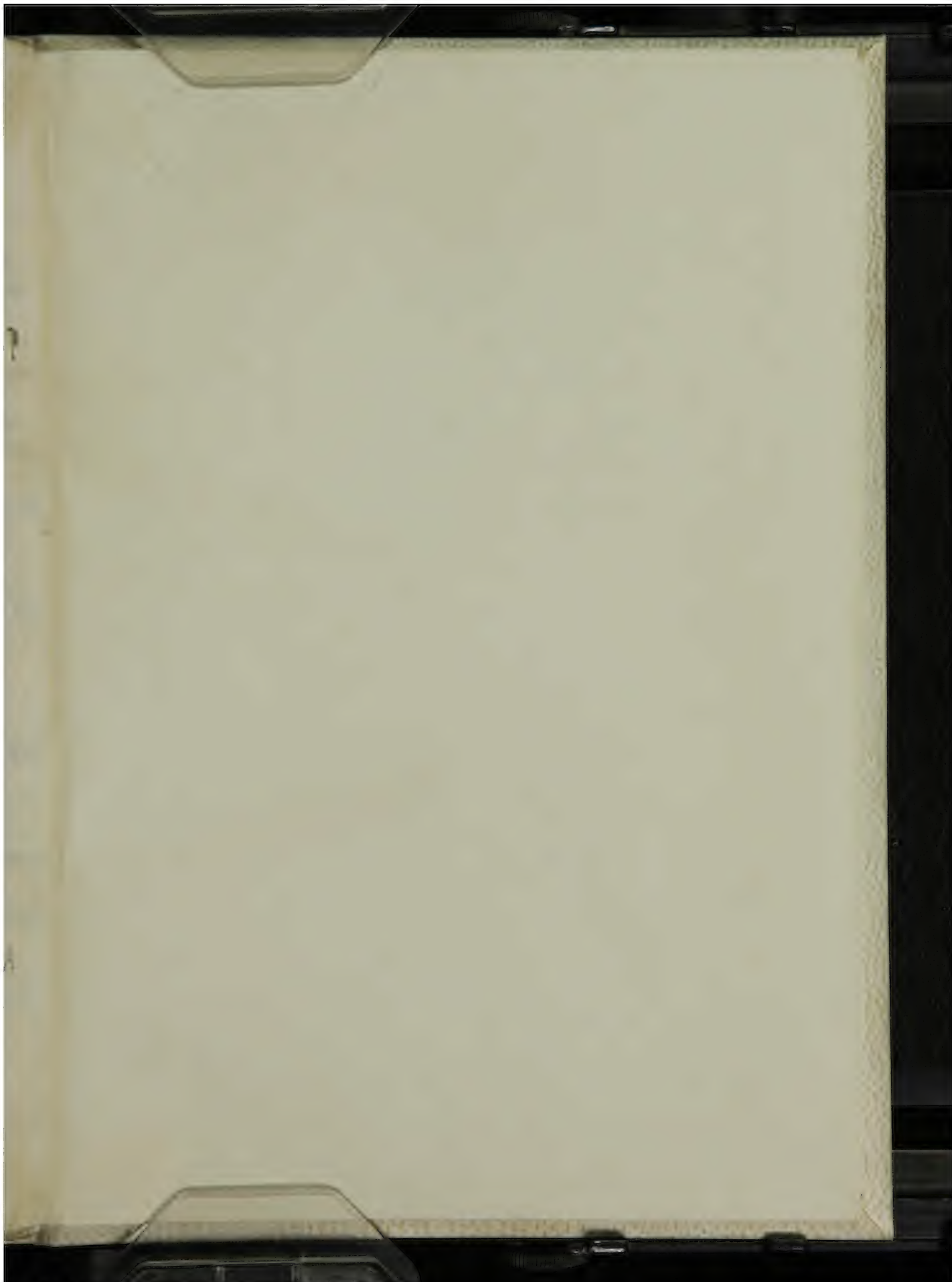
FLORENTIAE,
APVD PHILIPPVM IVNCTAM,
M D IIC.

100

REGISTRVM
A B C D E F G H I K L M N
O p q r s t u v x y z

FLORENTINAE
AD PHILIPPI IVNGVM
M D I I C

005643499

CB